44. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1988. MÁJUS 11.

Ludas Matyi

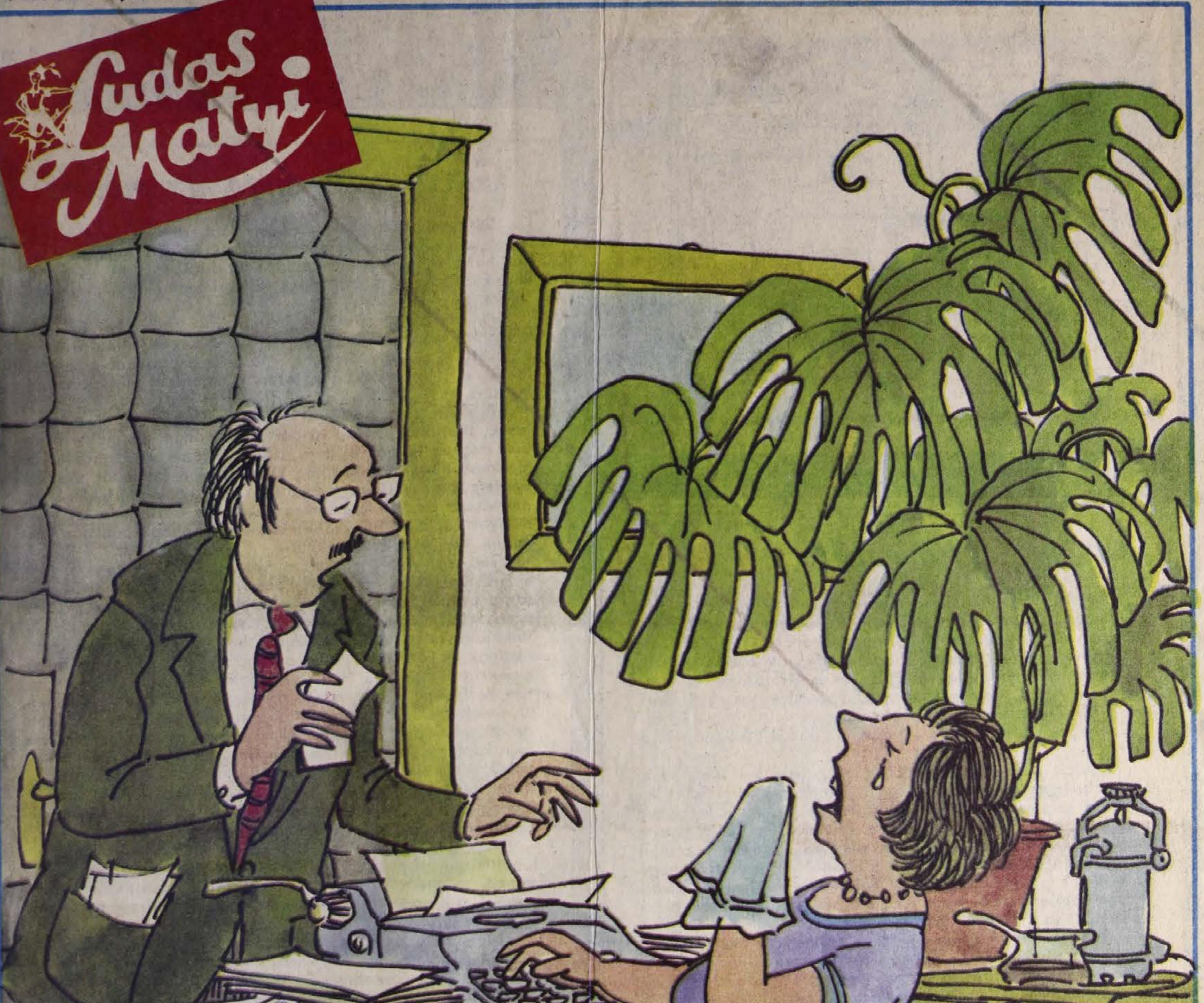

HANGULATJELENTÉS

– Szedje össze magát, Pirike, és írjuk tovább...!

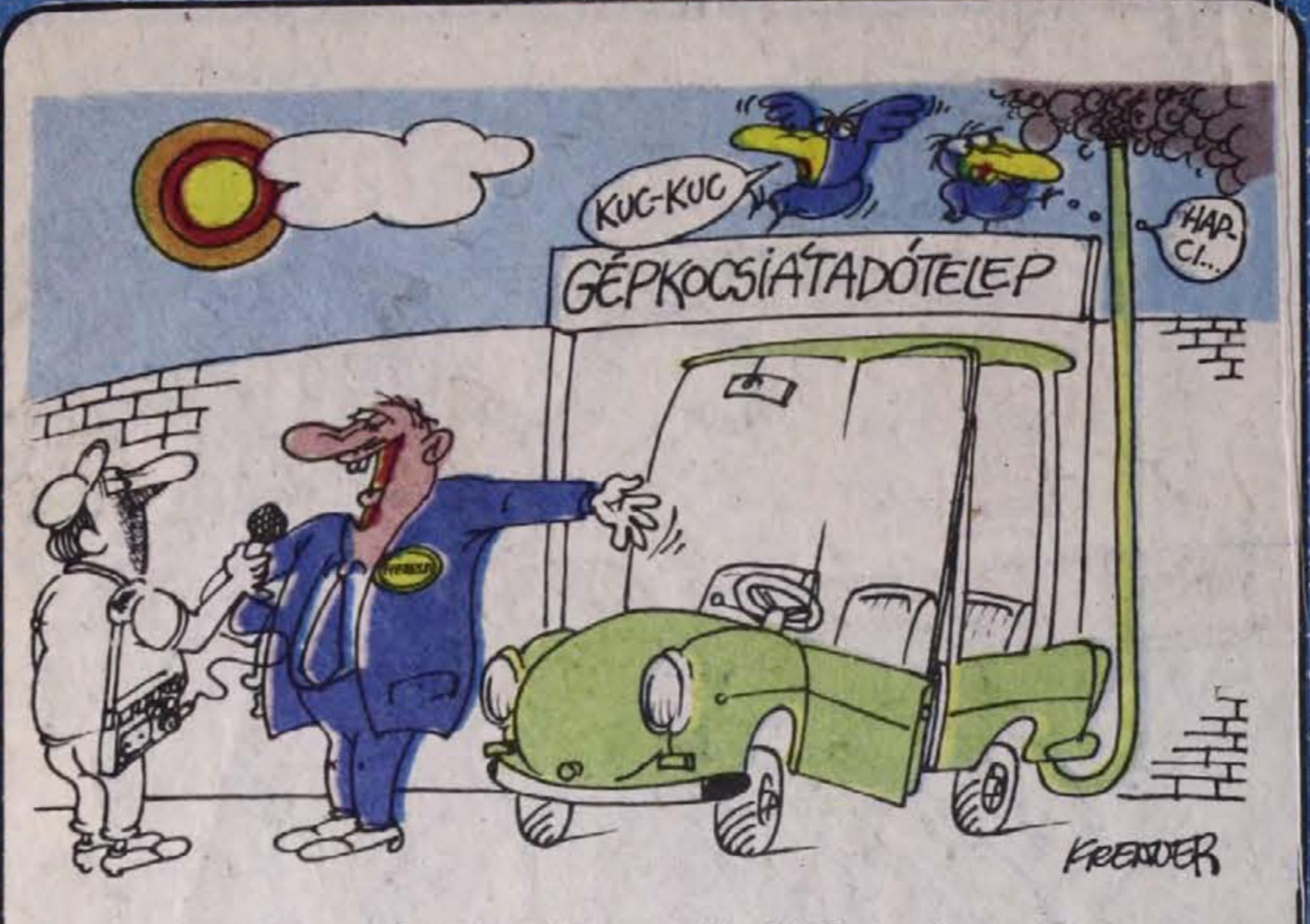

– Ez már a környezetkímélő Trabant.

Forgatás

Nem kell megijedni, sem feleslegesen felfújni a dolgot, mindössze néhány napig volt fenn a horogkereszt a Keleti-pályaudvar homlokzatán, 1988. áprilisában.

Éberségünkre jellemző, hogy többen is akadtak, akik emiatt betelefonáltak a rádióba, és magyarázatot követeltek, nem várva meg a kormányszóvivő szokásos, kéthetenkénti tájékoztatóját. Ez kétségtelenül azt jelzi, hogy az állampolgárok még mindig töretlenül bíznak, különösen a sajtóban.

A rádió persze rögtön közölte, hogy nem kell megijedni, sem feleslegesen felfújni a dolgot: mindössze arról van szó, hogy az angol BBC filmet forgat hazánkban, s a horogkereszt csupán ennek a filmnek a díszlete. Egy – a riportban megszólaltatott magyar díszletmunkás szerint – a film a legutóbbi világháború idején játszódik, és arról szól, hogy a németek parancsolgatnak a foglyoknak. A filmgyári alkalmazott többet sajnos nem tudott a sztoriról, így csak bizakodhatunk a hepiendben.

Jómagam történetesen pont a Keleti környékén jártam, amikor a díszletezők – napsugaras tavaszi délután volt – felvonták a pályaudvarra a horogkeresztes lobogót. Elmondták azt is, hogy a forgatás csak éjszaka kezdődik, de az angol megrendelő ragaszkodott hozzá, hogy a horogkereszt már előzetesen felkerüljön, ne kelljen majd a sötétben kapkodni. Így is késésben vannak, ezt a jelenetet már korábban fel kellett volna venni, de arra mégis tekintettel kellett lenniük, hogy április 4-e Magyarországon, idén húsvét hétfőre esett, s ezt a szép vallási ünnepet nem akarták megzavarni az otromba jelvényekkel.

A járókelők különböző módon reagáltak a rosszemlékű lobogókra. Egy idősebb úr – reklámszatyrában két pohár kefirrel – elindult, hogy újra felrobbantsa a Gömbös-szobrot. A közelben várakozó maszek taxisok azt latolgatták, hogy egy fuvarért a Hilton Szállóba hány birodalmi márkát kérhetnek. Egy közeli butikos pedig kitette a kirakatba az új feliratú trikóit.

De furcsán reagáltak a külföldiek is. A lengyel turisták rögtön összeálltak, és elhatározták, hogy semmiképpen nem fognak német fogságba esni, inkább emigráns kormányt alakítanak. A pályaudvar környékén állomásozó arab fiatalok berohantak az információs irodába, és zaklatottan kérdezték, hogy mikor érkezik már Montgomery tábornok vonata. De legjobban talán a szabadságáról éppen akkor visszaérkező szovjet katonatiszt lepődött meg, aki elhatározta, hogy leül a bőröndjére, és ott várja be a titkos, magyar fegyverszüneti delegációt.

Egyébként úgy hallottam, hogy egy kulturális csereegyezmény keretében hamarosan magyar filmesek utaznak a ködös Albionba filmet forgatni. A felvételek színhelye a londoni Waterloo pályaudvar lesz, amelyet a forgatás idejére – ötágú vörös csillagokkal, és sarló-kalapácsos emblémákkal díszítenek fel.

Bízzunk az angol hidegvérben . . .

Trunkó Barnabás

Glasznoszty magyar módra

Olvasom, hogy Debrecenben többen a sajtónyilvánosságot tették felelőssé, amiért a DMVSC labdarúgócsapatának háza táján lehetetlen állapotok uralkodtak el. Vagyis a következményt – a tisztító szándékú leleplezést – próbálták megtenni oknak.

Az effajta „logika" meglehetősen ismerős. Mintha mát egyebütt, más vonatkozásban is találkoztunk volna vele. A bajokért – e logika szerint – a fölszámolásukat célzó reformpolitika a felelős, a káoszért a megnövekedett sajtószabadság.

A debreceni sportklub idézett berkeiben, ha következetesek óhajtanak lenni, nyilván úgy gondolják, hogy Petőfiék részéről eléggé el nem ítélhető eljárás volt Landerer és Heckenast urak kézisajtóján kinyomatni a legendás tizenkét pontot: lám, mekkora fölfordulás lett a dologból! No igen, mindössze föl kell cserélni az okot az okozattal, s az események képét máris sikerült konzervatív világképünkhöz idomítani, ez utóbbit igazolandó.

Tényleg: vajon minden a nyilvánosságra tartozik-e, ami a nyilvánosságra tartozik? Pontosabban: *melyik* nyilvánosságra tartozik, ami a *mi* nyilvánosságunkra tartoznék? Csak azért kérdem, mert a minap két vezető politikusunk is nyilatkozatot adott a külhoni sajtónak. A párt vezetője az amerikainak, a kormányé pedig a nyugatnémetnek. Így aztán az amerikai olvasók, no meg a Spiegeléi megtudhatták mindazt, ami hazánkkal kapcsolatban érdekelte őket. Bennünket meg az érdekelne, hogy mit tudtak meg *ők*. Sajnos, az említett nyilatkozatok mostanáig, amikor e sorokat rovom, mifelénk nem kaptak nyilvánosságot (még fésülgetik őket? hol? kicsodák?), holott rólunk esett bennük szó. Lehetséges-e, hogy tartalmuk nem kötendő a honi, csupán a külhoni nyilvánosság orrára (már ha van neki ilyen)? Hm. Vajon minek köszönhető e különös diszkrimináció?

Államtitkok kivételével minden a nyilvánosságra tartozik, hirdetik ma még azok is, akik inkább a nyilvánosság*gal* tartoznak, mármint nekünk, s akiket tájékoztatásunk nagyvonalúan szűkmarkú bábáinak nevezhetnék. Szavaik és tetteik egységét örömmel látnók.

Már csak azért is, mert meggyőződésem: egynémely klasszikus bölcselőnek ama találó megállapítása, hogy az objektív valóság tudatunktól függetlenül létezik, eredetileg *nem* a hírszolgáltatásra vonatkozott.

Tímár György

MENTEGETŐZÉS

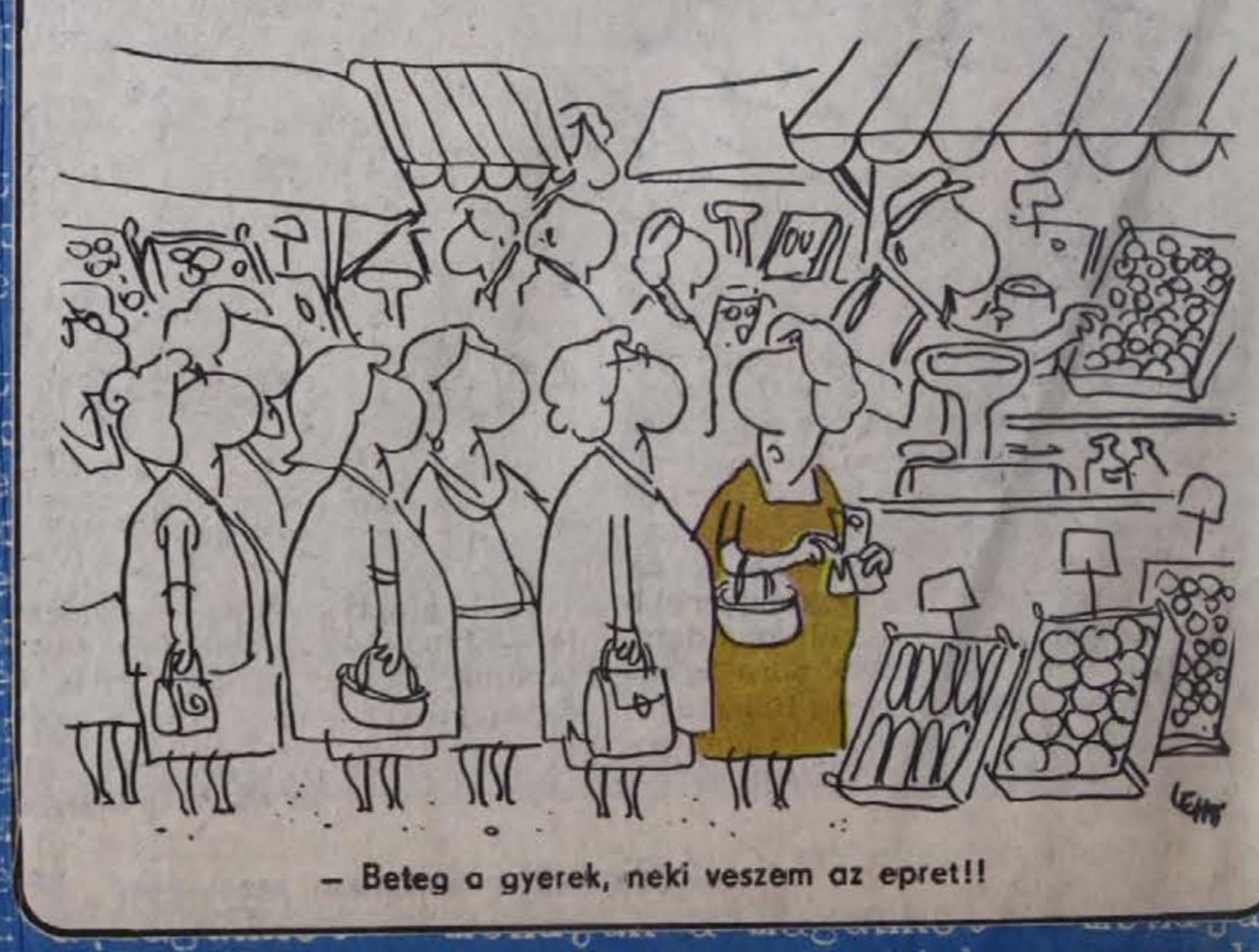

– Beteg a gyerek, neki veszem az epret!!

BRENNER GYÖRGY:

Itt és most...

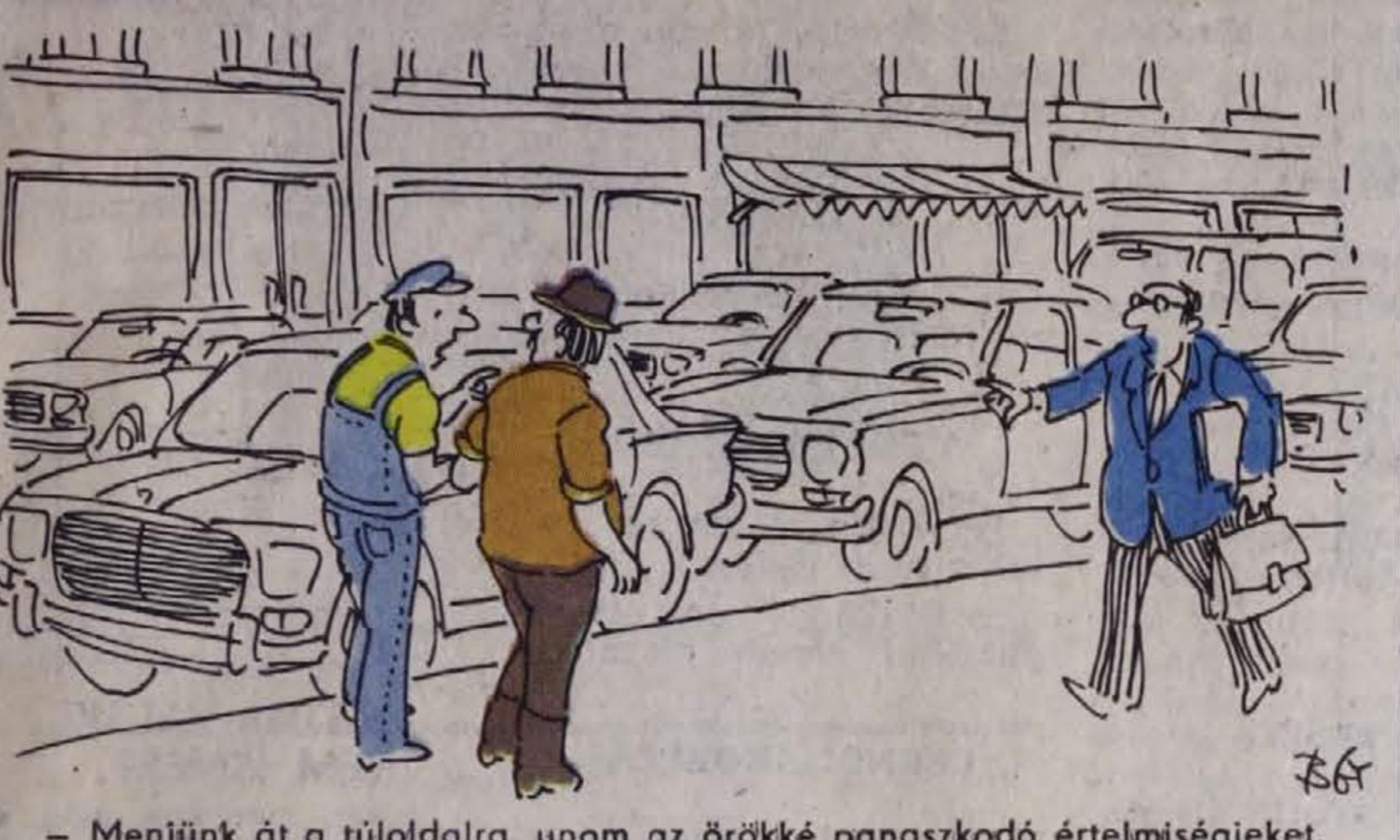

– Menjünk át a túloldalra, unom az örökké panaszkodó értelmiségieket.

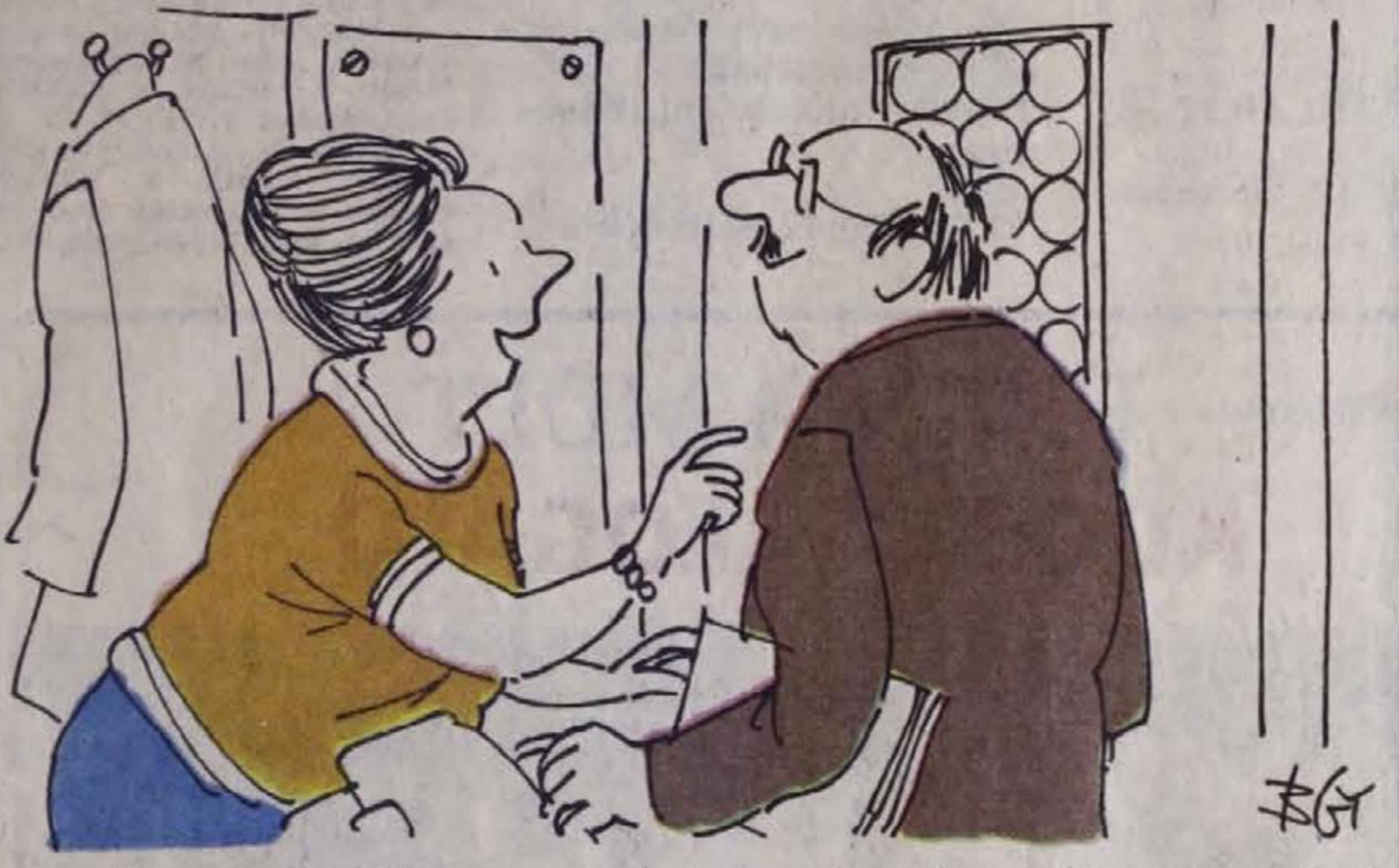

– Ma nagyon csillog a szemed, csak nem találtatok ki megint valami új tézistervezetet...!?

GYÜLEKEZÉSI JOG

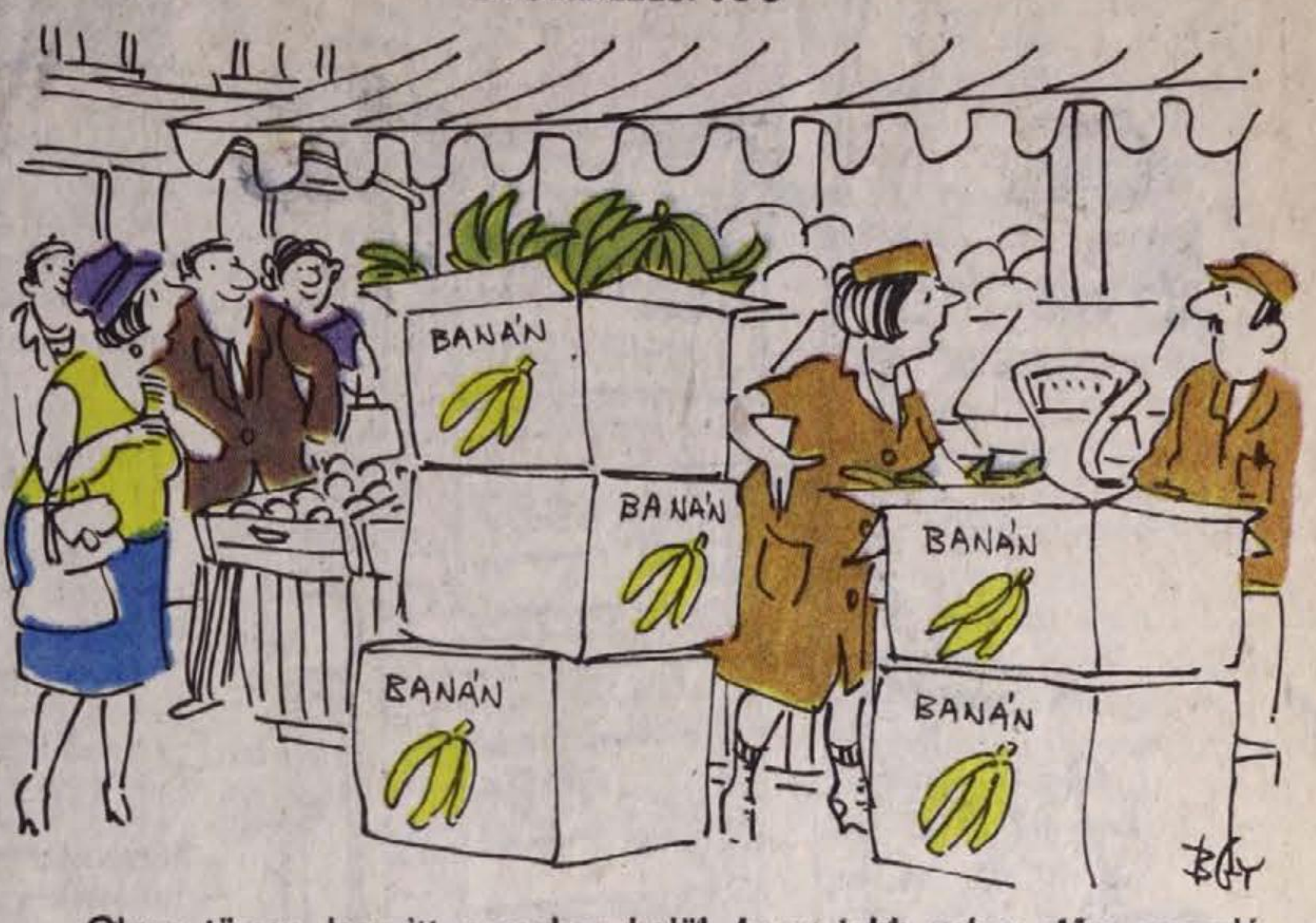

– Olyan tömeg lesz itt perceken belül, hogy jobb volna előre engedélyeztetni...!

ÚTRAVALÓ

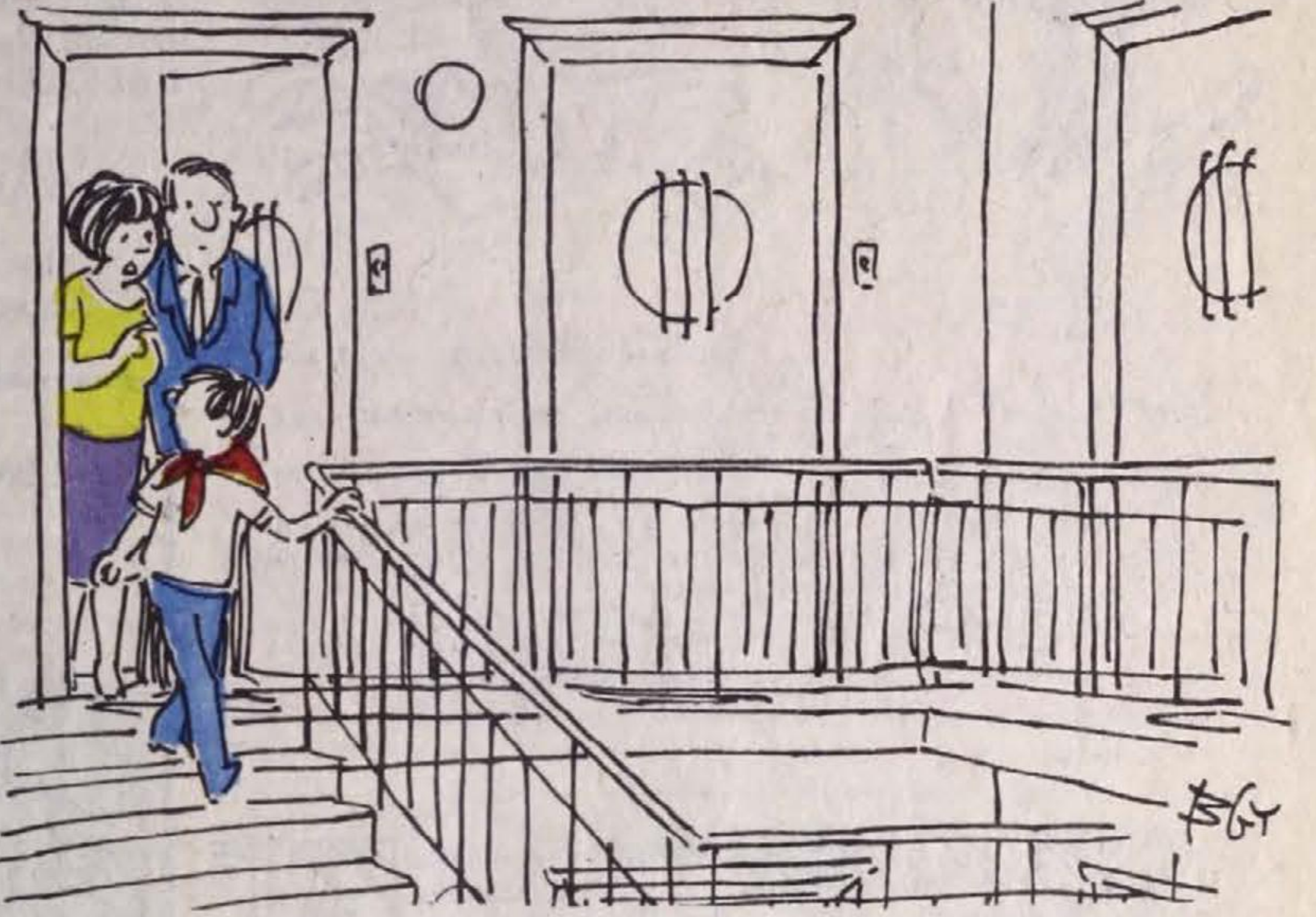

– Aztán vigyázz, mit mondasz, nehogy kizárjanak az úttörőörsből!

A VITA

Amikor a törzs helyzete már igencsak girigárés volt, a Vének Köre összedugta a fejét.

— Bennünket ugyan nem érint annyira — mondták —, mégis legfőbb ideje, hogy tervezetet készítsünk a geodéziai intézményrendszer átumbuldálására.

És íme, két jégkorszak sem telt bele, a tervezet máris elkészült. Nagyjából annyi volt benne, hogy immáron nem lehet a régi normák szerint élni. Az, hogy a világ egy függőleges kötél, jó volt addig, amíg elég erősek voltunk fölfelé kapaszkodni. Miután azonban a tudatunktól független objektív tényezők hatására izmaink elposzorodtak, egyre lejjeb csúsztunk a kötélen és most már a legalján is csak nyugati kölcsöndelták segítségével himbálózunk — addig-ameddig. Rá kell térni tehát a legmodernebb gondolkodásra és ki kell mondani, hogy a világ ugyan továbbra is kötél, de most már nem függőleges kötél, hanem — bár ez kilencvenfokos eltérést jelent a régi vonaltól — vízszintes kötél.

A tervezetet széles körű vita követte, amelynek során a dokumentumot dogmatistának, anarchistának, mazochistának, szadistának, sipistának és biciklistának bélyegezték.

— Mi sosem voltunk a kötéltáncosok nemzedéke — hangzott az egyik oldalról, az igazságnak nem teljesen megfelelő módon.

— És, ha minden kötél szakad?! — kiáltotta egy másik oldal, már inkább a realitás talajáról. — Azért ki vállalja a felelősséget?

Az Okosok Klubja csakhamar összeült és íme, alig virradt a törzsre a pattintgatott kőkorszak hajnala, máris elkészült a geodéziai intézményrendszer átalakításának újabb terve.

— Legfőbb ideje — szögezték le —, hogy egy dimenzióval tovább lássunk. Legyen tehát a világ egy lapos tányér.

Minthogy a törzs addigra túljutott az ütemes tapsok századain, ezt a javaslatot sem fogadta átütő lelkesedéssel.

Sőt!

A javaslatot újabb széles körű vita követte és ennek során alkoholistának, kálvinistának, monarchistának, legitimistának, morfinistának és futballistának bélyegezték a dokumentumot.

— Félmegoldás! — kiáltották egy oldalról. — A lapos tányérban pillanatok alatt kihűl a leves és ebből mindenki rájöhet, hogy nem eszik olyan forrón.

— Nullamegoldás! — harsogta a másik oldal. — És, ha a lapostányér tulsó oldalán élő nagycsaládosok, nyugdíjasok, hátrányos helyzetűek fejreállnak, azért ki viseli a felelősséget?

Csakhamar megalakult a Tanácsadók Tanácsa, összedugta fejét és alig tért vissza kétszer a Kohoutek-üstökös, máris megszületett a geodéziai intézményrendszer áramvonallasításának újabb terve.

— Legyen a világ egy kék kocka, amelyet csiga tart a hátán. A csiga viszont egy rák hátán áll.

Ez a nézet már a Tanácson belül is heves vitákat váltott ki.

— A csiga lassan halad! — kiáltotta az egyik fél, aki az iskolareform harmadik ciklusában végzett, tehát okosabb volt azoknál, akik a negyedik ciklusban jutottak diplomához.

— Eddig sem szédültünk a sebességtől! — mondta nagy nyomatékkal egy első ciklusbeli.

— Jó, de a csiga erre megy, a rák meg arra.

— Legalább mindegyik megy valamerre!

Aztán egyeztették a nézeteket és abban maradtak, hogy a világ egy tojás legyen, amelyet egy delfin hátán álló elefánt tart. Ebben mindenki megnyugodott és azzal a jóleső tudattal tért nyugovóra, hogy újabbat és korszerűbbet kitalálni sem lehet.

A szomszéd törzs kaján mosolylyal figyelte őket a tojástól mindjárt balra. Ők már tudták, hogy a világ egy tarka üveggolyó, amely zongorahúron lóg alá a göncölszekér harmadik csillagáról és rugózás közben azt zümmögi, hogy:

Ki okosan befektet
Ritkábban kap defektet!

Peterdi Pál

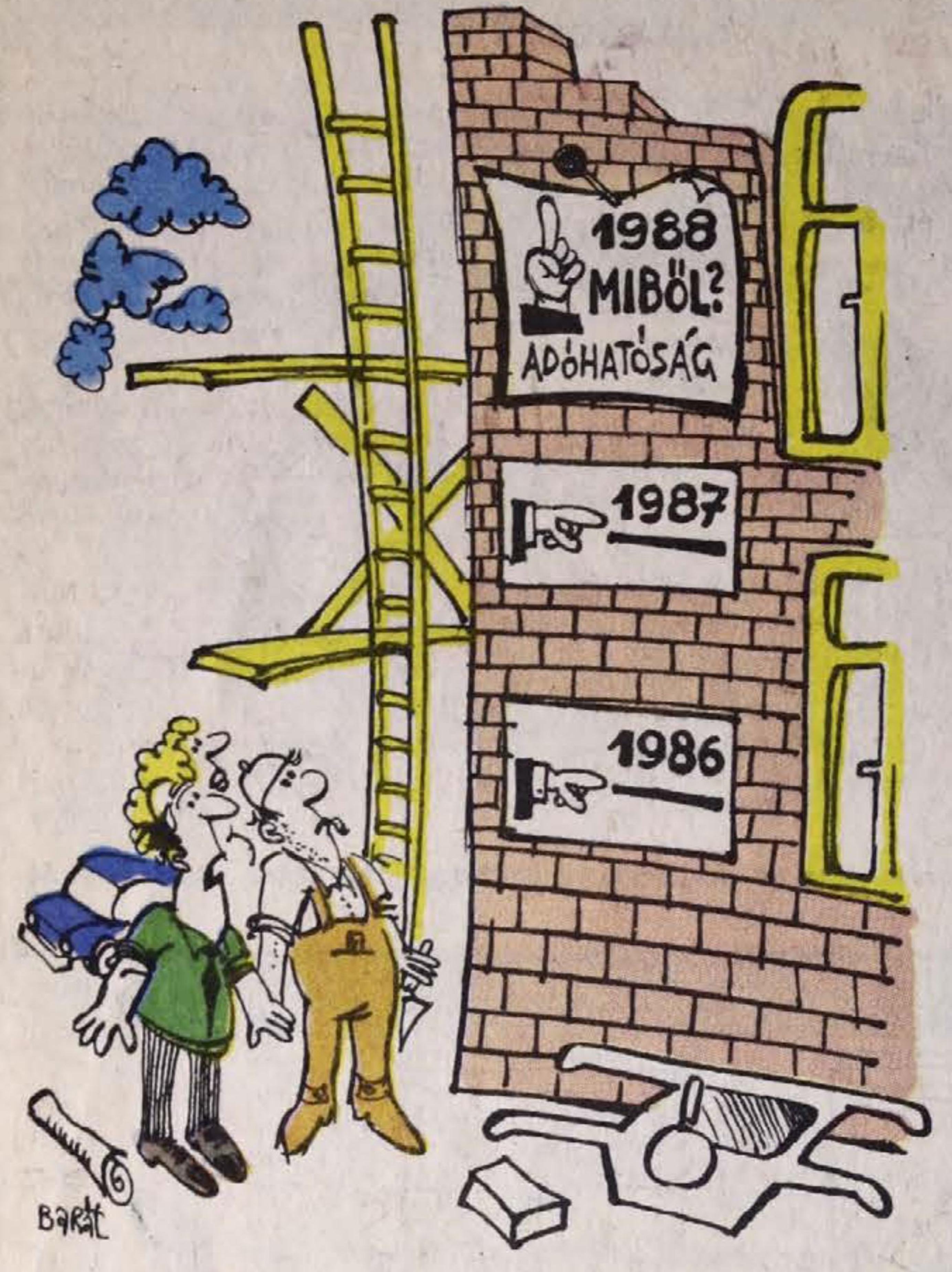

SZILÁNKOK

IDŐTÖLTÉS

— Mit csinál a szabadidejében?

— Névtelen leveleket írok. Remek kikapcsolódás.

JAVASLAT

Ti, mai fiatalok és mi, tegnapi fiatalok, fogjunk össze!

FURCSA PÁR

A válóperi békéltető tárgyaláson összevesztek a bíróval.

ŐSZINTESÉG

ÉTTERMI ÁRAINKBAN A MEG NEM ENGEDETT HASZON IS BENNE FOGLALTATIK!

ANYAGI ÁLLAPOT

— Nekem hó közepén már hó vége van.

ÖNÁLLÓSÁG

— Minden külső segítség nélkül önállóan, egymagam tettem tönkre az életem.

DICSEKVÉS

Két betegség között most egy negyedórára végre egészséges vagyok.

LESZOKÁS

— Leszoktam a dohányzó feleségemről.

VENDÉGSÉGBEN

— Érezze magát úgy nálunk, mint otthon.

— Csakhogy én otthon pocsékul érzem magam.

CSENDHÁBORÍTÁS

— Reggeltől estig az az átkozott zongorázás! Már nem bírom hallgatni!

— Miért nem kopog át a szomszédjának?

— De hiszen én zongorázok...

Galambos Szilveszter

VALLOMÁS

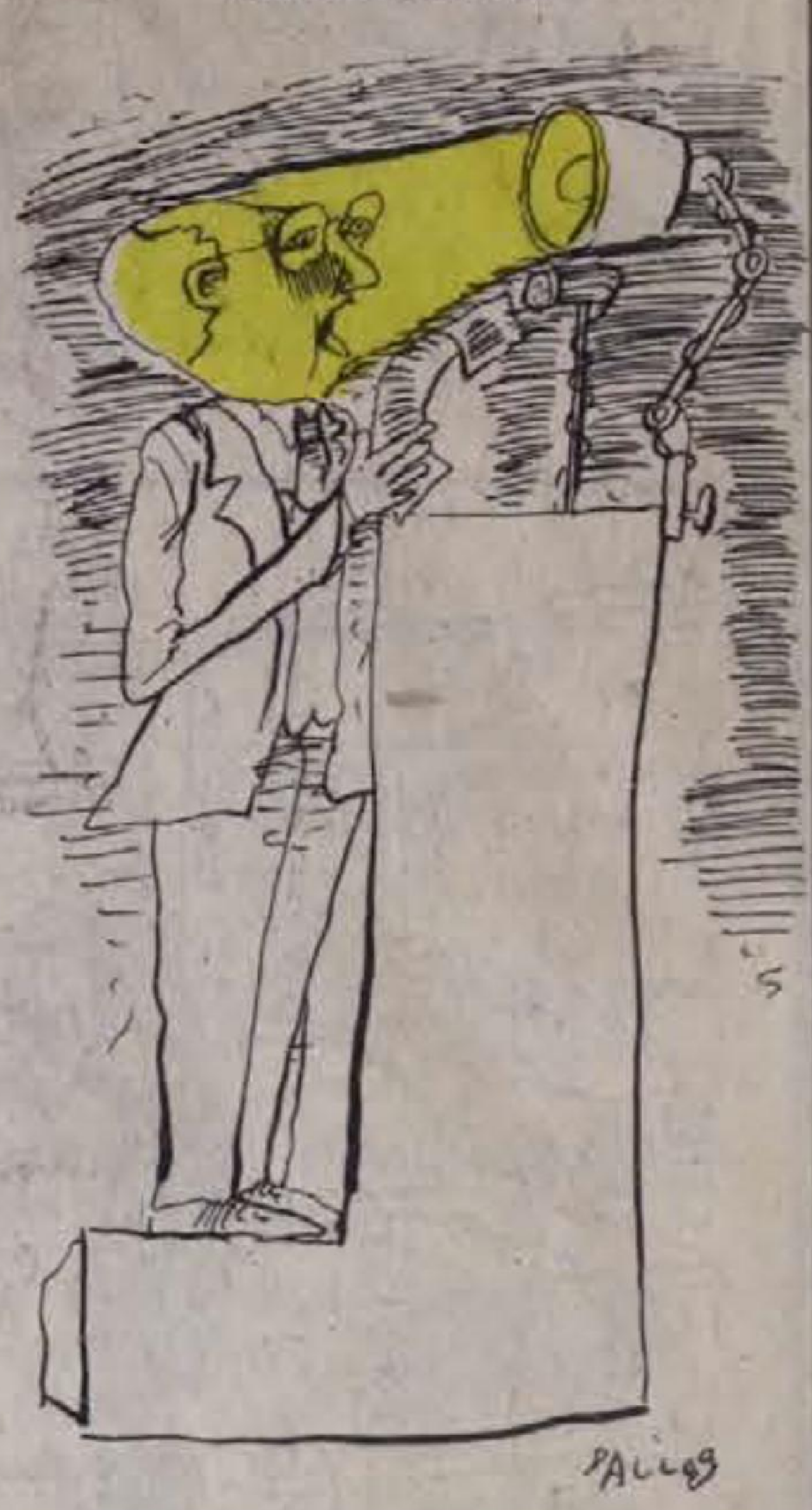

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A férj munkába indul, a felesége megszólal:

— Egy kis meglepetés van a számodra. Vettem hajszeszt, hajhullás ellen.

— Nagyon kedves vagy, drágám, de nekem nem hullik a hajam — mondja csodálkozva a férj.

— Nem is neked vettem, hanem annak a nőnek, akinek a hajszálát minden este a kabátodon találom.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A titkárnő megkérdi az igazgatót:

— Lajoskám, főzzek neked egy jó kávét?

— Hogy mer maga engem tegezni?

— Miért ne mernélek? Akivel en együtt alszom, azt csak tegezhetem, nem?

— Hol aludtunk mi együtt?

— Nem emlékszel? Hát tegnap, a szakszervezeti gyűlésen...

ROMANTIKA

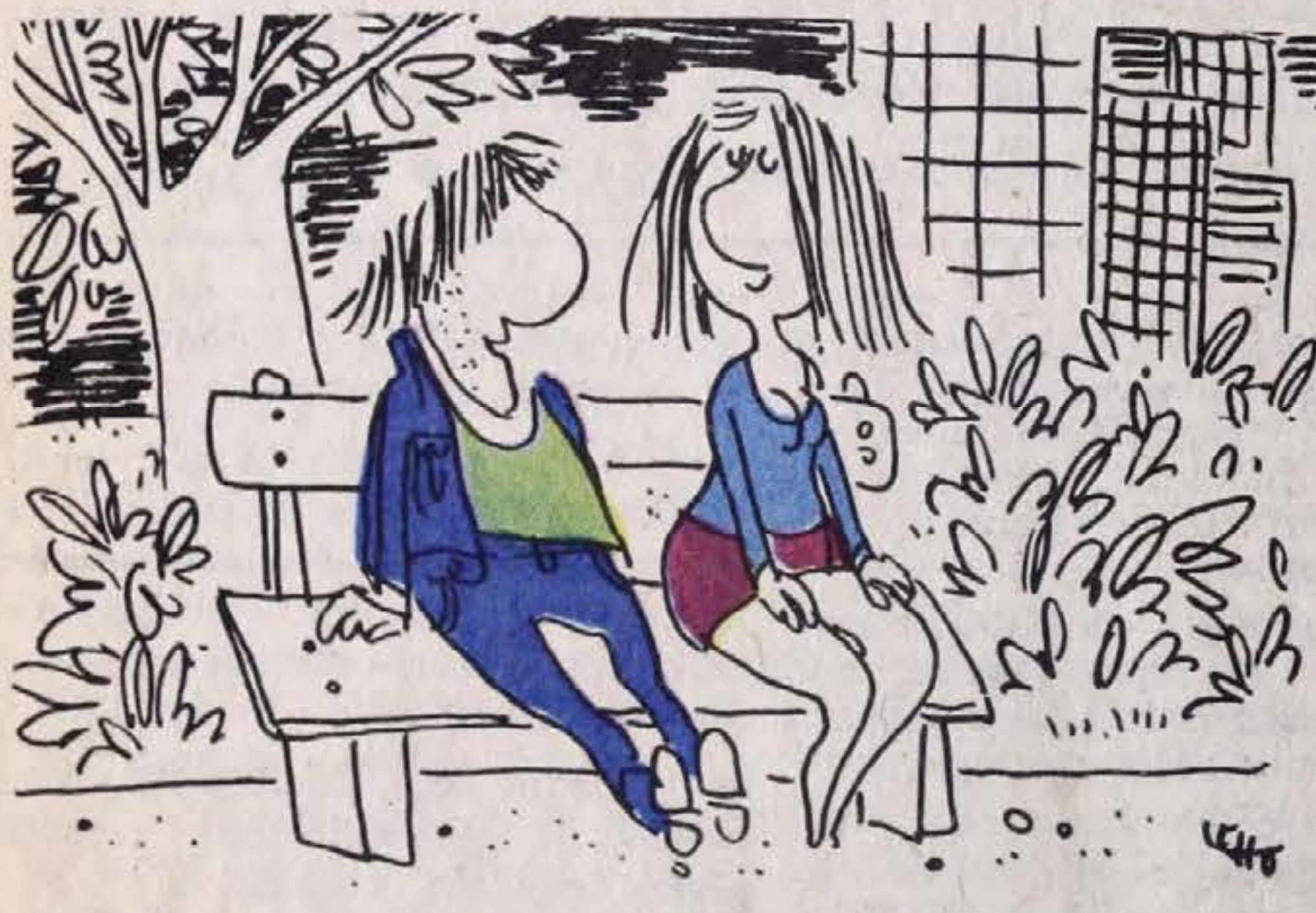

B......, K......, P..., B........?

MEGJELENT A „HANGOS KÖNYV"

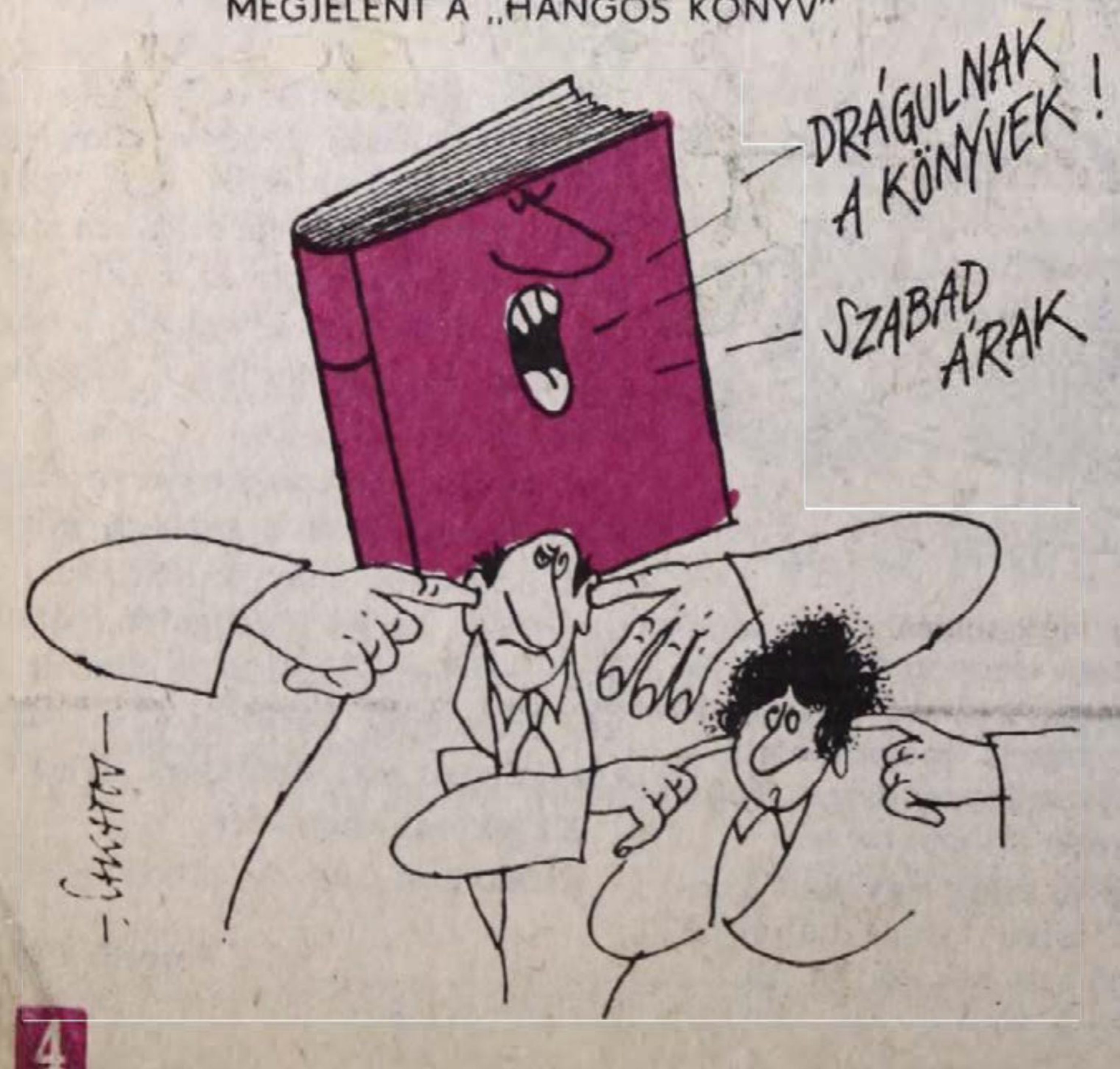

FÜLÖP GYÖRGY:

ÜZEN A MÚLT

KOCSICSALOGATÓ

Hajdanán egy autótulaj
könnyen mondta: ihajcsuhaj.
Kocsijába, plán, ha menő,
valósággal hullott a nő.

A hőskornak ma már vége.
kipufogót szív a gége,
tenger kocsi utat áraszt,
igény szerint a hölgy választ.

Ki ura egy Mercedesnek,
bombacsajt is megszerezhet.
Ha a kocsi svéd vagy japán,
akkor sincs gond, aranyapám!

Ladája van ezerkettes?
remélhet, de legyen kedves!
Ha járműve Polski Fiát,
jobb, ha törpehölgynek kiált.

Wartburgot tart, netán Skodát?
Nos, ne várjon tőlük csodát!
Marad még a Záporjóska,
némi esély (ha nem ócska).

Muzsikálna tán Trabanttal?
Tanácsolom: le a lanttal!
Hagyja inkább garázsában,
bízzék saját varázsában!

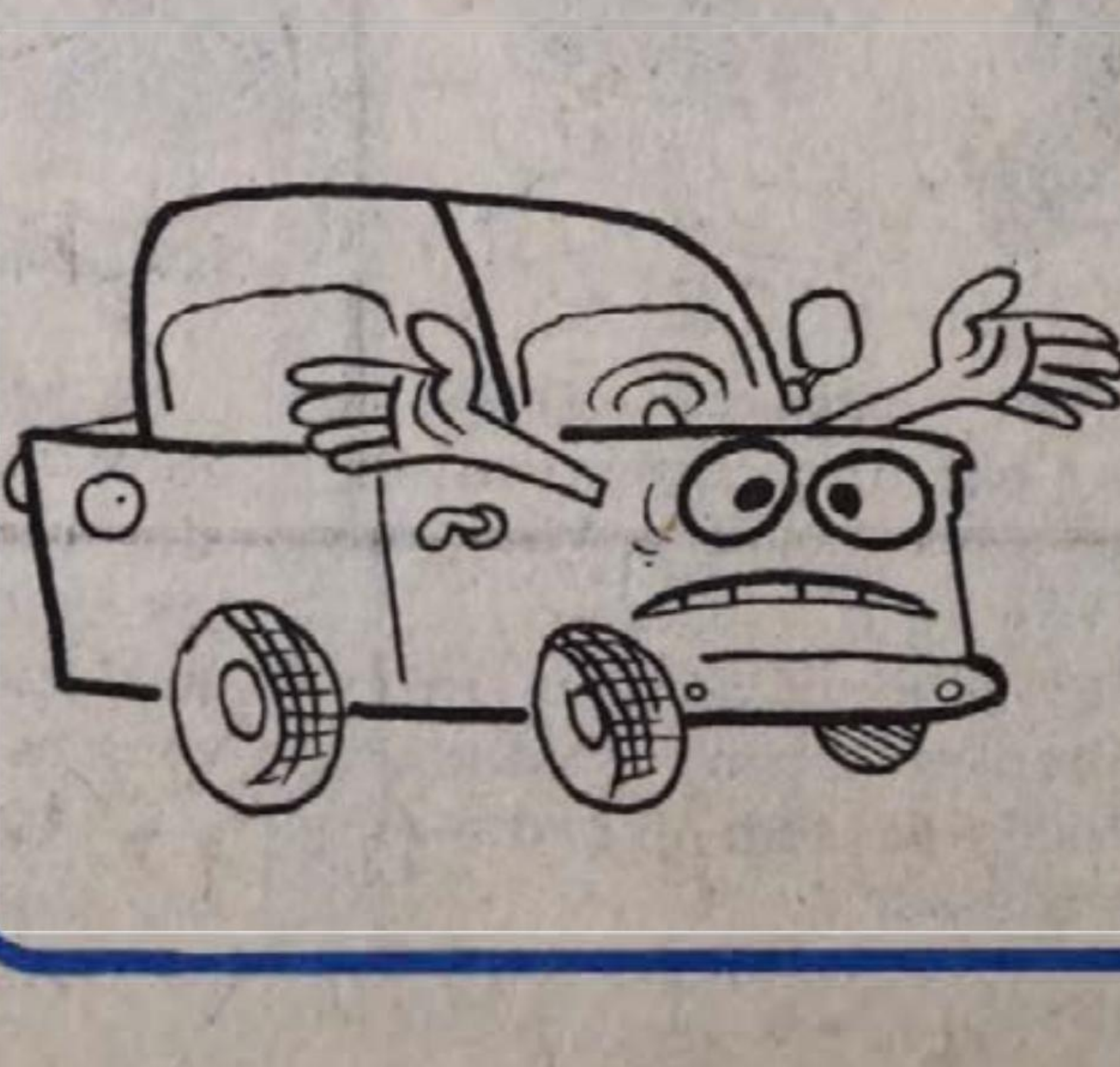

VILMA NÉNI

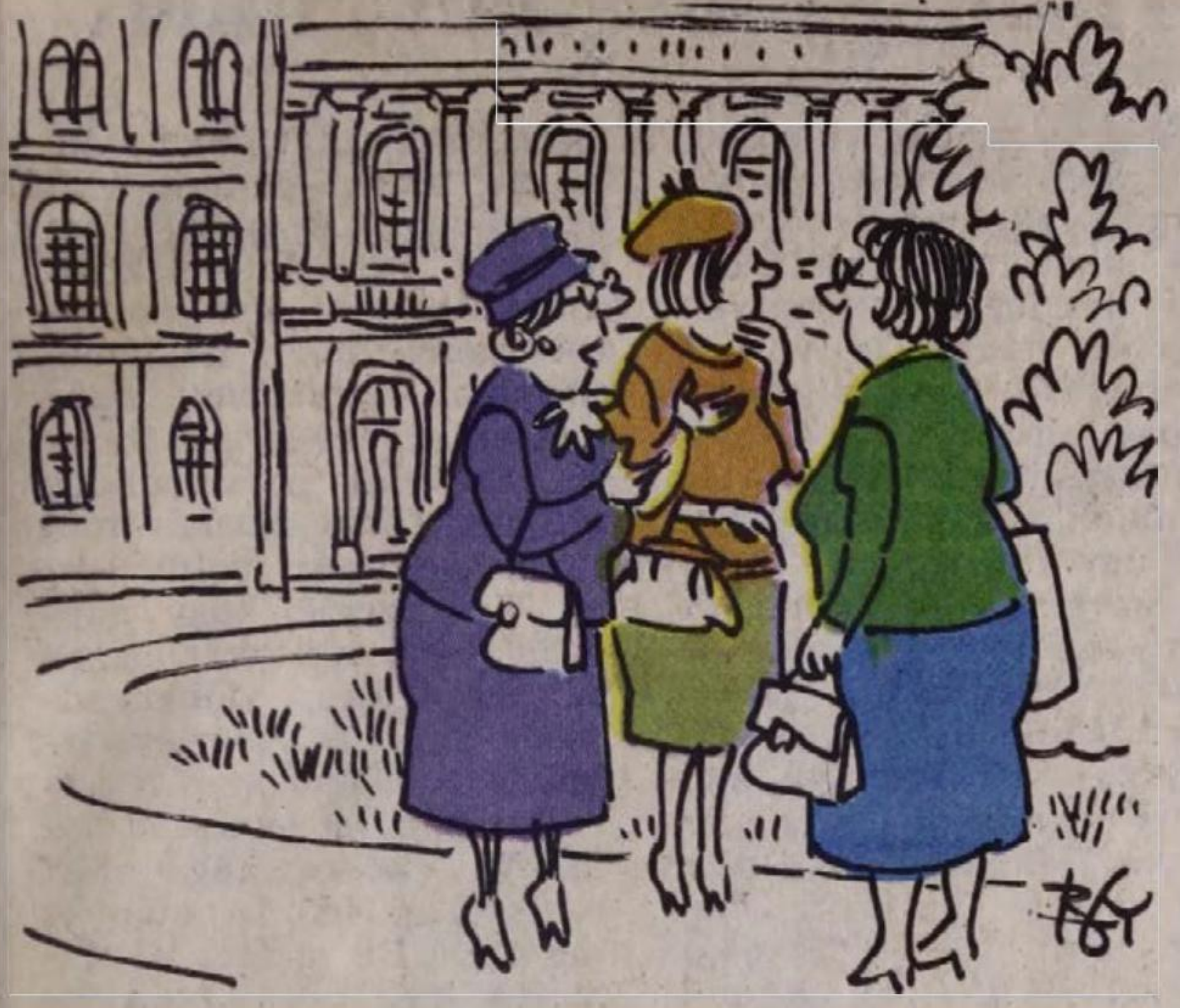

– Persze, az akadémikusok a világon mindenütt egy kicsit másképpen gondolkoznak...

MELLÉKES

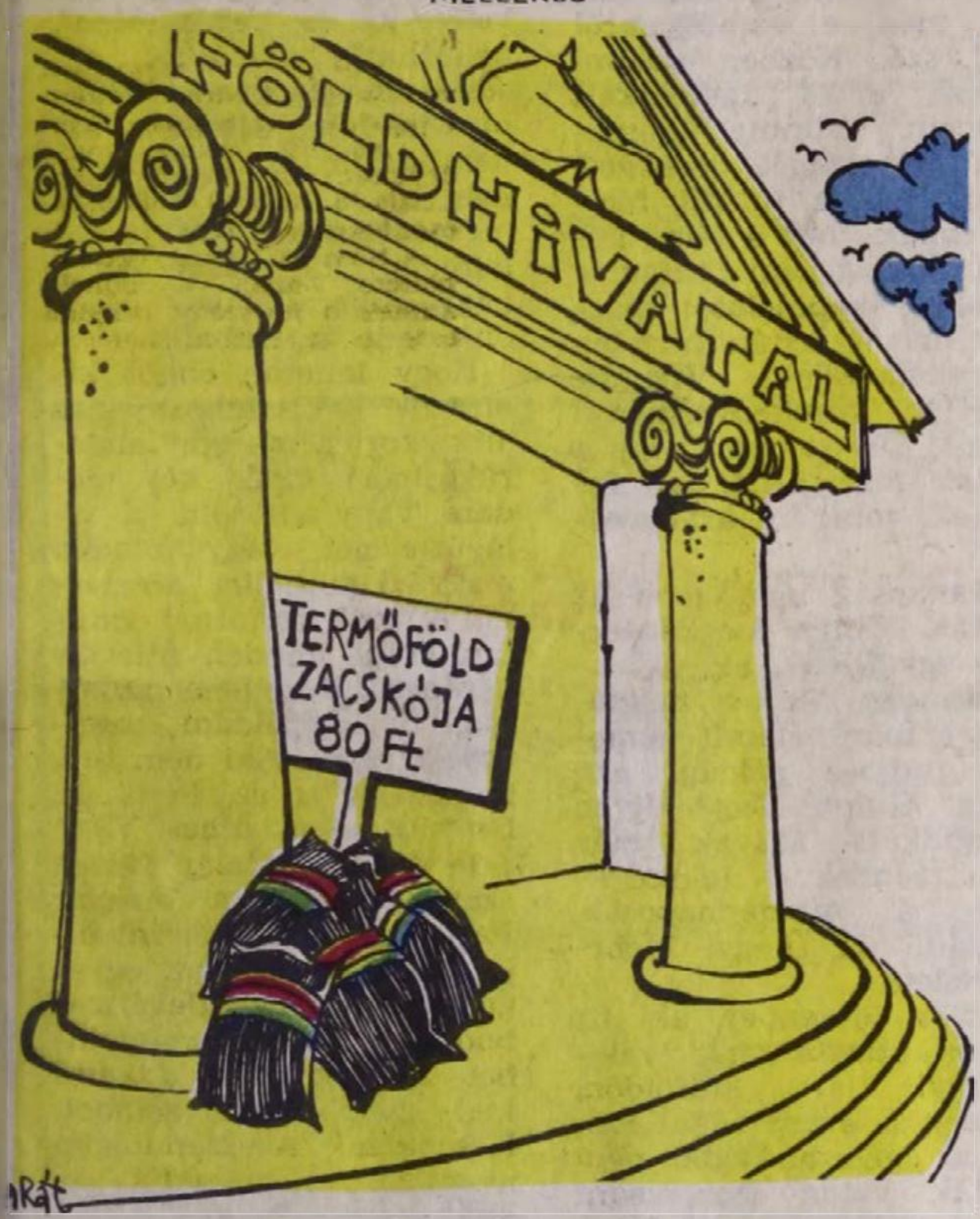

BETILTOTT KÉPEK

Néhány hete nem mindennapi eset foglalkoztatja a magyar kulturális sajtót: a KÖJÁL levetetett egy képet az Ernst Múzeum faláról. A különös eljárás oka: a múzeumban Szaft néven kiállítás nyílt, s az egyik művész, képére egy nyershúst helyezett. A hús egy ideig friss volt, később már csak olyan, amilyet az üzletekben árulnak, újabb idő elteltével pedig orrfacsaró bűzt árasztott.

Ekkor lépett a kultúra színpadára a KÖJÁL és intézkedett a romlott hús eltávolításáról. Az ügy nagy port kavart, sokan ugyanis azt tartották, hogy a penetráns szag szerves része a festménynek. Azt már azonban csak jóval kevesebben tudják, hogy korábban a Szaft kiállításnál jóval szaftosabb esetek is megtörténtek, csak akkor még nem volt glasznoszty, így a sajtó nem tudta, hogyan kell hírt adni ezekről.

Körülbelül három éve lehetett, hogy a Tűzoltóság kiállításra alkalmatlannak ítélt egy festményt, mely gyufacímkét tartó női aktot ábrázolt. A hivatalos szakvélemény szerint az akt megfelelt ugyan a tűzbiztonsági előírásoknak, ám a kiállítóteremben nyílt láng használata szigorúan tilos, ezért a gyufacímkét sürgősen el kellett távolítani. (A művész gyorsan reagált a megváltozott körülményekre: a meztelen hölgy kezébe gyufacímke helyett jegesvizes borogatást pingált.)

Ha nem hallgatják agyon, feltehetőleg hasonlóan nagy port kavart volna az az ügy, amely a KERMI közreműködésével zárult. Szintén egy festményről volt szó, méghozzá nem is akármilyenről: a lírai kép egy elektromos naplementét ábrázolt, a háttérben pedig egy villásdugó rejtőzött, melynek segítségével a naplementét ki és be lehetett kapcsolni. A villásdugó egy bolgár gyártmányú csatlakozóaljzathoz csatlakozott, s ez okozta a bajt: a KERMI ugyanis megállapította, hogy a villásdugó még csak-csak, de a csatlakozóaljzat nem felel meg a magyar érintésvédelmi előírásoknak.

Nem járt jobban azonban az a művész sem, akinek az Állatvédő Egyesülettel gyűlt meg a baja.

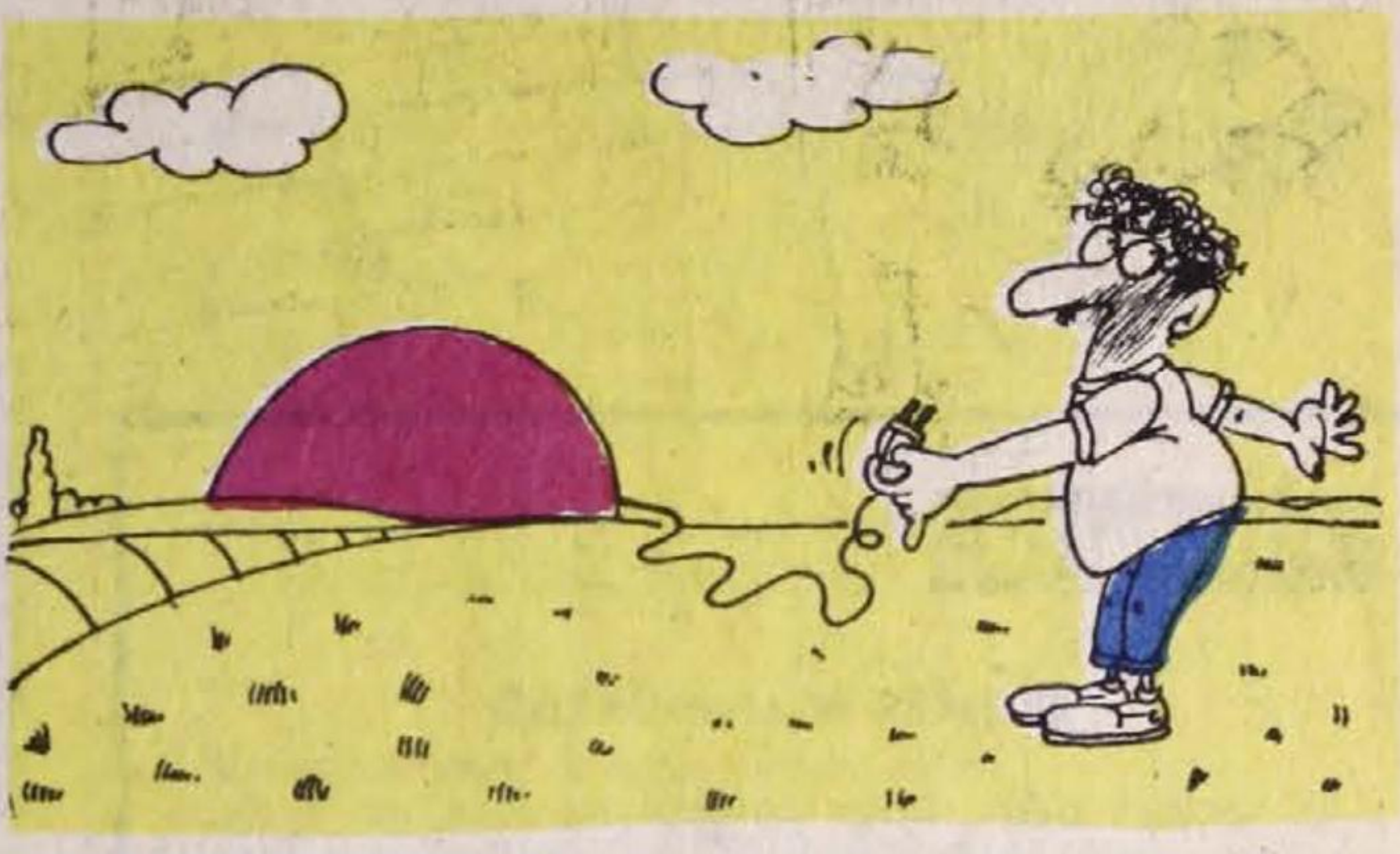

A jobb sorsra érdemes alkotó azzal vívta ki az állatvédelmisek haragját, hogy grafikáján egy hároméves kisfiú látható, amint szabad szemmel is jól kivehetően tegez egy ízeltlábút. Hiába tiltakozott a művész, hogy a tegezést az ízeltlábú kezdte és különben is, régen ismerik már egymást a kisfiúval, nem volt kegyelem, a képet meg kellett semmisíteni. (Helyette egy protokoll fényképet állítottak ki, amelyen Sintér Géza éppen átveszi a Munka Érdemrend Kutyaütő fokozatát.)

A különösnek ható, ám egyre gyakoribbá váló példákat vég nélkül lehetne sorolni. Most azonban csupán arra a kisplasztikára hívnánk fel a figyelmet, mely a Vám- és Pénzügyőrség éber munkatársainak is magára vonta a figyelmét. A szobrocska egy tajvani gyártmányú kvarcórát ábrázolt, s a fináncok azt kifogásolták, hogy nincs róla sem vámárunyilatkozat, sem pedig ajándékozó levél.

Mint várható volt, a Magyar Postát sem hagyta érintetlenül a magas kultúra. Állítólag máig folyik az a per, melynek során a Posta be akar tiltatni egy vízfestményt, mert a képen látható levélborítékra a művész tévesen írta fel az irányítószámot.

Hogy ezekben a vitás esetekben milyen megoldás vagy elvi állásfoglalás születik, nem tudni. Egyes rémhírek szerint azonban az APEH elrendelte, hogy az újságokban ezentúl csakis azoknak az állampolgároknak a fényképe szerepelhet, akik határidőre és hiánytalanul befizették esedékes személyi jövedelemadójukat.

Föld S. Péter

SZAMIZDAT

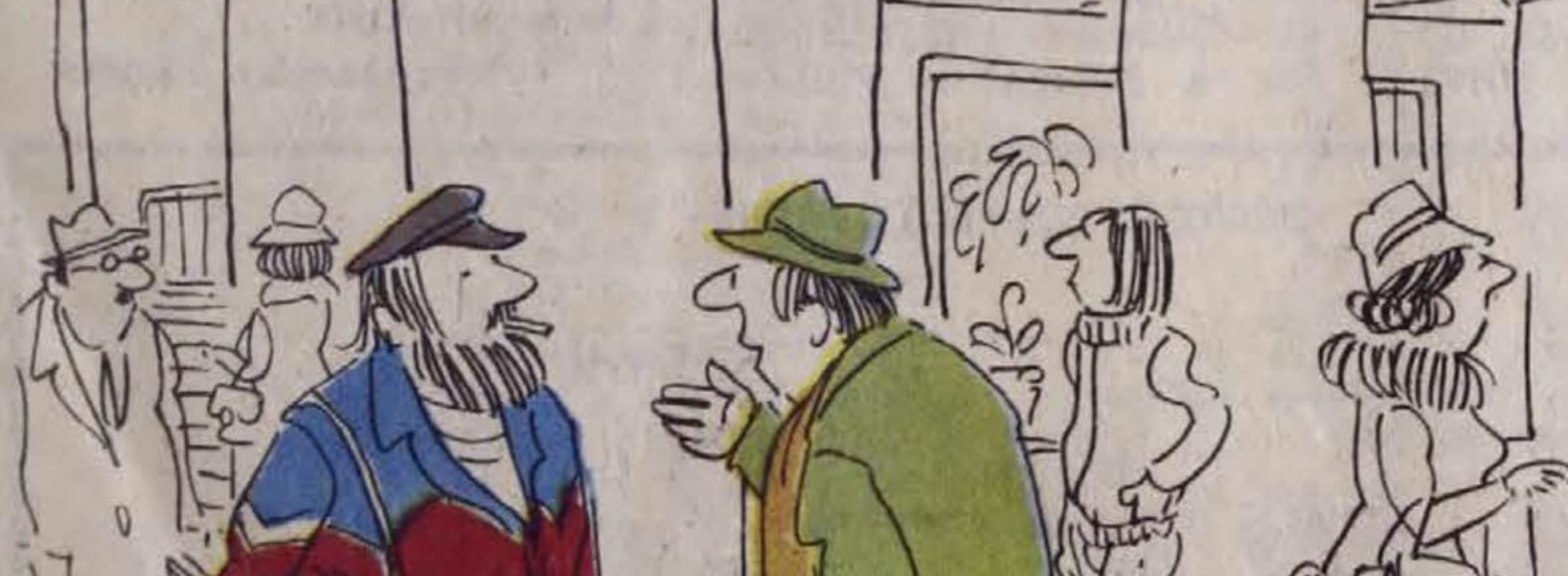

– Hamar két példányt a „Hogyan nem kell adóznunk”-ból!

HORROR

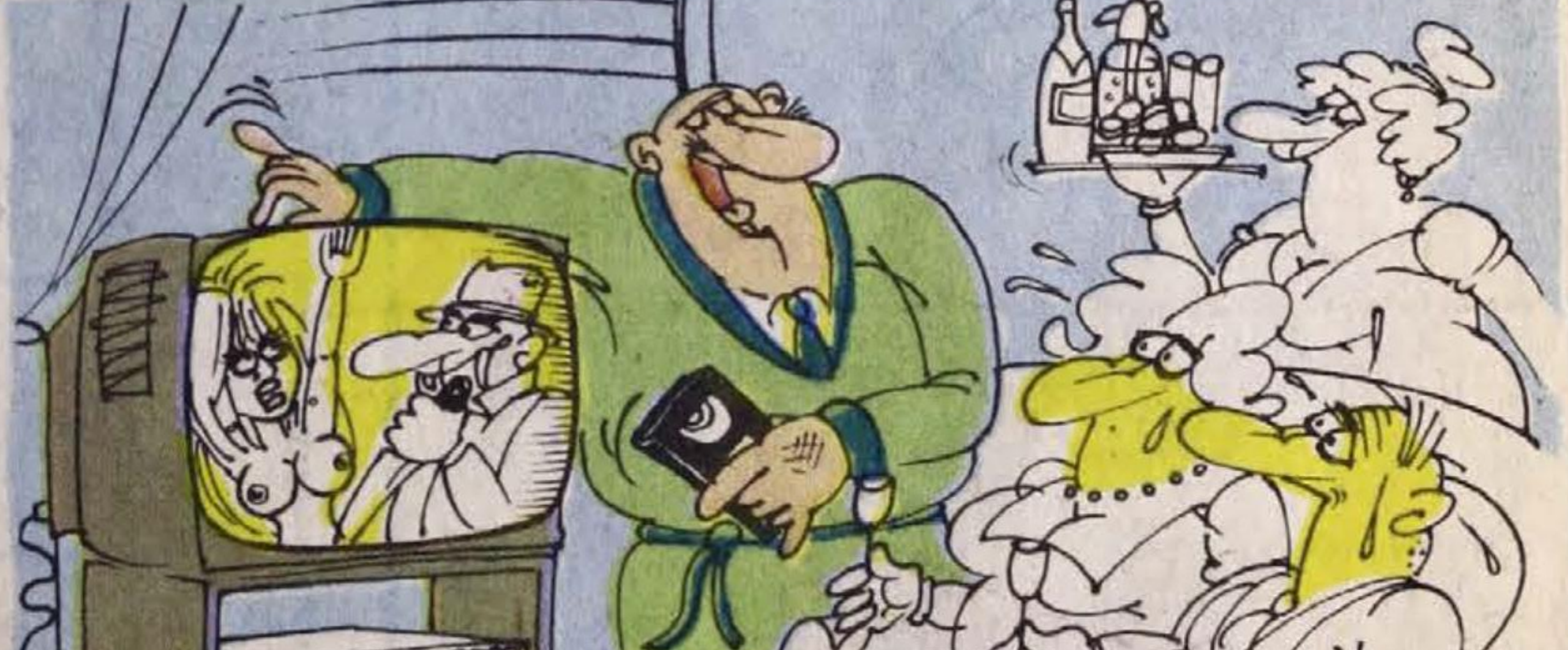

– Ez még semmi! Most beteszem az adómagyarázó kazettát!

Nem volt május elsejei kívánságműsor a tévében

FELVONULÓK NEM KÉRTÉK?

ROSSZ SZOMSZÉDSÁG

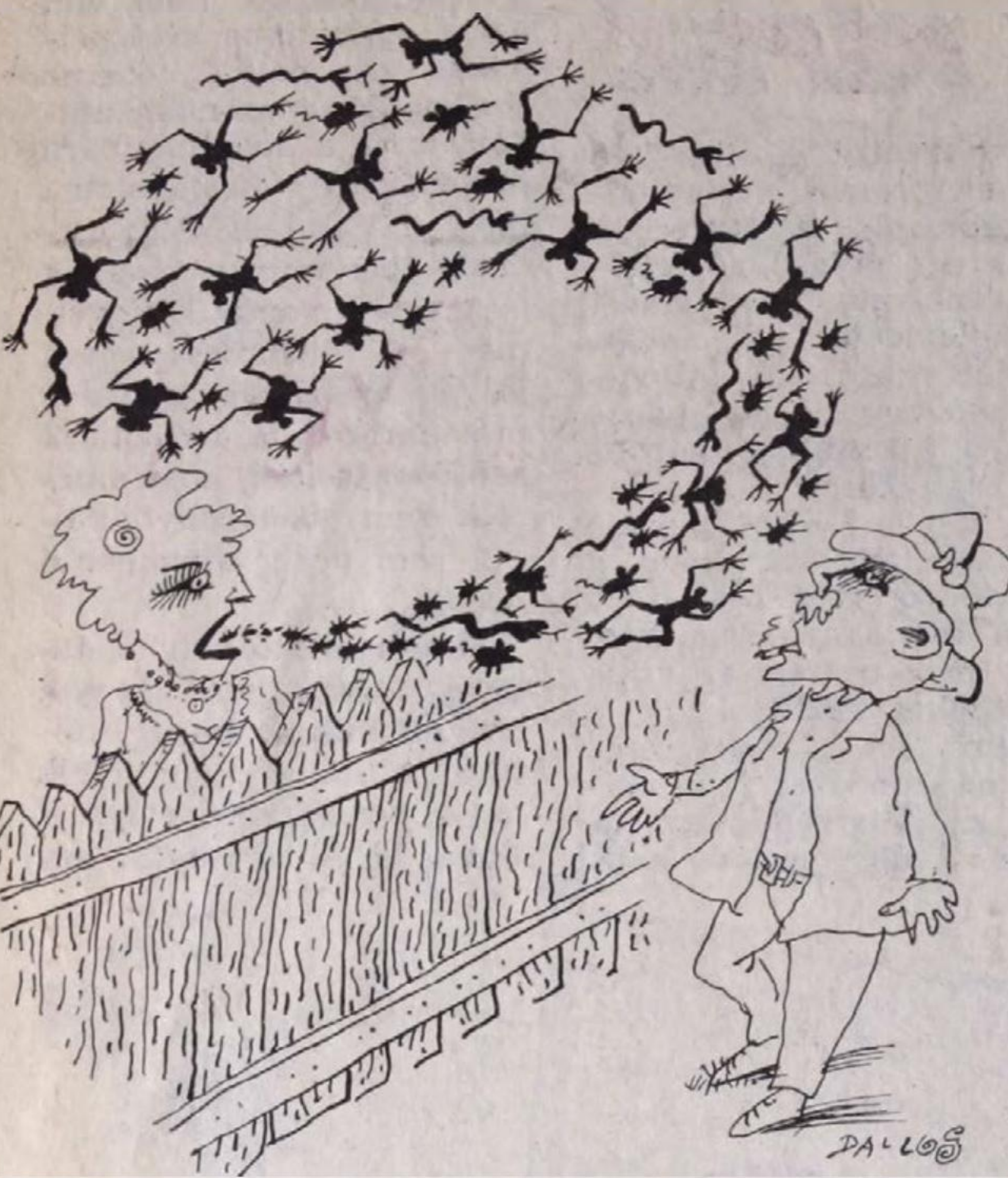

FOTÓSAROK

Hódít a mezítláb

Az őrület nem ismer határokat! A nagy nyugat-európai cipőgyárak legújabb találmánya: a mezítláb! Tavaly már több mint ötmillió pár mezítlábat adtak el a világon — ezek nagy részét az ötödik kontinensen — s idén, az elképzelések szerint már mintegy százmillió mezítláb talál gazdára.

A mezítlábnak orvosi szempontból is számtalan előnye van, arról a gazdasági tényről nem is szólva, hogy a cipőgyárosok sem járnak rosszul: a mezítláb ugyanis jelenleg még mintegy másfélszer drágább, mint a hagyományos cipő.

Csupán a cipőfűzőgyárosok és a zoknitermelők nézik ferde szemmel a mezítláb terjedését: a mezítlábhoz ugyanis sem cipőfűzőt, sem pedig zoknit nem lehet hordani.

Mindezek ellenére a gyártók derűlátók, hiszen a mezítláb kiváló tulajdonságokkal rendelkezik: teljesen vízálló és könnyen mosható. (Csak szappan és szándék kell a tisztántartáshoz!)

efespé

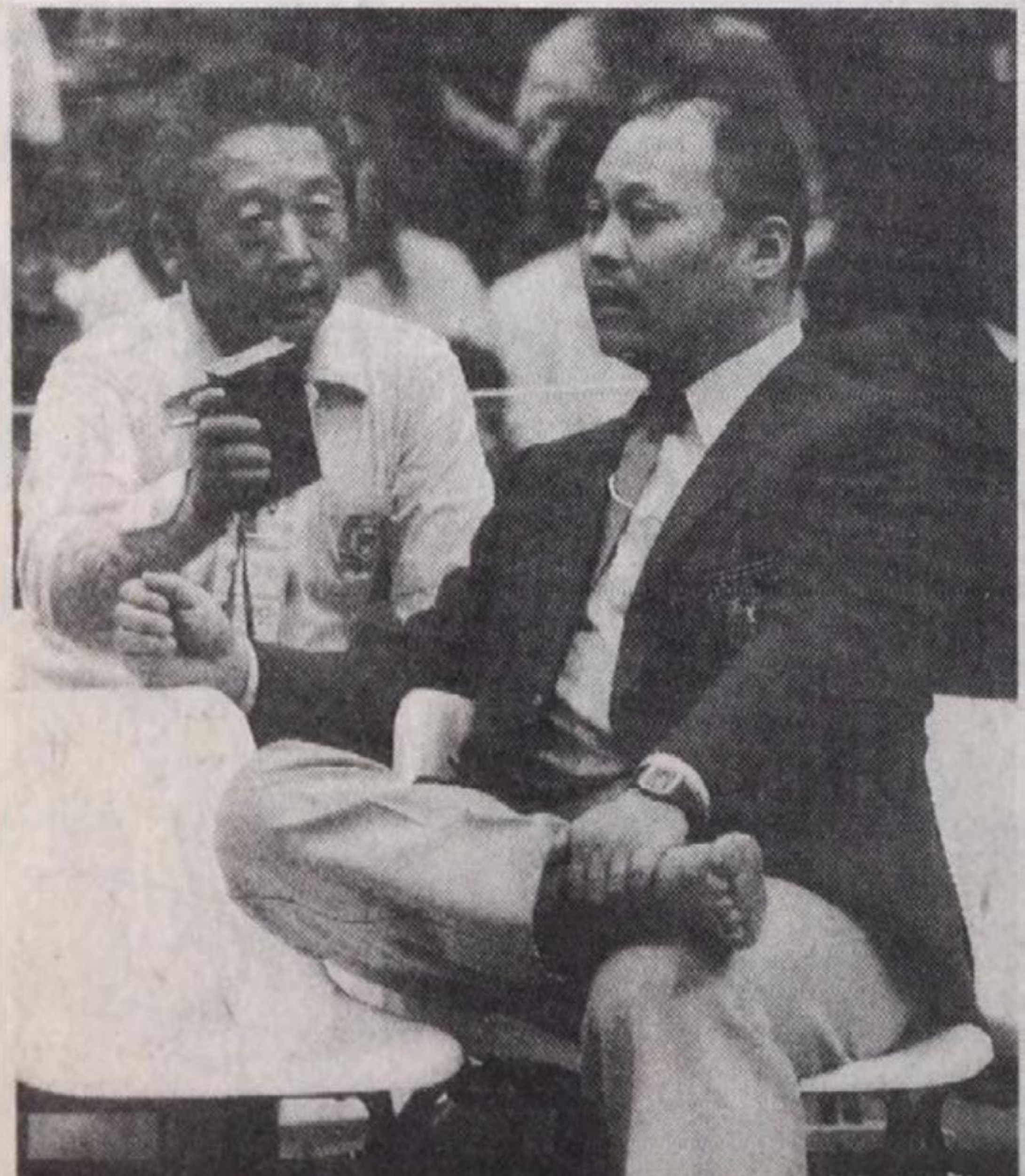

(Pető Zsuzsa felvétele)

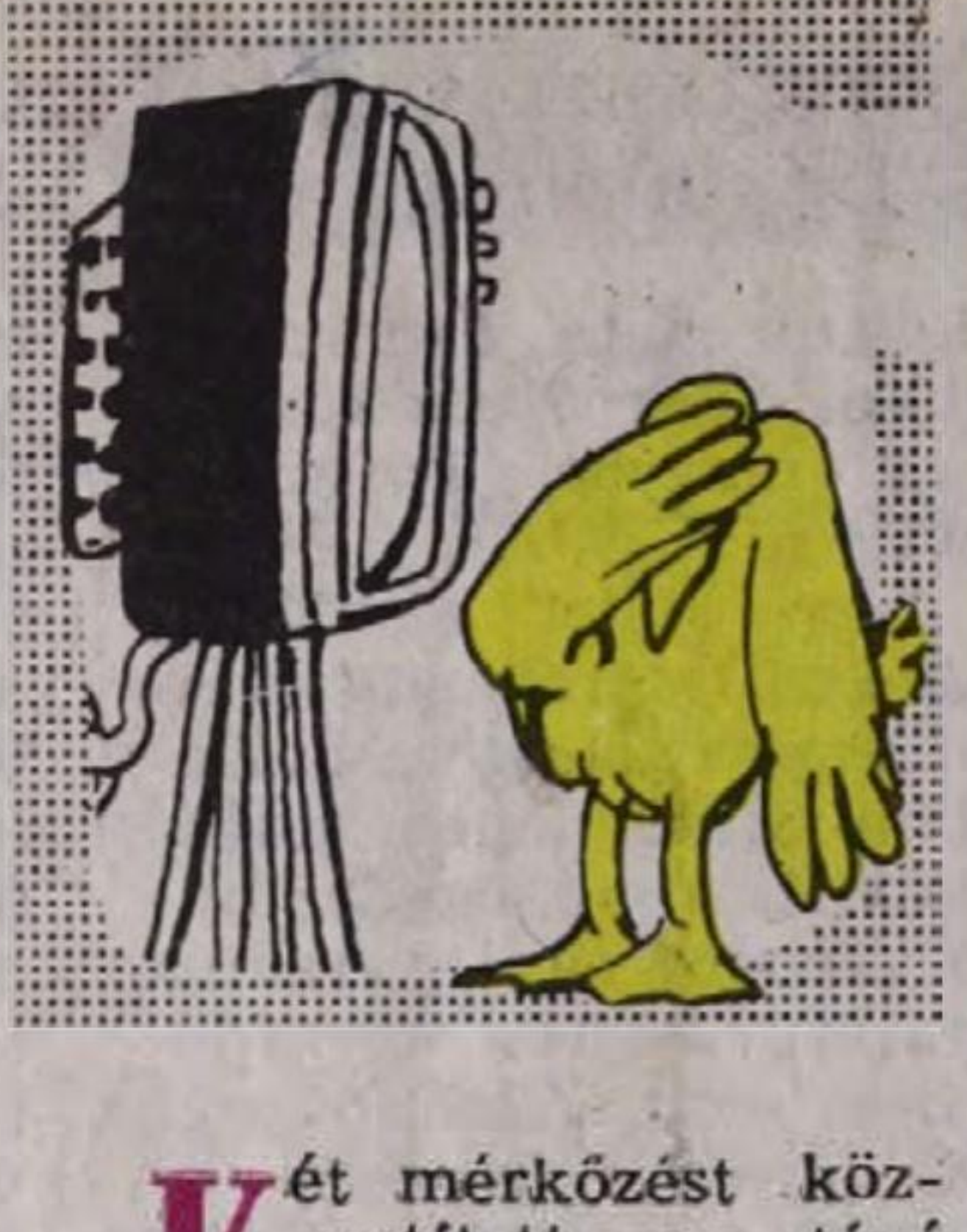

Tizenegy meg hatvanhat

Két mérkőzést közvetített a tévé egyetlen délután. Nekikészültem. Elsötétítettem. Hamutartó. Kis sör. Feszült várakozás. Aztán kilencven perc csalódás. Kis híján kikapunk a fiatal francia csapattól. Most jönnek az angolok. Détári megindul a kapu felé és akkor...

... megcsörren a telefon. Ki lehet ez a szörnyeteg, aki nem átall az angol—magyar kellős közepén telefonálni. No, ki lehet? Ez csak nő lehet. A lányom hív. Mondom neki: — Az angol—magyart nézem... Kérdi: — A nagyszótárt vagy a kézit?... Nem érted, meccs van?!... És ahhoz kell a szótár? ... Reménytelen — sóhajtok.

Még két telefon jön. Természetesen nők. Előbb az ismerősöm, aztán egy nagynéni. — Remélem nem zavarlak — kezdi a nénikém. — Gondoltam most ráérsz, nincs semmi érdekes a tévében, csak valami hülye meccs...

Bezzeg, ha én hívtam volna fel, amikor a Klinikát adták, elvágta volna a telefonzsinórt.

Habár a meccstől én se voltam elragadtatva. Igaz, az első félidőben jól játszottak Détáriék, de a másodikban rosszul. A vezetők azt nyilatkozzák: ez jó eredmény. Én nem ezt nyilatkozom. Lehet-e azt mondani egy színdarabra: az első felvonásban jól játszottak a színészek, a másodikban rosszul, a döntetlennel elégedett vagyok?

Eltűnődtem a meccs után. Haj, azok a régi angol—magyarok. Hat-három, meg hét-egy. Hovatovább olyanok vagyunk, mint a kiöregedett primadonna, aki unos-untalan régi sikereiről mesél ásítozó vendégeinek: milyen szép és hódító is volt ő valaha! No igen, az aranycsapat értette a dolgát. Meghódította a világot. De a maiak, miért nem tudnak úgy futballozni? Folyton ez járt a fejemben, és nem találtam rá választ. Aztán vége volt a játéknak. Megint hívott a lányom: — No, mennyi lett? Mondom: Null-null. — Vagyis elmaradt? Akkor mit néztél rajta... Reménytelen — sóhajtok megint —, de van valami igaza.

Két órával később a Hatvanhat című szavazógépes vitaműsort bámultam. Az idegenforgalomról, meg a vámügyekről volt szó. Közben valami furcsa érzés motoszkált bennem. Mintha homályos összefüggés derengett volna fel az iménti foci-nosztalgia meg a téma között. Sokáig nem tudtam a rejtélyes kapcsolatot megfogalmazni, aztán hirtelen megvilágosodott. Világútlevél! Vámkedvezmény! Ez az! Ők az okai, hogy a maiak már nem úgy fociznak, mint az aranycsapat!

Manapság nem gond az utazás. Minap megkérdeztem egy illetőt, aki hetente átmegy Bécsbe: megtanult-e már valamit németül, tudja-e például azt, hogy Guten Tag? Ilyen komplikált szavak még nem mennek — felelte — csak a mindennaposak, például az, hogy Mehrwertsteuer.

Az a 66 ember, aki itt ül és szavaz, már valamennyi járt külföldön. Bezzeg az aranycsapat idején az egész országból nem tudtak volna összeszedni ennyi embert, akinek Nyugatra szóló útlevele volt. De még Keletre szóló sem. Ha akkoriban lett volna tévé, ennek a műsornak nem az lett volna a címe, hogy 66, hanem az, hogy 11. Összesen ennyien járták a Nyugatot. Plusz a tartalékok. Azt mondják, bezzeg akkor nem is volt bevásárló turizmus, nem lehetett üzletelni elektronikával! Azzal nem, de borotvapengével, nejlonharisnyával, amerikai cigarettával lehetett. A focistáknak. Hát persze, hogy minden fiatal Puskás meg Czibor szeretett volna lenni. Hát persze, hogy napestig gyakoroltak, hiszen az útlevélhez, vámengedményhez, bevásárlóturizmushoz, lakáshoz — a futballpályán át vezetett az út. Hát persze, hogy ezért hajtottak. Nem a címeres mezért? De azért is. Címeres mez ma is van, de ma világútlevél is van. Azért már nem kell hajtani.

Istenem, hová jutottunk? Hiszen ma az is kap útlevelet, az is bevásárolhat, behozhatja a cuccot, aki nem tud egy egyeneset rúgni a labdába. Sőt az is, aki nem tudja, mi a foci. De még az is, aki a másikat meccs közben felhívja telefonon. Ide vezet ez a nagy liberalizmus. Megölik vele a futballt.

Hogy lehetne ebből kimászni? Visszahozni az aranykort a magyar labdarúgásban? Csak két módon. Vagy eltörölni a világútlevelet, vagy minden magyart futballra kötelezni. A 3000 forintnyi valután kívül minden útlevélkérőnek be kellene mutatnia, tud-e például tizenegyest rúgni. Aki nem tud, annak fel is út, le is út. De kiút — az nincs. Vagy útlevél, vagy foci. Tessék szavazni! Aki a magyar foci régi dicsőségét kívánja, nyomja meg az egyes gombot. Aki az útlevélszabadságot, az a kettes gombot. Akinek mind a kettő kell, az a hármas gombot. Köszönöm. A számítógép nyomban megmondja az eredményt.

Hogy honnan van nekem ez a számítógép? Ez uram, tapintatlan kérdés, látszik hogy önnek nincs modora. Még egy Commodora sem. Pedig az belefér a vámkedvezménybe.

Novobáczky Sándor

BÖVÜLŐ ADMINISZTRÁCIÓ

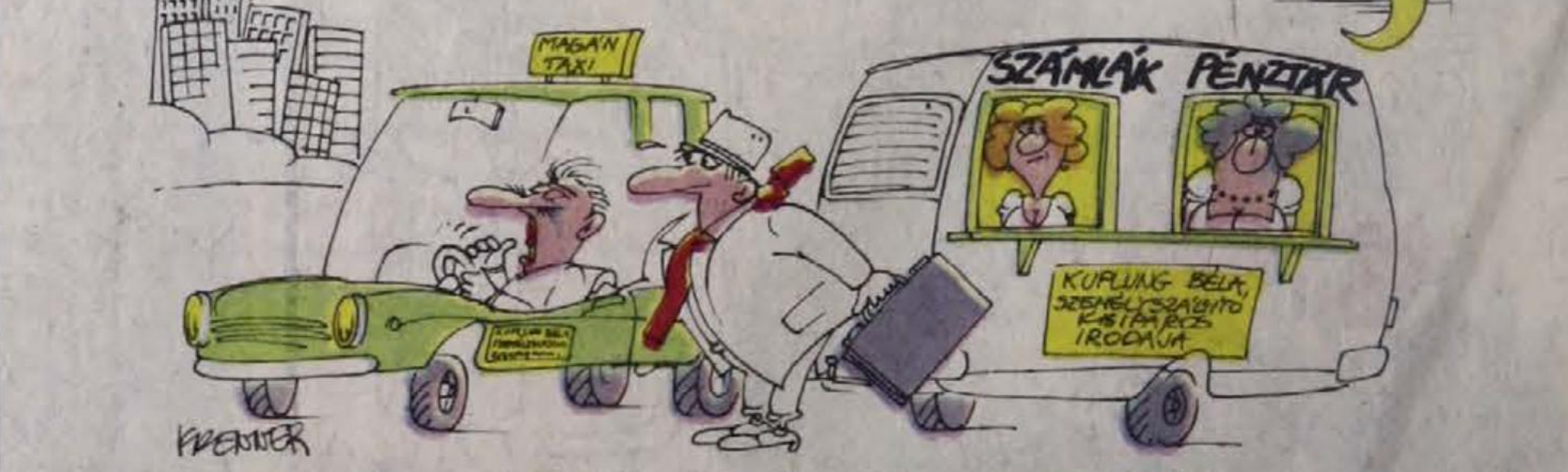
MAGÁN TAXI
SZÁMLÁK PÉNZTÁR
KUPLUNG BÉLA, SZEMÉLYSZÁLLÍTÓ KISIPAROS IRODÁJA
KREMER

– A papírmunkát a feleségem és az anyósom intézi.

Zuglóban volt esztergályos Ciprus milliomos elnöke

ESZERINT OTT IS VAN ÁTKÉPZÉSI SEGÉLY...

Kérdés a debreceni piacon

MA MENNYIÉRT VESZTEGETIK AZ ADÓELLENŐRÖKET?

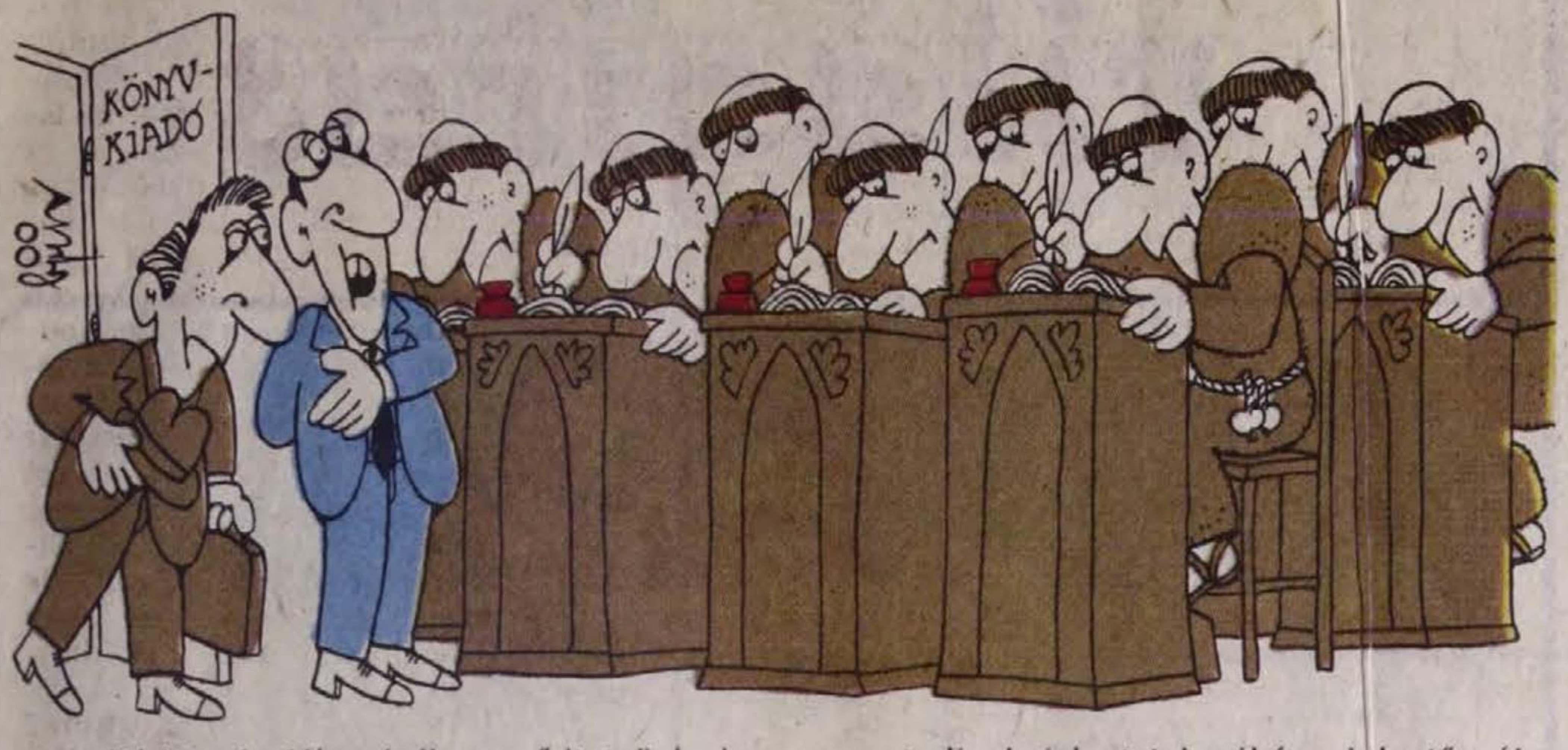

– Kódexmásolókat kell szerződtetnünk, hogy meg tudjunk jelentetni néhány jelentős új művet.

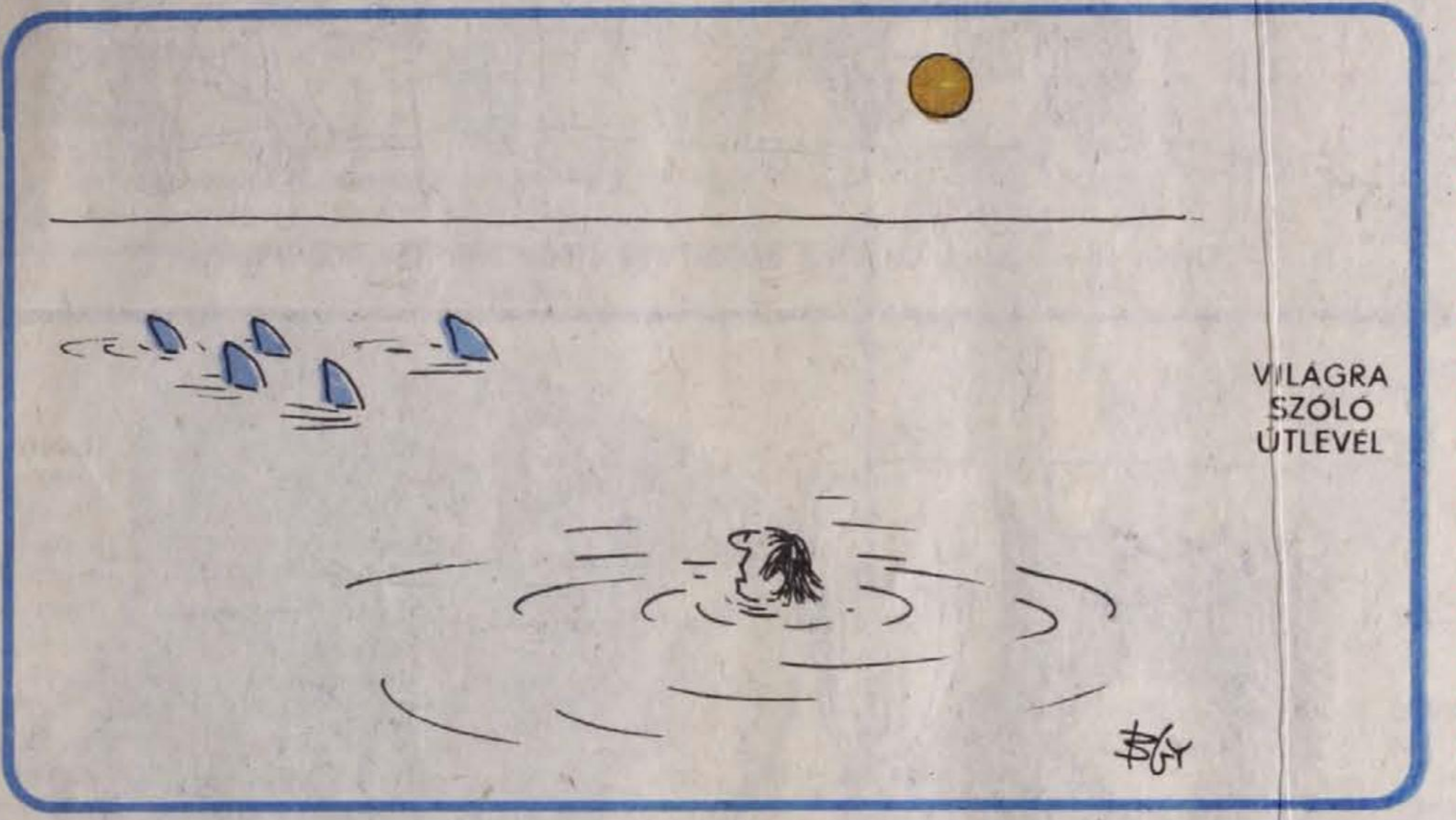

VILÁGRA SZÓLÓ ÚTLEVÉL

MaFoRIZMák

Mindenütt jó, de legjobb máshol.

☐

Munkamegosztás: az egyik nagykapukat készít, a másik kiskapukat nyitogat.

☐

Többet ésszel! Majdcsak megfizetik . . .

☐

Kis pénz — kis foci, nagy pénz — kis foci.

☐

Rossz hírek révén is lehetünk jólinformáltak.

☐

Nem mindig szerencsés, ha csatlakozunk az előttünk csatlakozóhoz.

☐

Nincs óvszer a középszer ellen.

☐

Egyik ember annyi, mint a másik. Legföljebb több van neki.

☐

Vajha ballépéshátrányba is kerülnénk egyszer . . .

☐

Bajban ismerszik meg a baj.

(münz)

KAMIKAZE

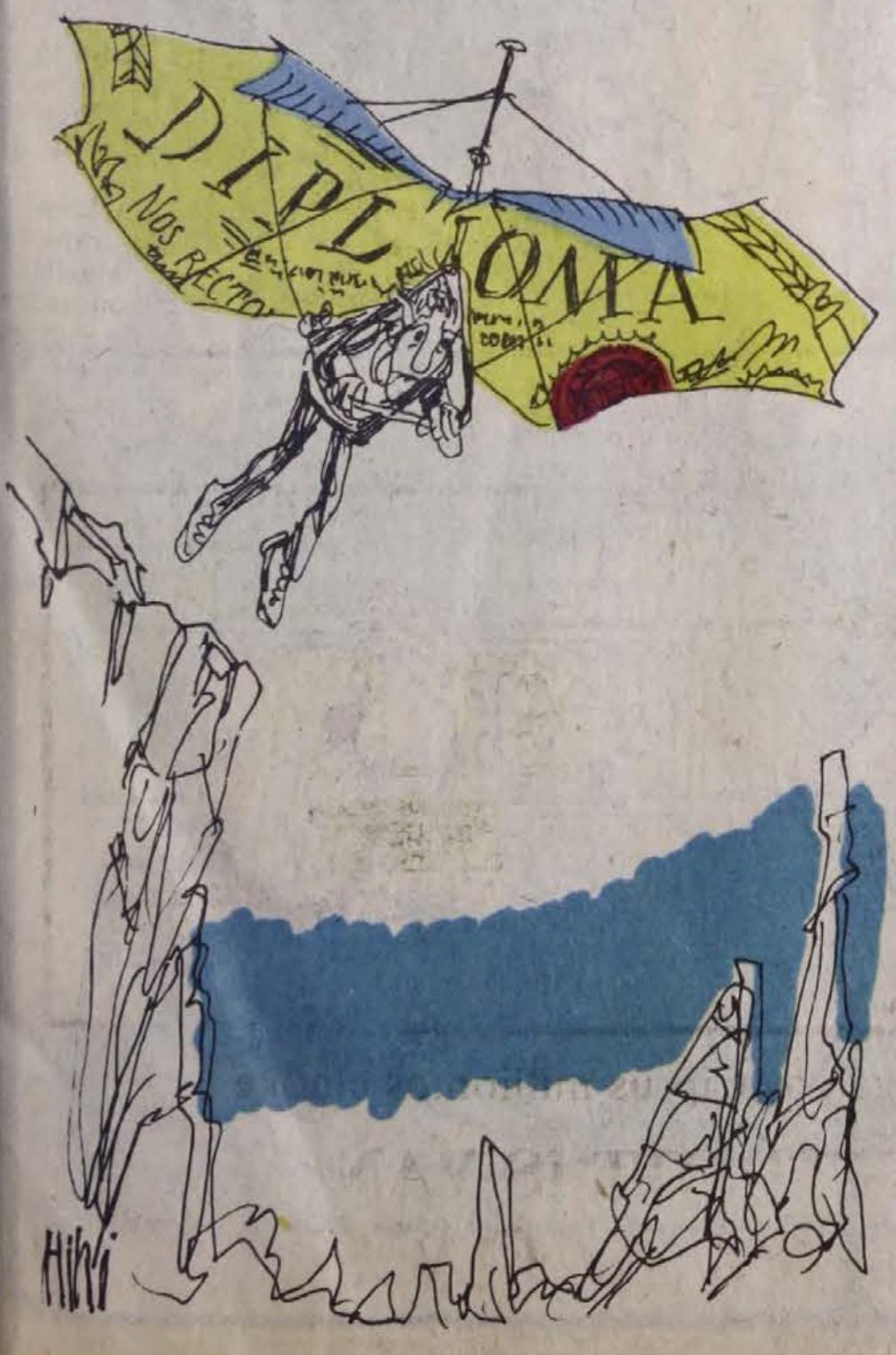

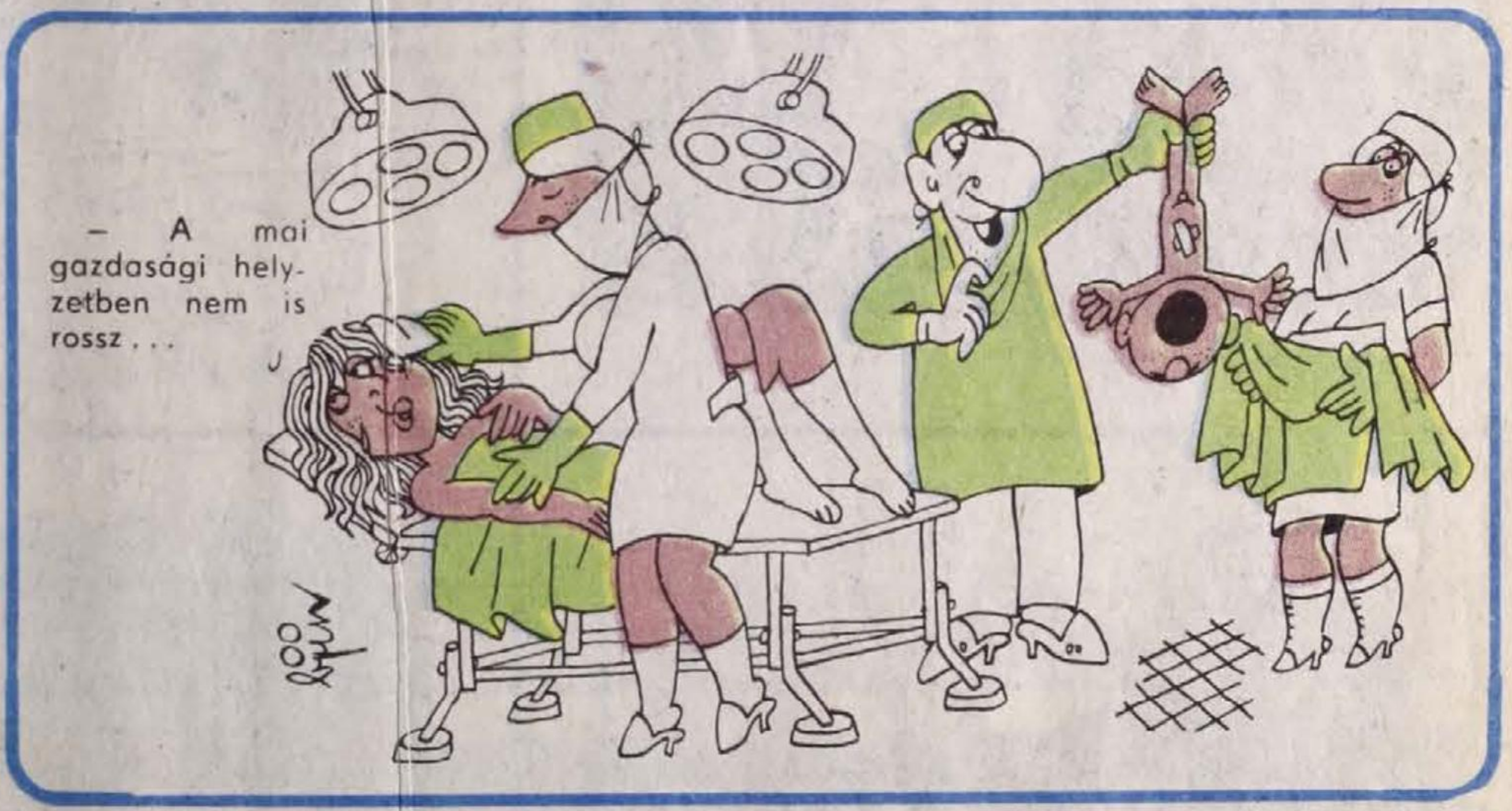

– A mai gazdasági helyzetben nem is rossz . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A mama heves szemrehányásokkal korholja hajnalban hazatérő, s elég megviseltnek tűnő leányát:

– Ilyenkor kell hazajönni egy rendes, tisztességes lánynak?

– Nem rajtam múlott, mama – mentegetődzik a leány. – A fiúk eldugták valahová a ruhámat, s anélkül mégsem jöhettem ki az utcára.

ÚJRAKEZDŐK

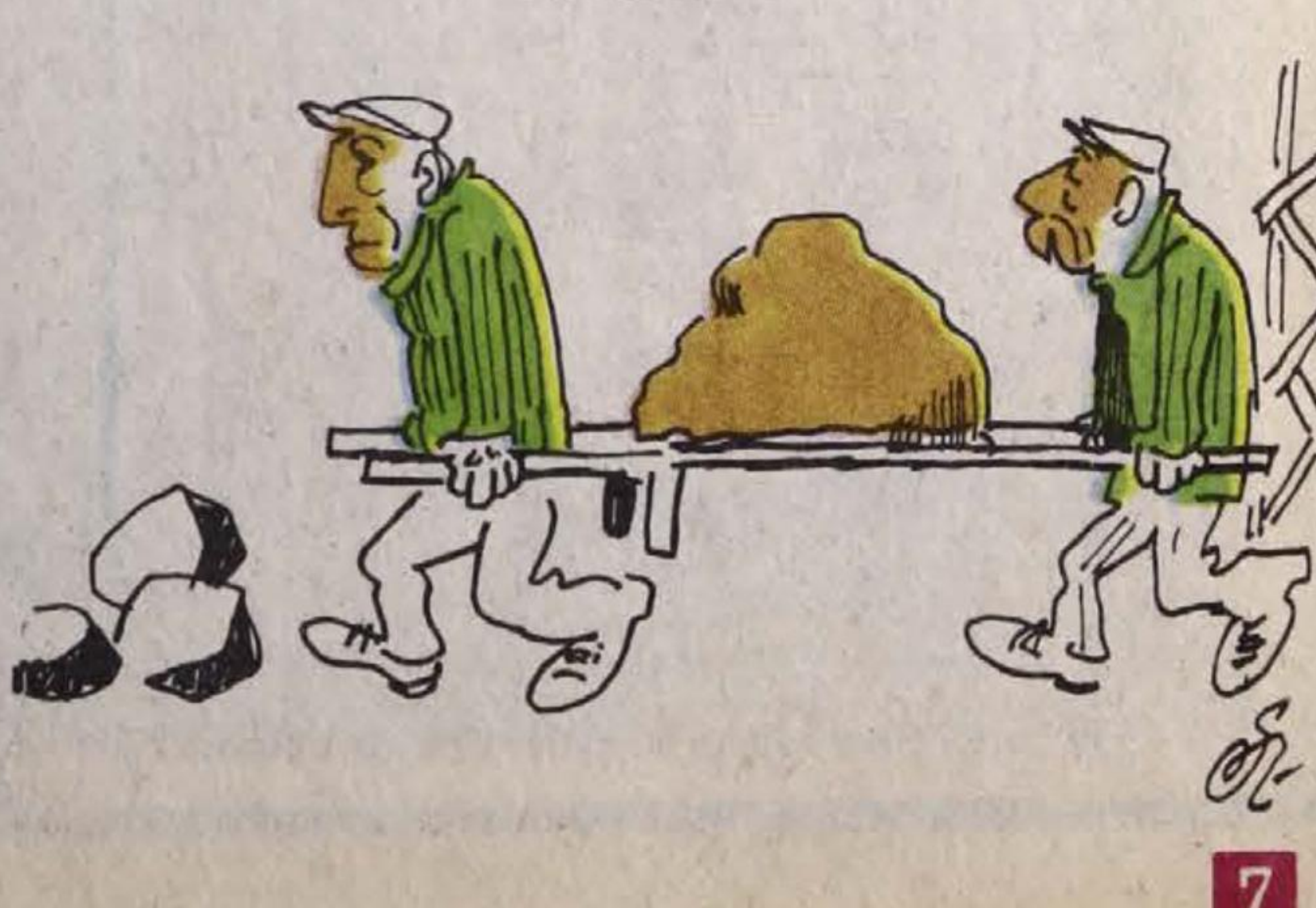

Hangulat-világítás

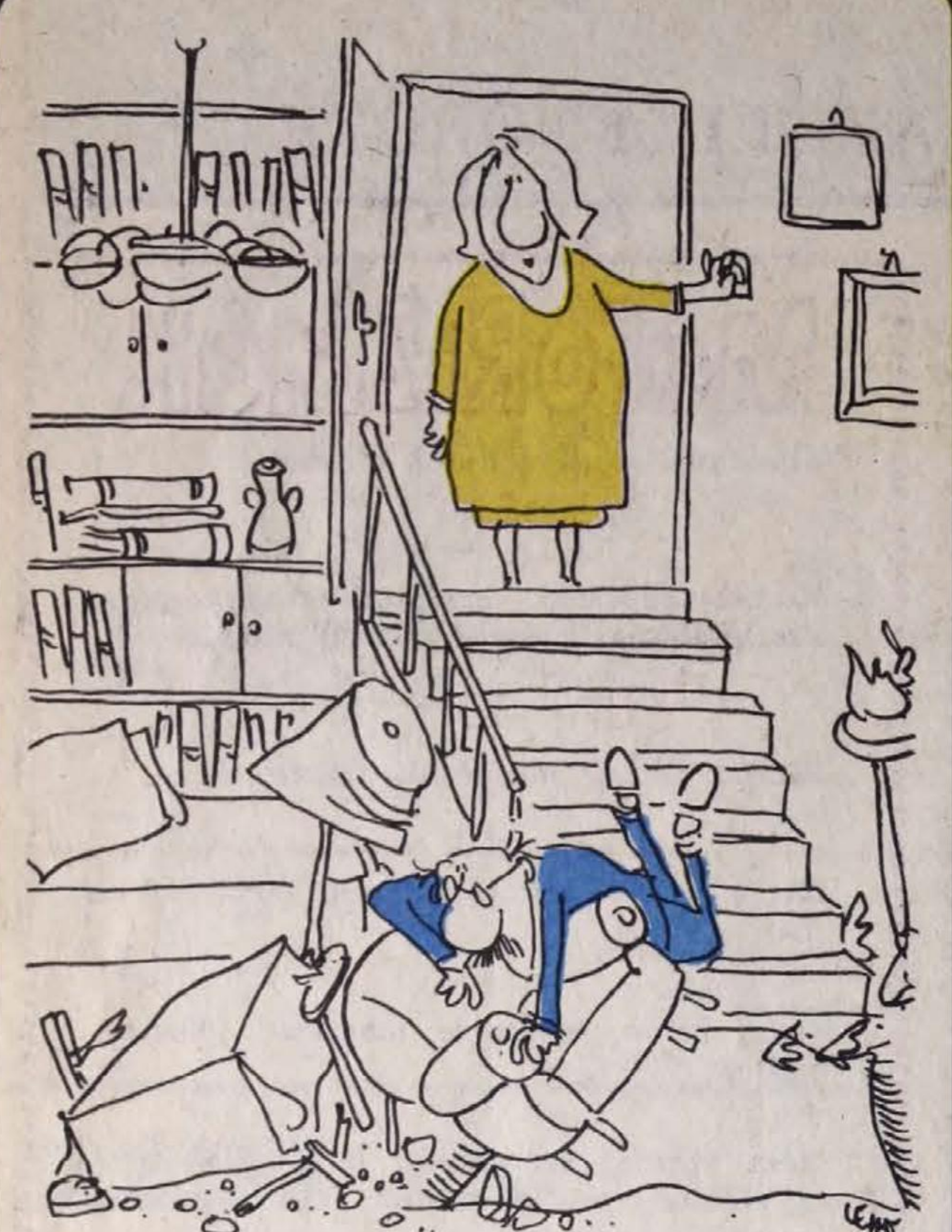

– Még mindig nem szokta meg, Ábel bácsi? Itt egyelőre fel lehet kapcsolni a villanyt...

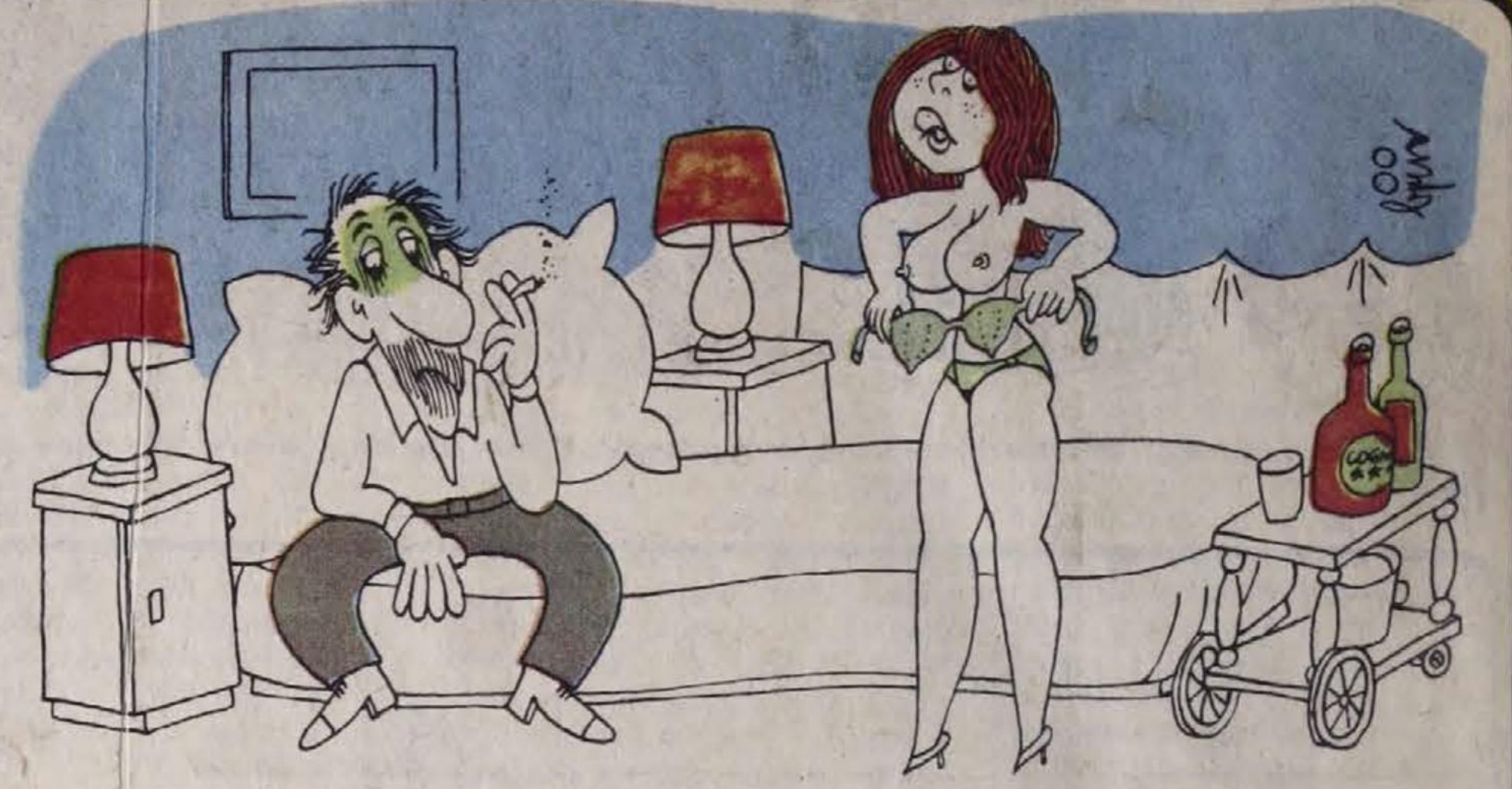

– Olyan elkeseredett, Dezsőke, mintha egy értelmiségi riportalany lenne...

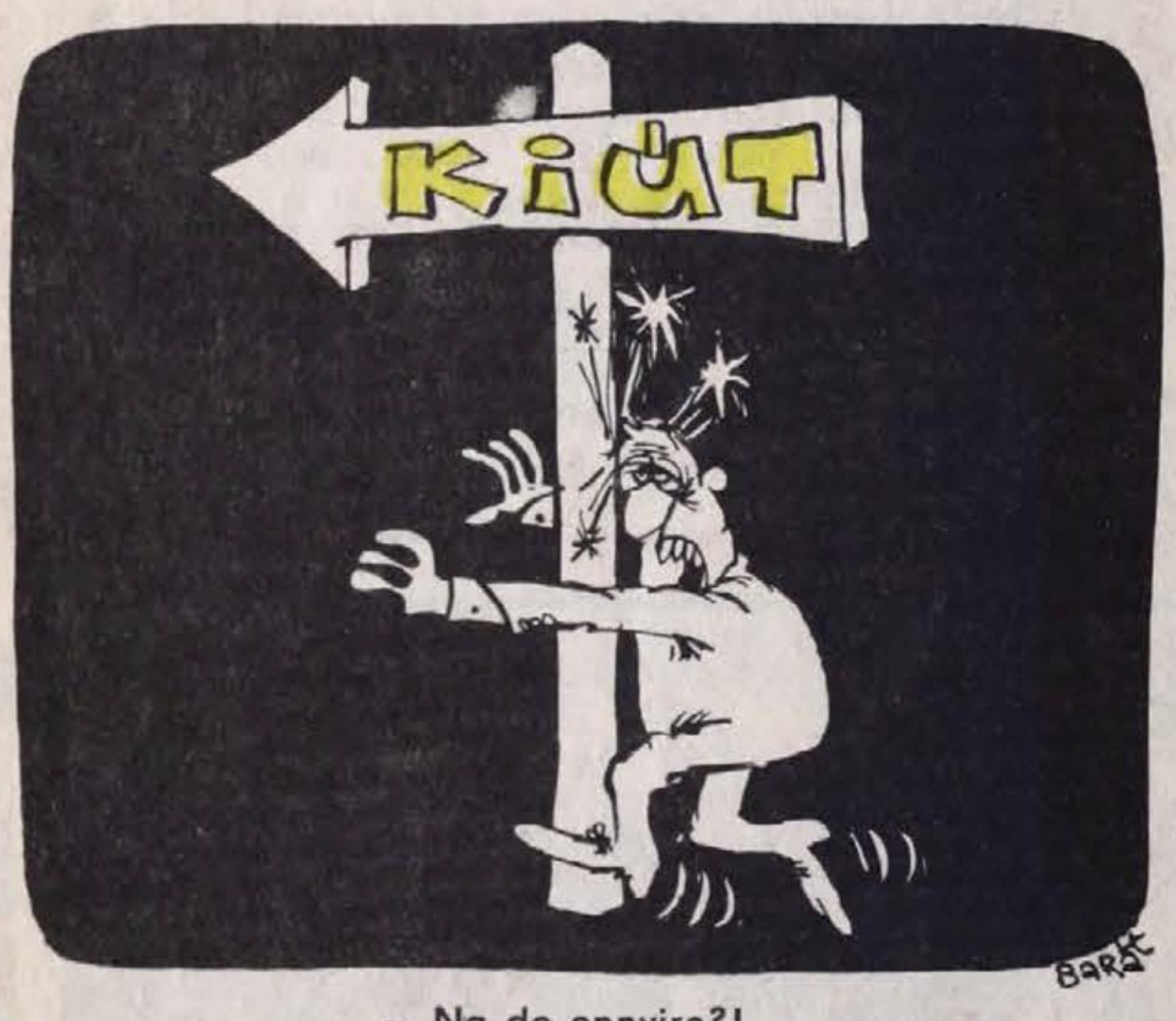

– Na de ennyire?!

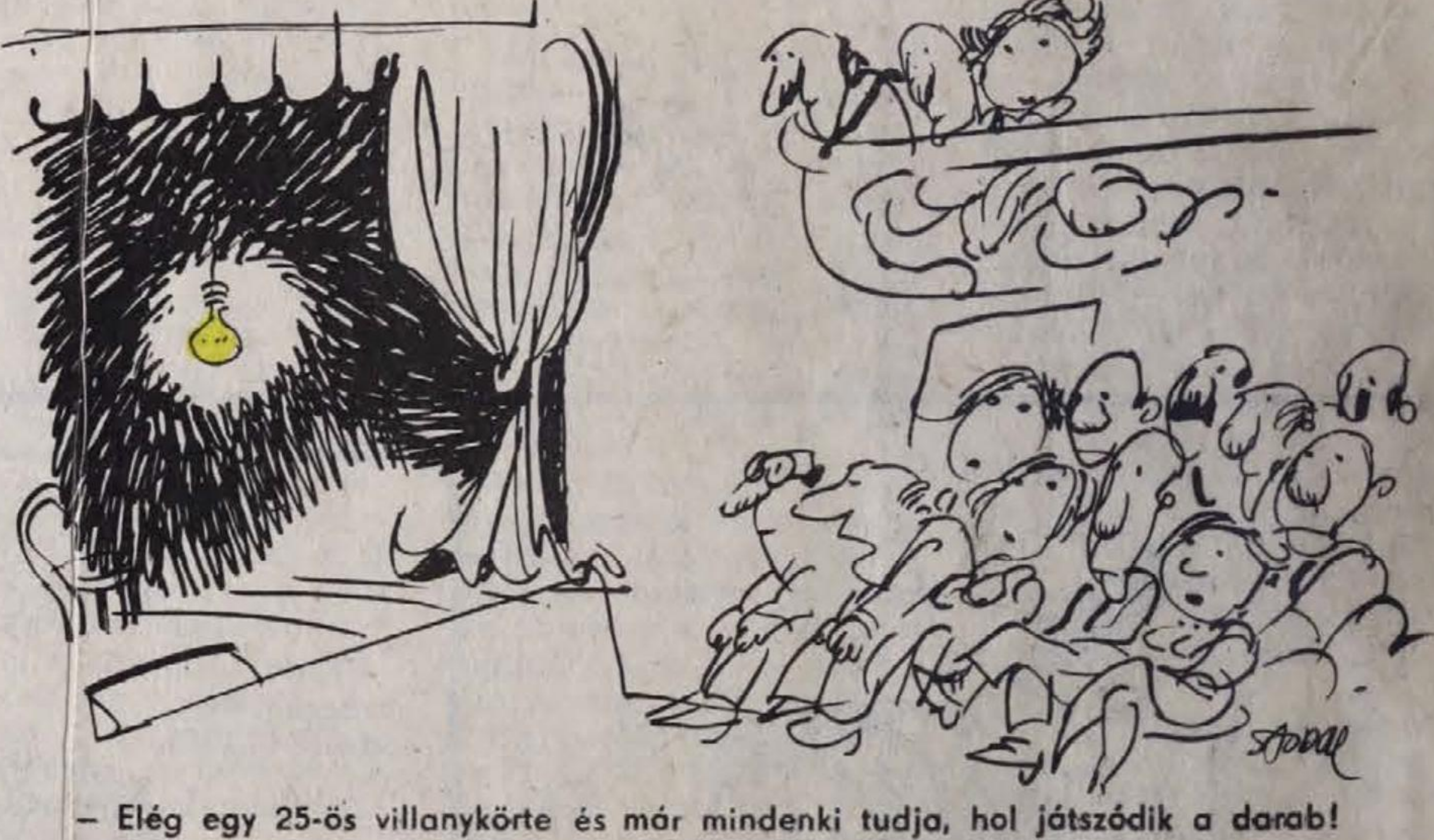

– Elég egy 25-ös villanykörte és már mindenki tudja, hol játszódik a darab!

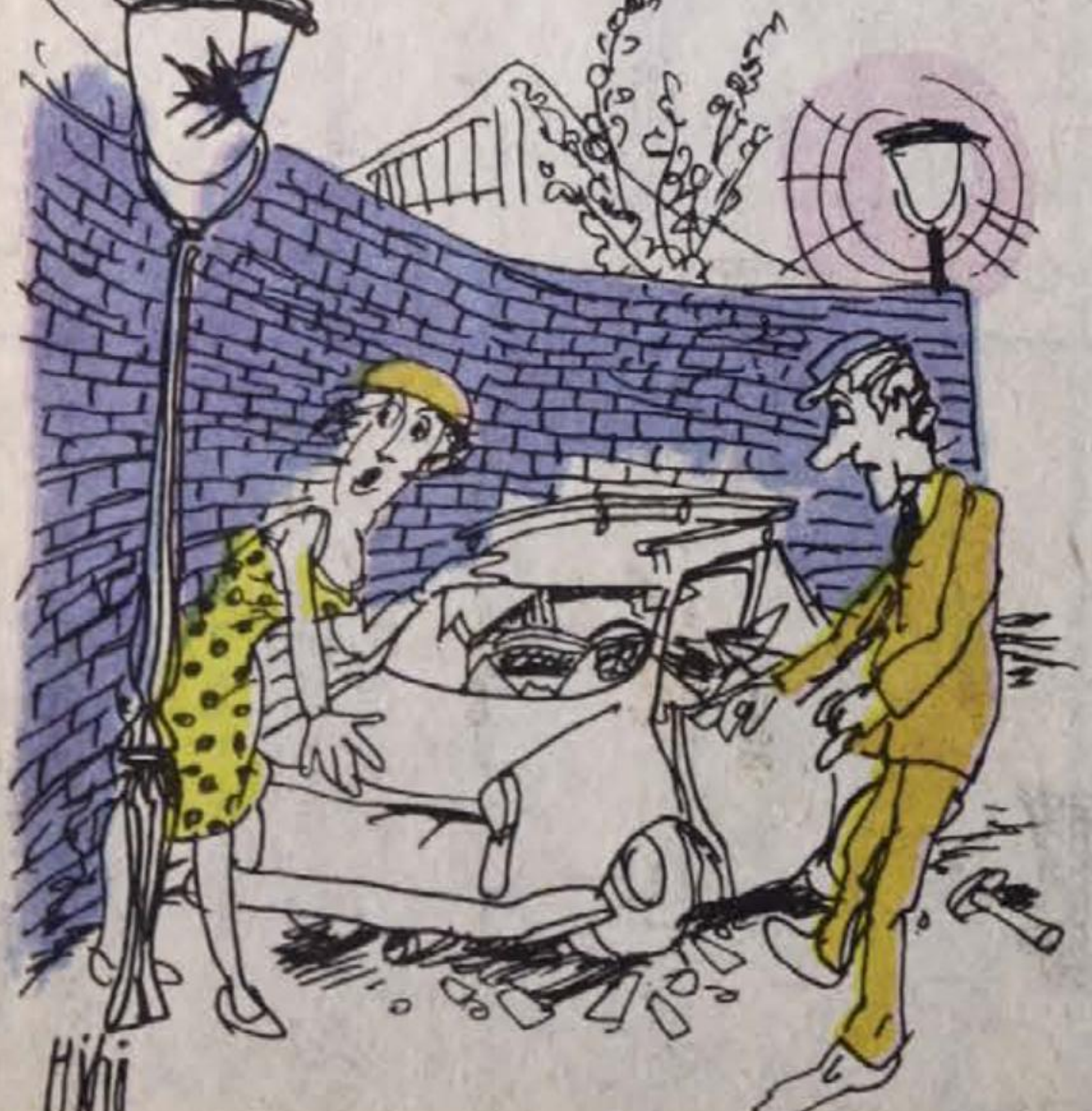

– Igy aztán nem csoda, hogy feltörik az autódat!

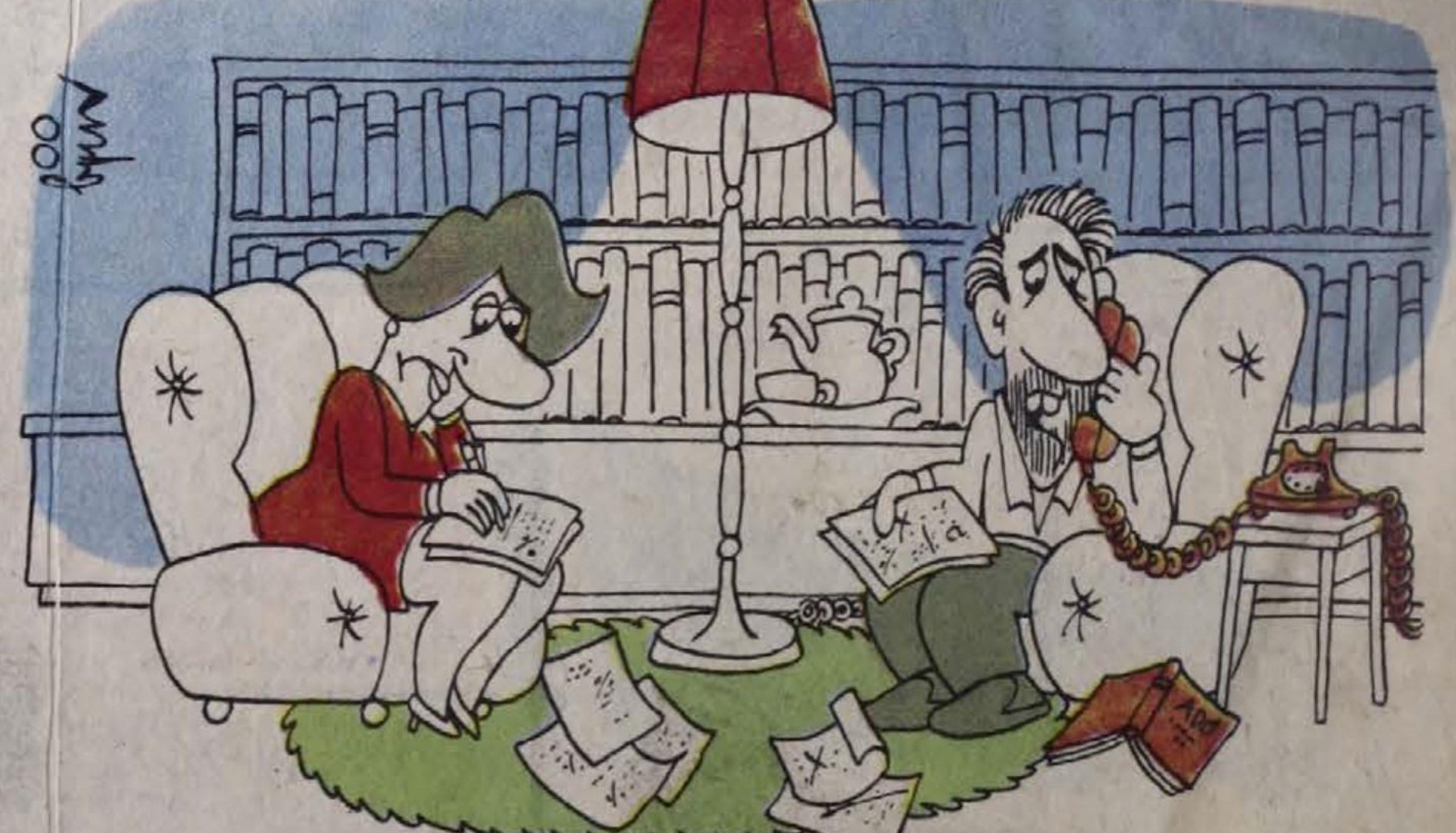

– Igazán nem vágyunk társaságba, öregem! Esténként itthon ülünk a nejemmel és az adónkat számolgatjuk...

KÁRPÓTLÁS

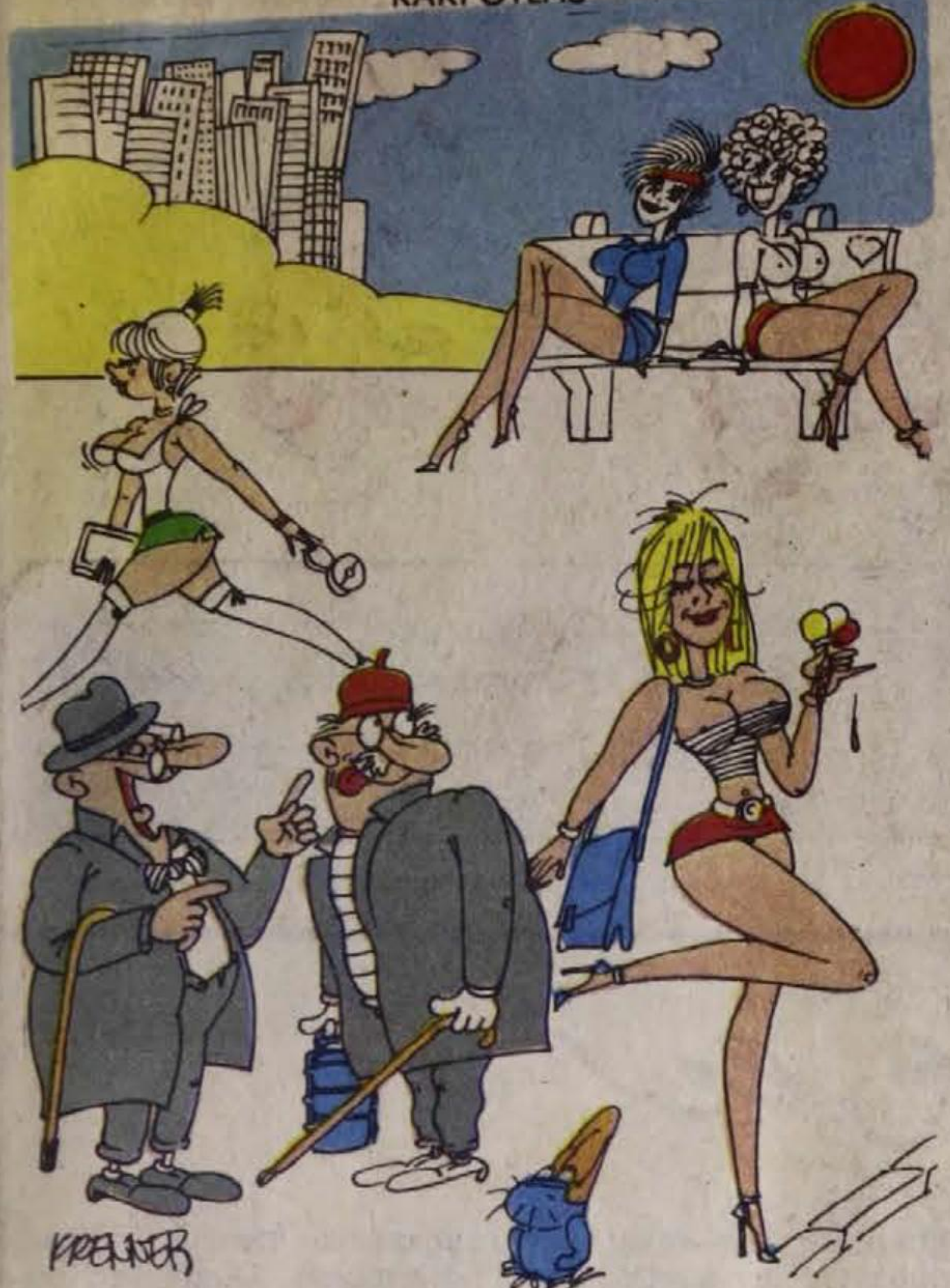

– A hangulat javítására központilag elrendelték a minit . . .

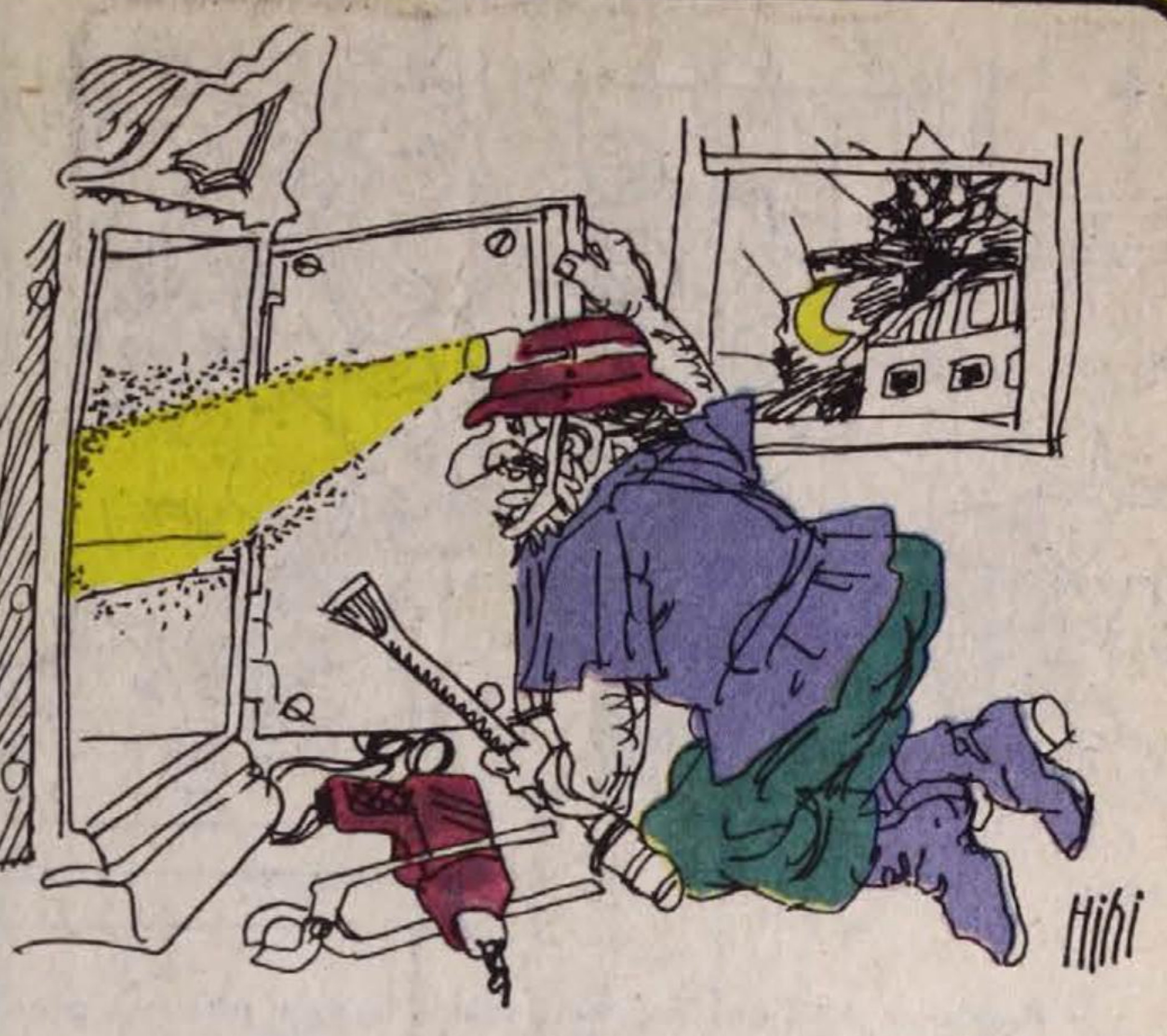

– Micsoda szélhámosság! És ezeket még csak nem is szanálták . . .

KÍNOS ÜGY

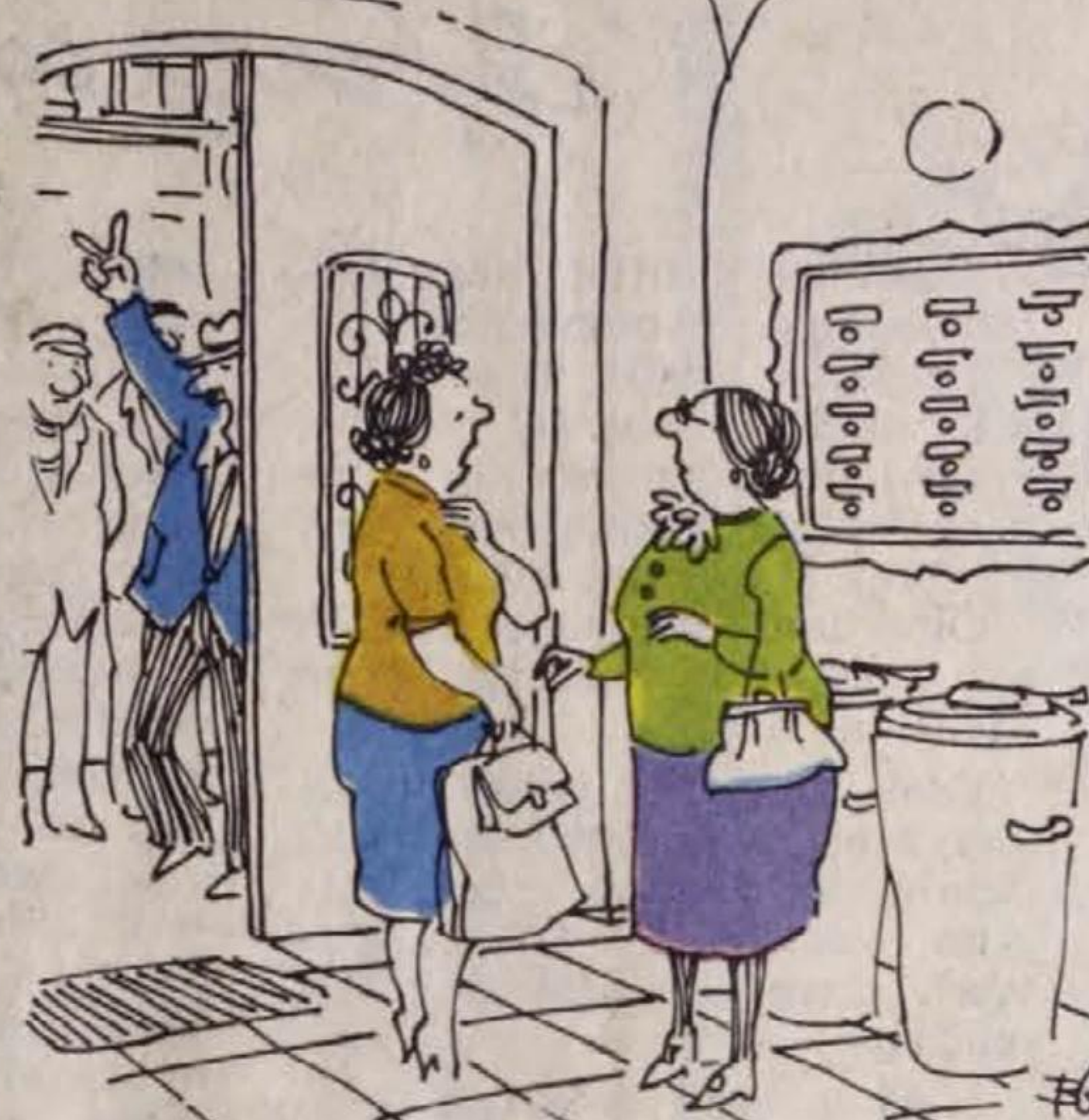

– Újbban, ha illuminált az uram, a nyílt utcán élteti a reformokat.

SEJ, LAKÓTELEP . . .

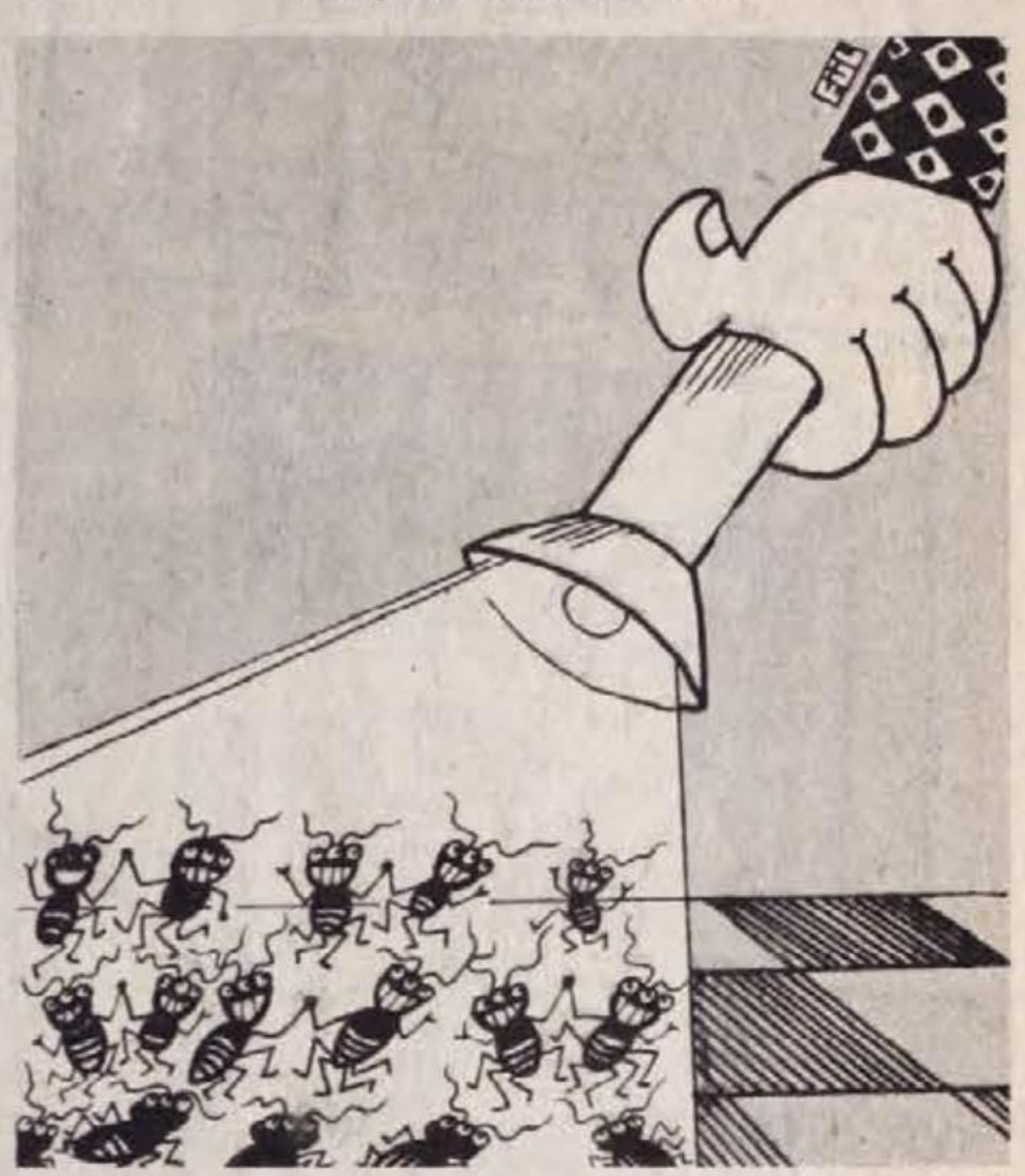

– Jó kis diszkó, most már hangulatvilágítás is van!

VILÁGFÁJDALOM

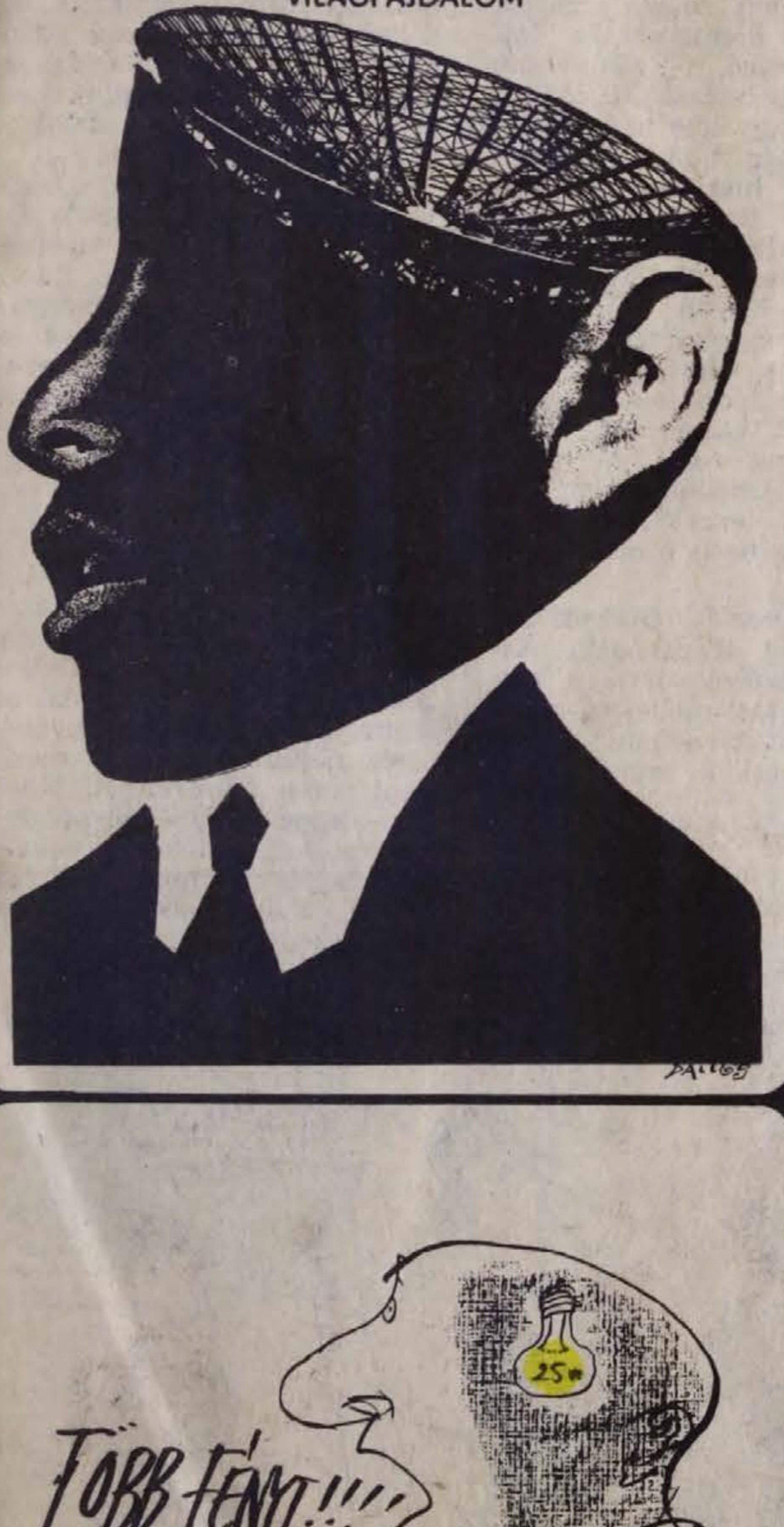

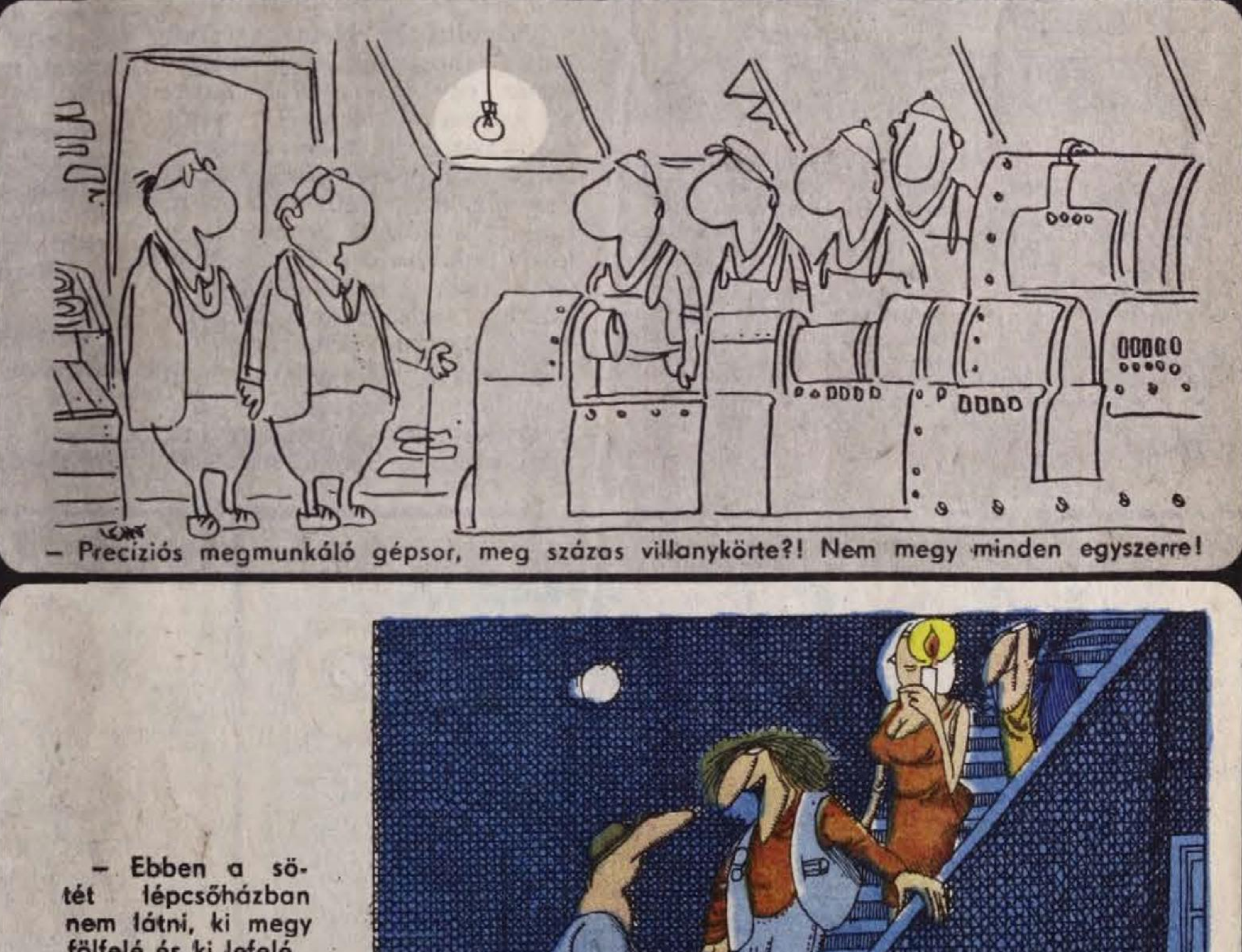

– Precíziós megmunkáló gépsor, meg százas villanykörte?! Nem megy minden egyszerre!

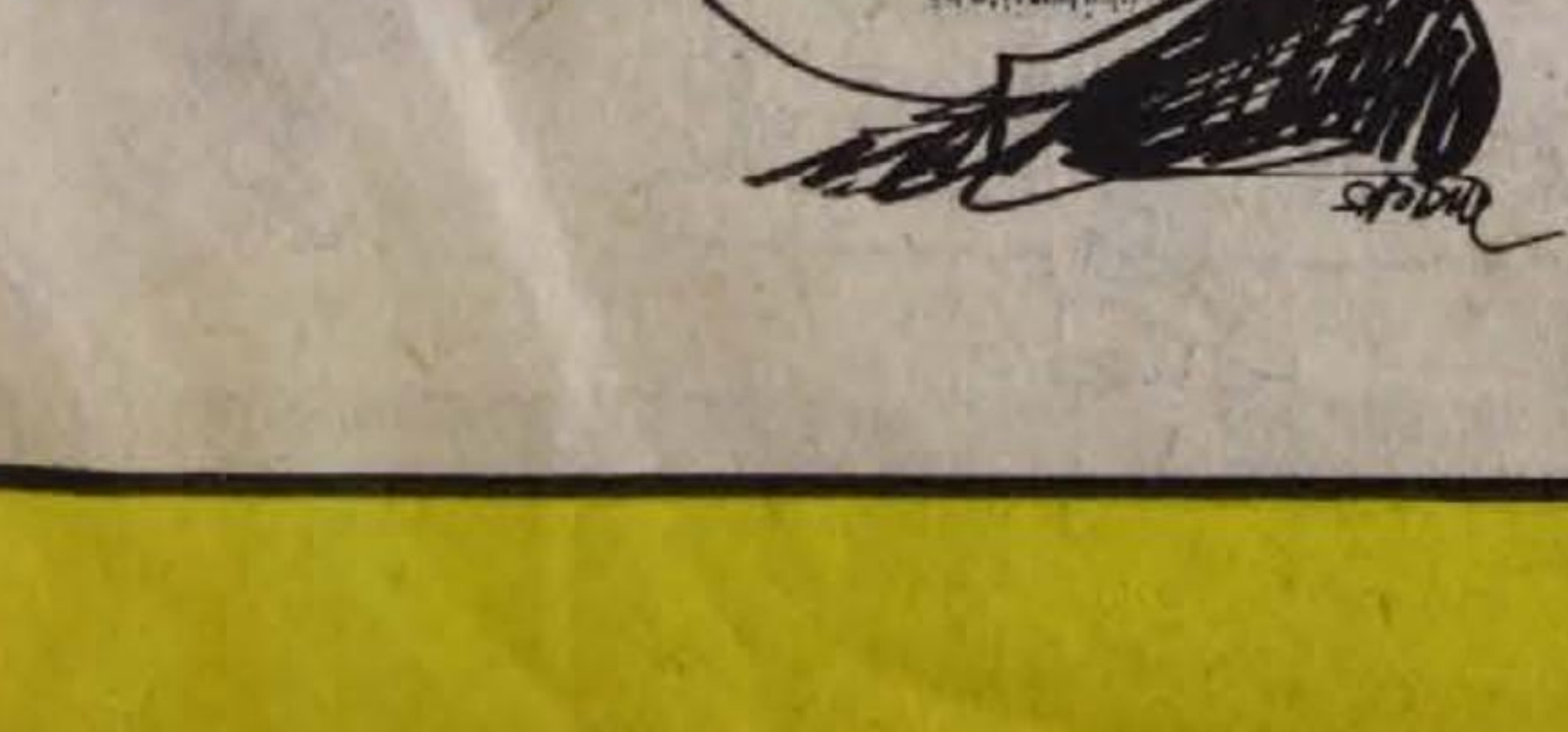

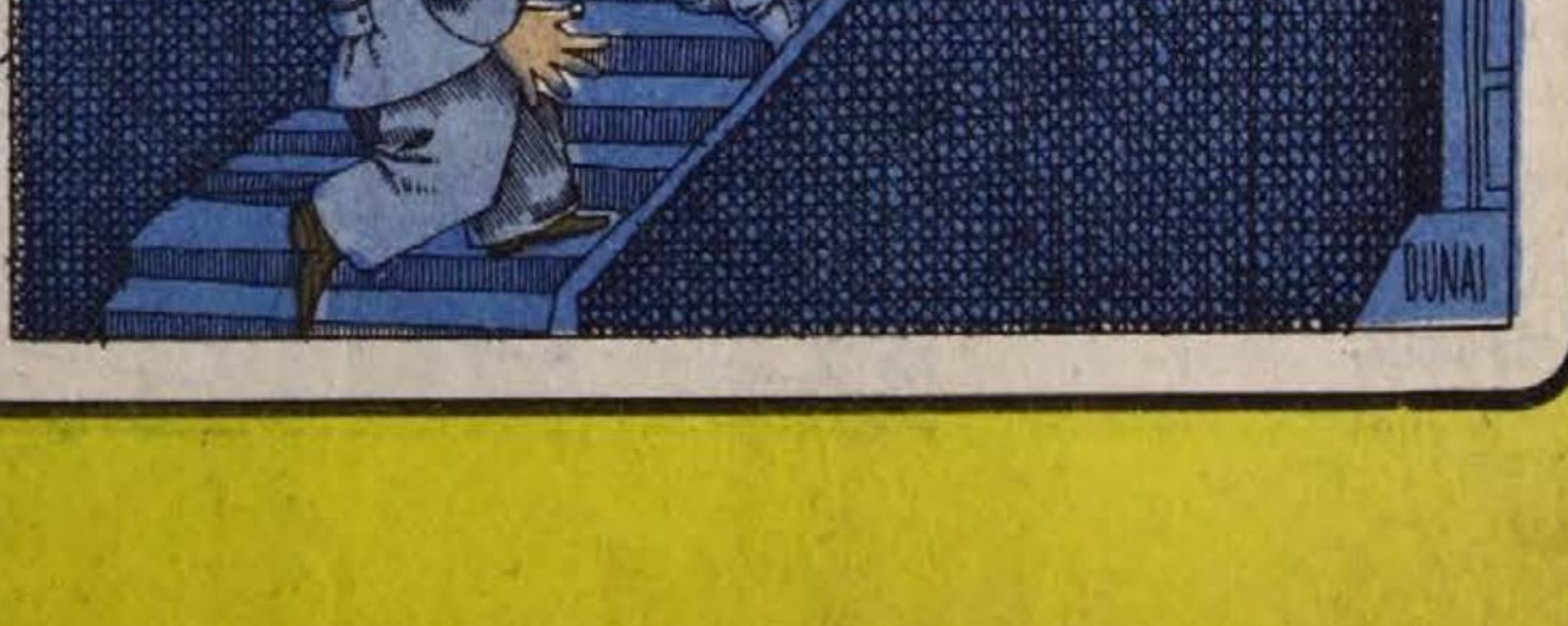

– Ebben a sötét lépcsőházban nem látni, ki megy fölfelé és ki lefelé.

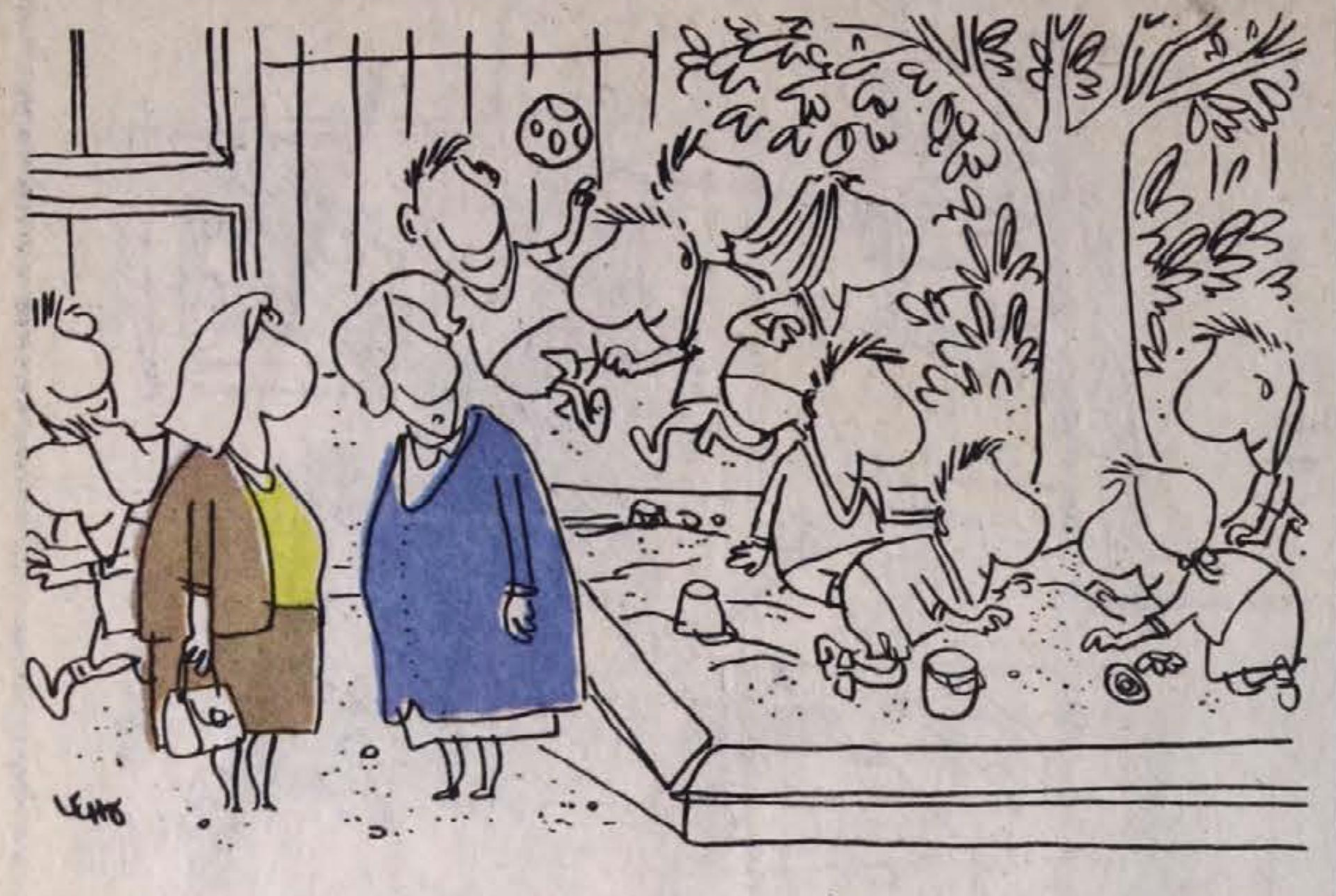

– Aggódom érte, anyuka, mert sajnos nagyon értelmes gyerek . . .

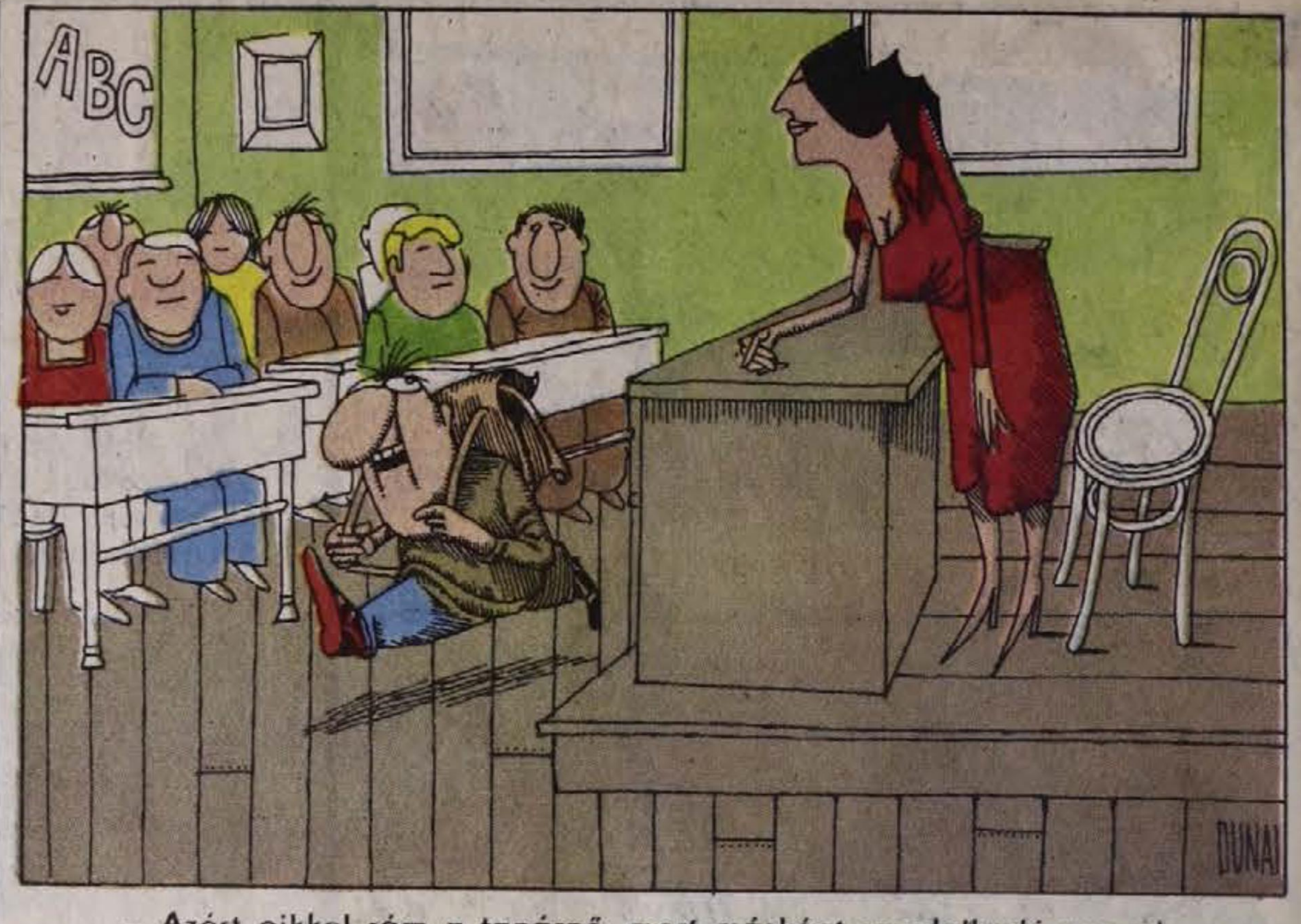

– Azért pikkel rám a tanárnő, mert másként gondolkodó vagyok.

NEMZETI KINCS

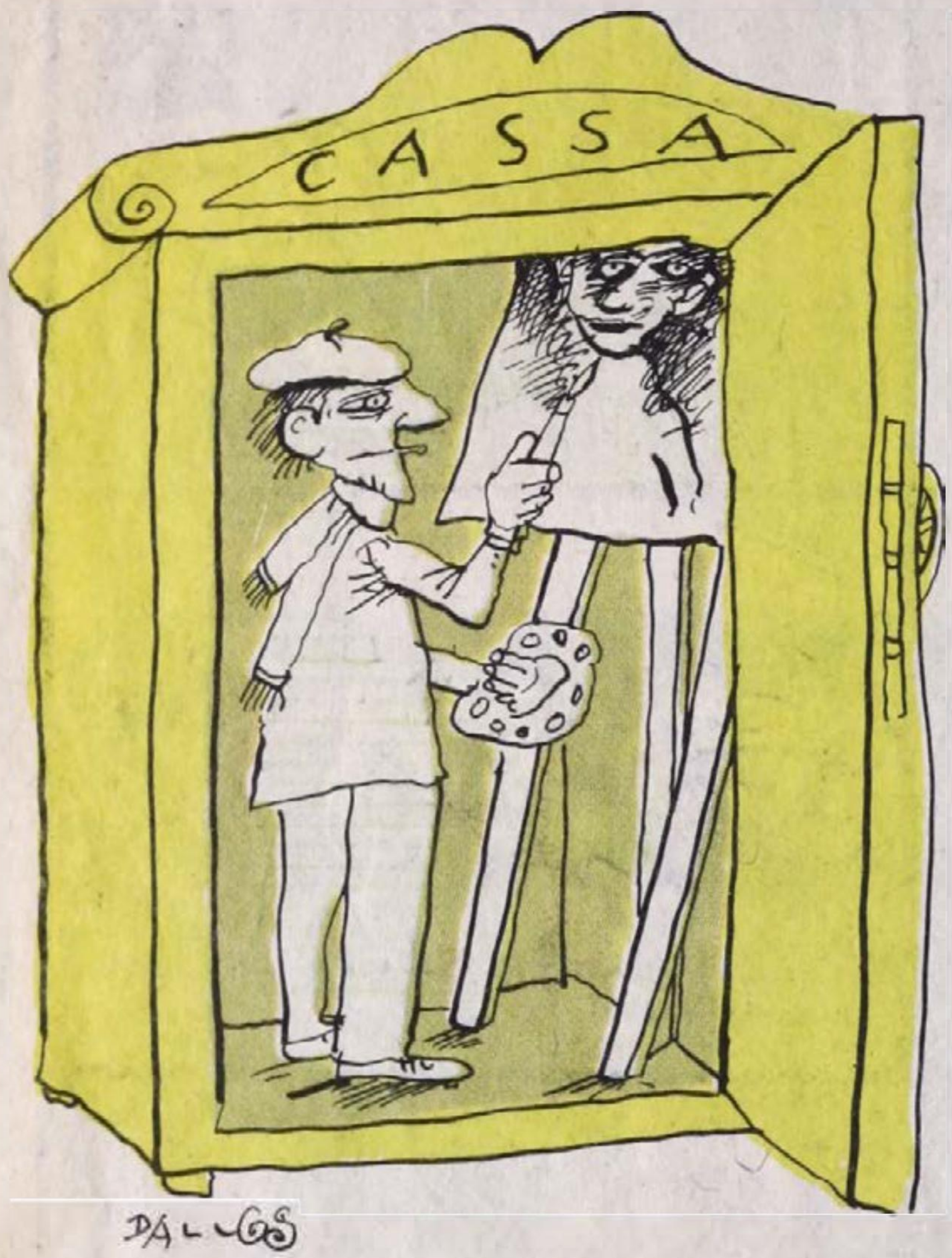

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Egy fiatalember elmegy a jósnőhöz, hogy megtudja, milyen lesz a jövője. A jósnő belenéz a kristálygömbbe, azután így szól:

— Harmincéves koráig boldogtalan és szegény lesz, utána azonban döntő változás történik az életében. Többé nem fogja boldogtalannak érezni magát.

— Ez azt jelenti, hogy sokat nyerek a totón?

— Dehogy! Csak addig megszokja majd a szegénységet . . .

Hívjuk le!

Lehívjuk a liftet, hogy felmehessünk a negyedikre.

Lehívjuk Pistit a szilvafáról, mielőtt magától leesne.

Le lehet hívni egy kis pénzt a hitelkeretünkből, ha van hitelünk is, keretünk is.

Okvetlen hívjuk le ultiban az ászt, ha kiderül, hogy blank a tízes.

Csak ez a pár példa is bizonyítja, hogy milyen sokoldalú a „lehívni" ige, milyen sokféle lehet a „lehívás". Ezen alapszik a találmányom.

Hívjuk le a televízió képernyőjéről, a sorozatműsorokból mindig azt a személyt, akinek kipróbált képességeire a legnagyobb szükségünk van az adott pillanatban.

Külpolitika. Nem egészen baráti mostanában a magatartás egy szomszédos, baráti kormány részéről? Segít majd rendezni közös dolgainkat a szeretetre méltó, jóságos Máriáss. Nem a huncut, hanem a József. A csupaszív közös képviselő a Szomszédok című teleregényből. Hiszen ő mindig közbenjár, megold, csitít, nyugtat, elboronál.

Gazdaság. Mostanában kell bevallani a láthatatlan jövedelmeket, és lepengetni az adót utánuk. Senkit sem szeretnék megbántani, de még az is előfordulhat, hogy egyikmásik érintett személy nem tesz eleget állampolgári kötelességének. Mondjuk Kovács úr, az irigyelt uzsorás. Aki emellett még orgazda, sikkasztó, csempész és házasságszédelgő. Gúnyosan odadob egy százast az APEH képébe, hogy tőle csak ennyi jár, és még hozzá is teszi: „Aki nem hiszi, nézzen utána!" Igen? Nos, rendben van. És már hívjuk is le David MacCallumot, a láthatatlan nyomozót. Ugyan, lopakodjon kicsit ide észrevétlen, csináljon néhány fényképet, magnószalagot mondjuk Kovácsról, amint éppen uzsorázik, orgazdaságot vezet, vagy szédeleg a házasságtól. Ha beszerezte a terhelő bizonyítékokat, még be is húzhat egyet neki.

Gyereknevelés. Gudrun Ure kell ide! A szupernagyi! Kitűnően elszórakoztatja a kulcsos srácokat, mellesleg majd nyer nekünk néhány érmet tornában is, a szöuli olimpián.

Közlekedés. Hídépítés, vágánycsere, útfelbontás, árkosítási szeszély folytán mostanában rengeteg a zűr a tömegközlekedésben. Sokat kell várakoznunk buszra, vonatra, villamosra. Dugókban dühöngenek az autósok. Morgás, dohogás, szitok-átok. De odalép hozzánk Sinkó László, a Másfél millió lépés Magyarországon kitűnő narrátora, és pillanatok alatt akkora gusztust csinál a gyalogláshoz, hogy már nekivágunk az útnak gyalog. És dalolva, mint a walesi bárdok.

Utazás. Nyafogunk, hogy így kevés a valuta, úgy kevés a deviza a gondtalan utazáshoz. Gyere csak ide, fiacskám, Nils Holgersson, magyarázd el szépen a néniknek és a bácsiknak, hogyan lehet grátisz csodálatosan világot látni. Csak egy megbízható gúnár kell hozzá, egy kedves vadlúdcsapat, meg egy kapaszkodó kötél.

Kötélről jut eszembe!

Ne nyúljunk utána! Még akkor sem, amikor a Hazai tükör című sorozatba nézünk bele. Hívjuk le inkább Dobos Zsuzsát és Böröndi Tamást az Életmódmagazinból. Ha nyelvtörés nélkül ki tudjuk mondani ezt a műsorcímet. Majd ők — hipp-hopp — olyan derűs és deltás fickókat nevelnek belőlünk, mint amilyen az a Feketepocok. Az a Schwarzenegger.

Kürti András

ÖRSZEM

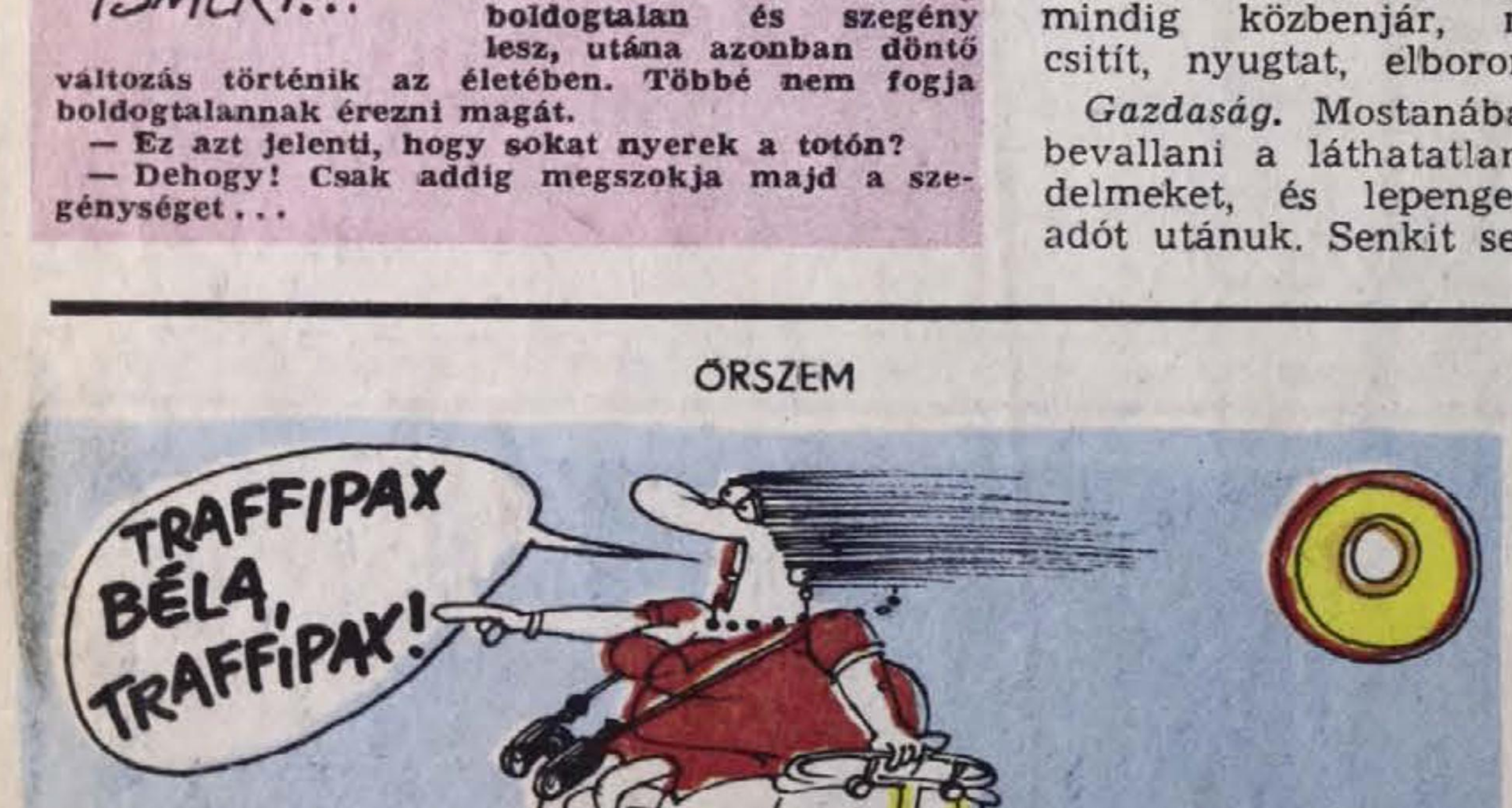

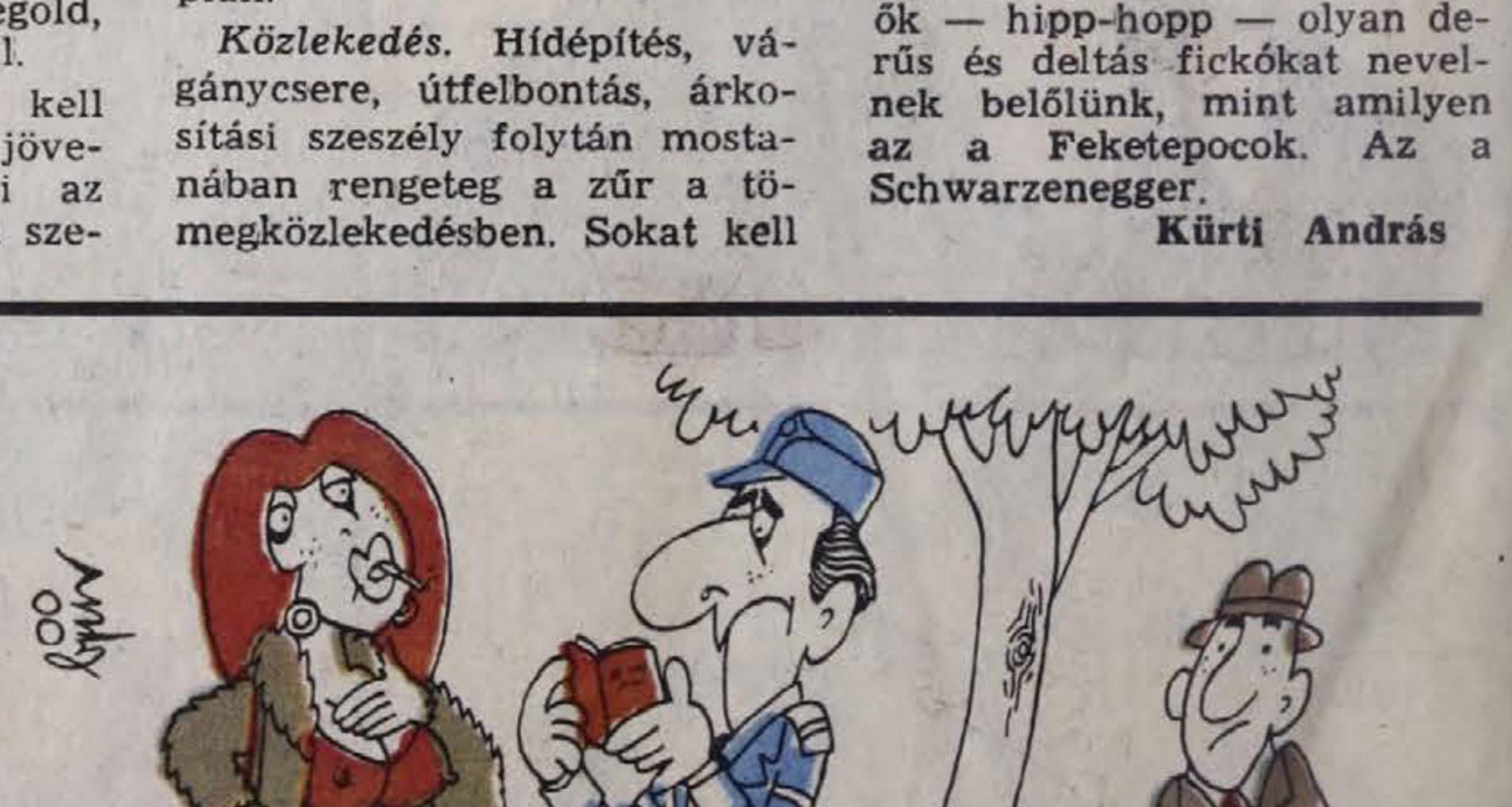

– Én azt hittem, biztos úr, hogy ez közhasznú munka . . .

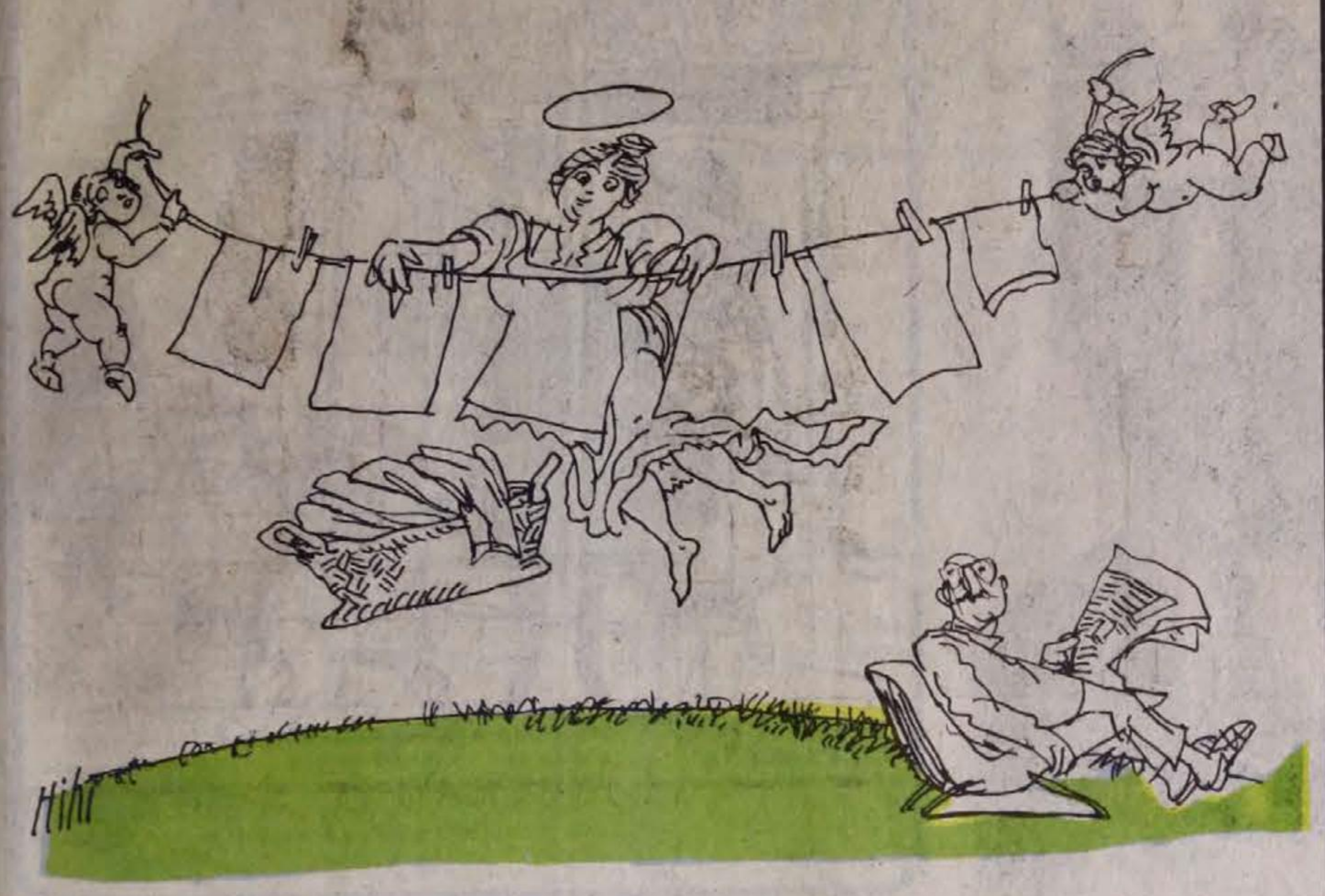

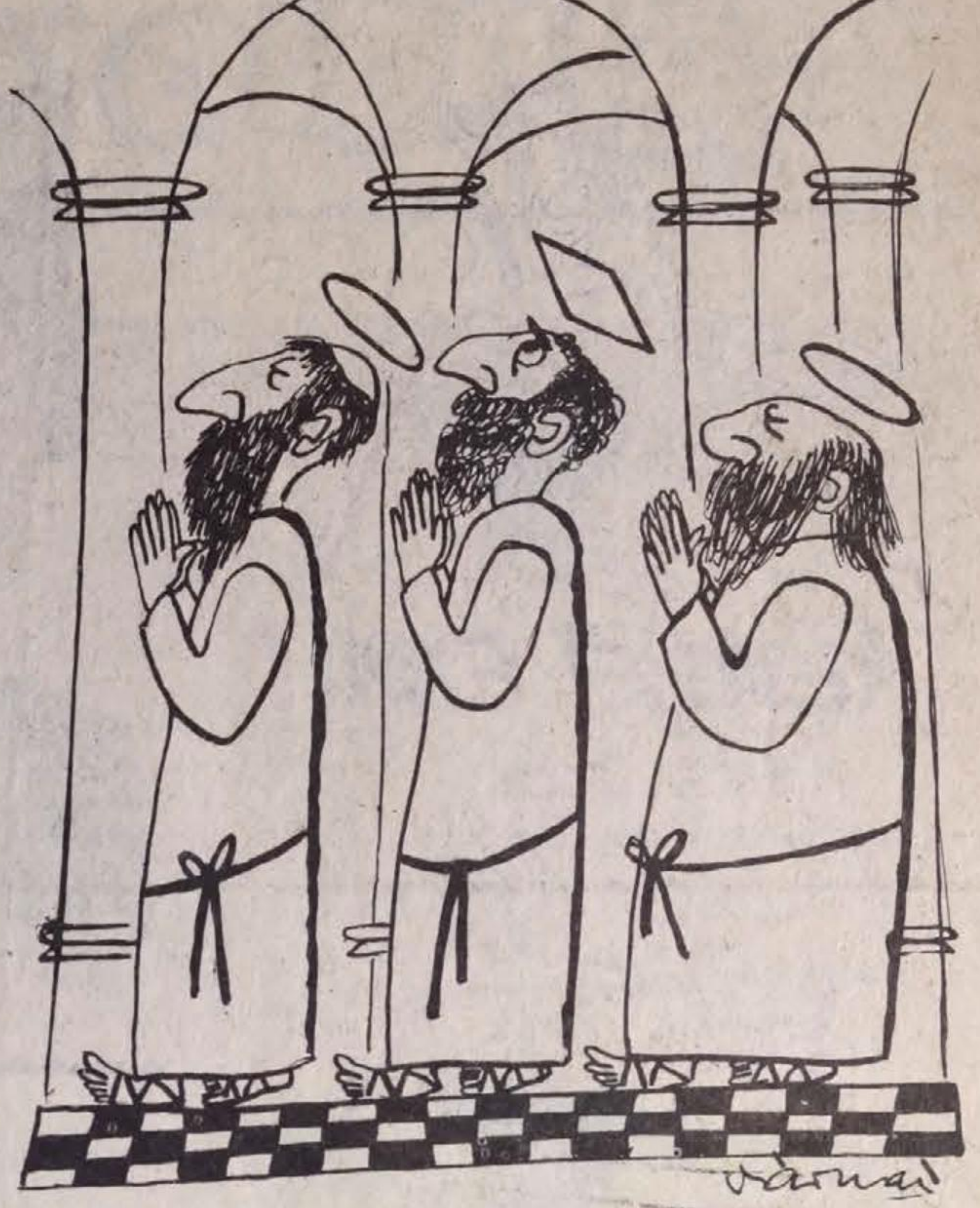

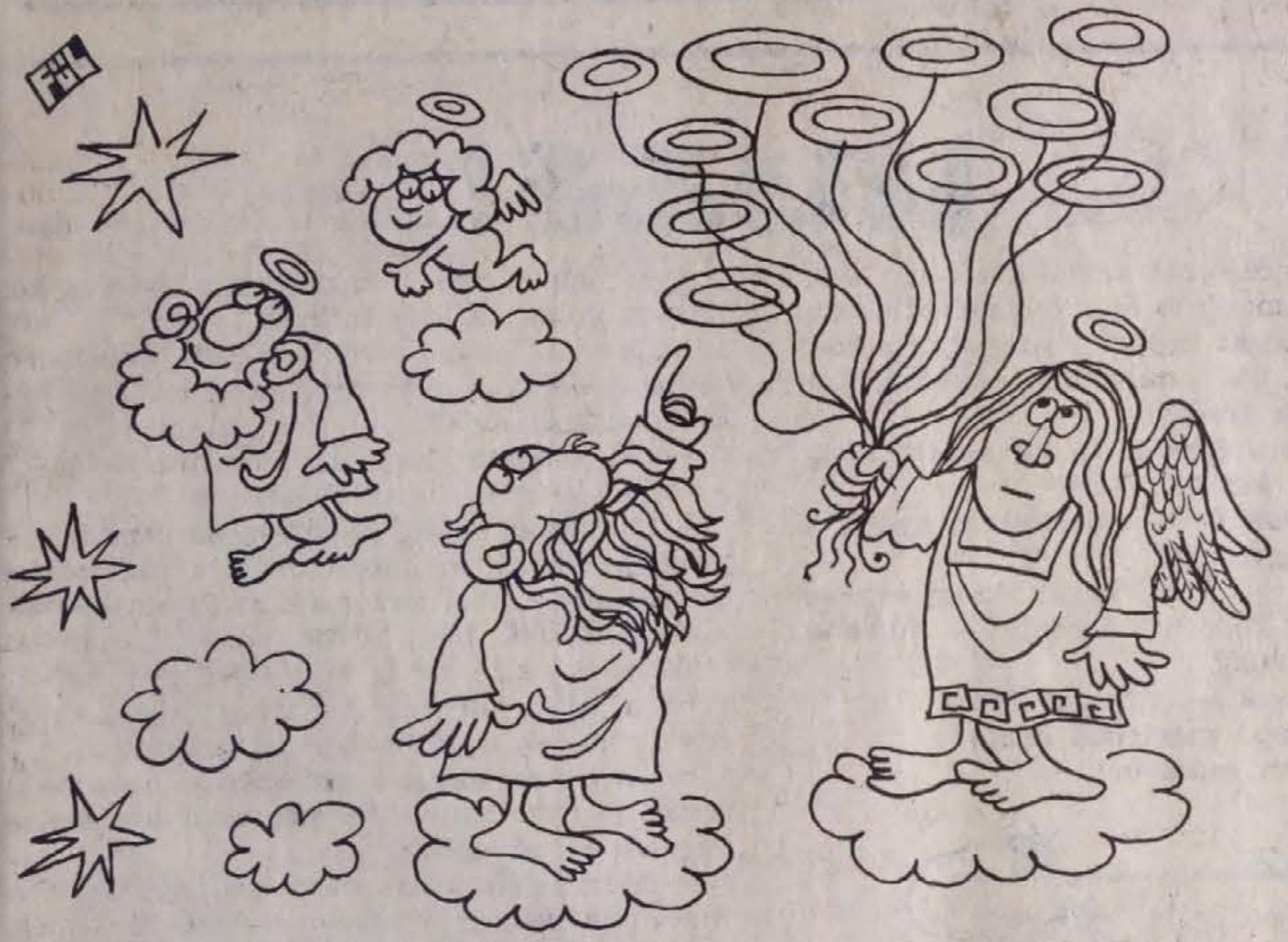

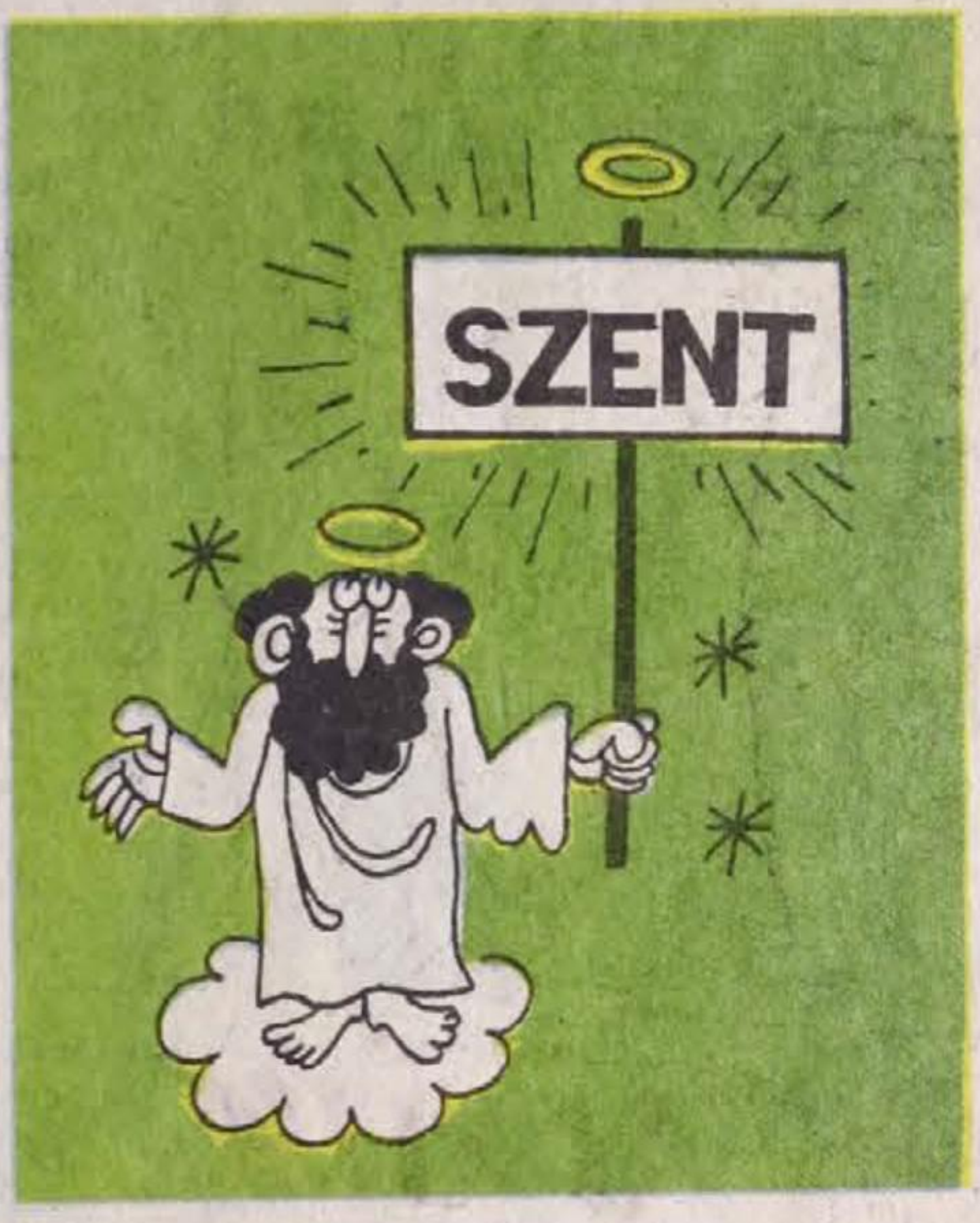

HEGEDÜS, VÁRNAI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, DALLOS, DUNAI

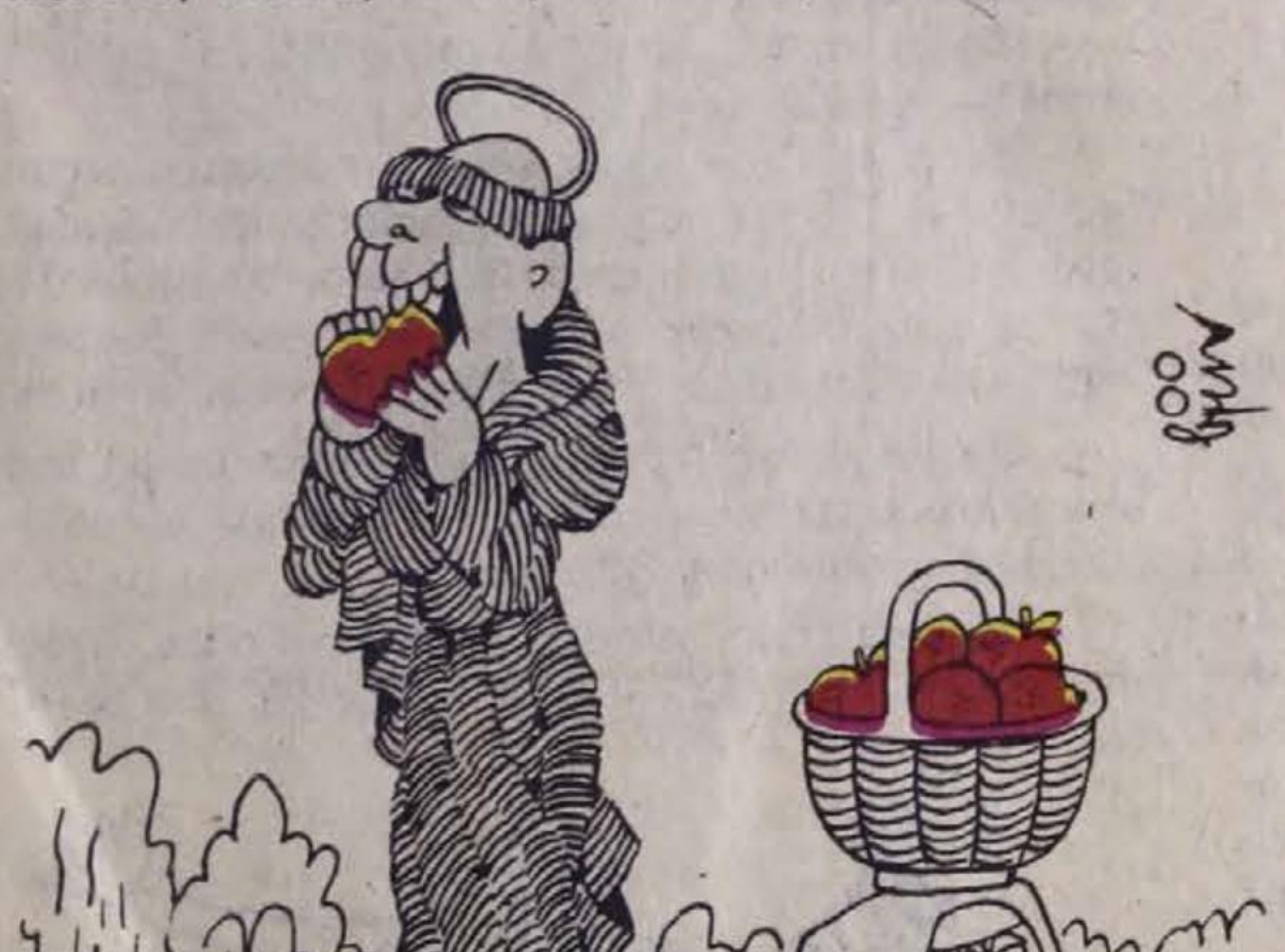

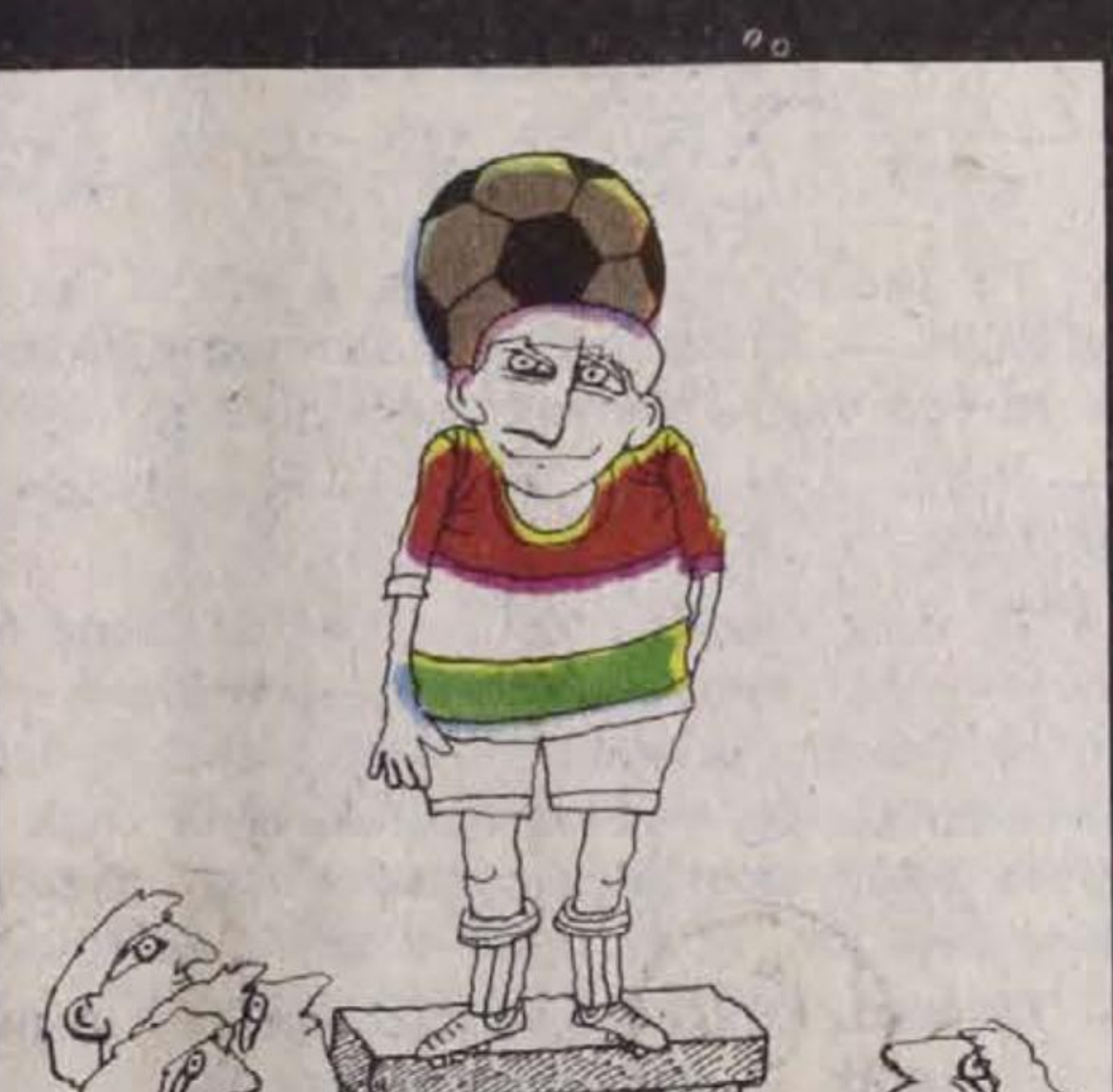
VÉDŐ-
SZENT
4
6
8
7
EDZŐ
DALLOS

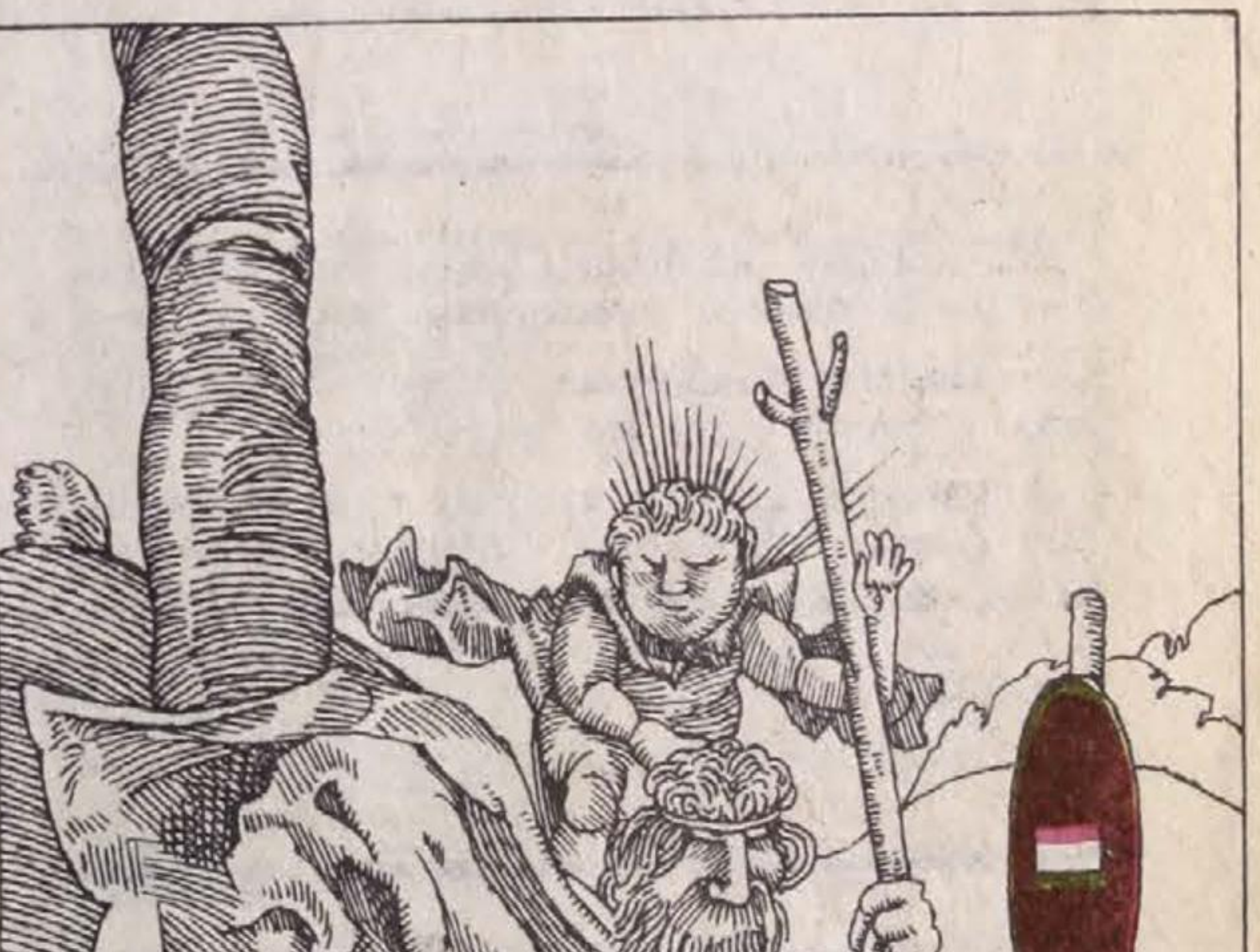

A HOSSZÚ ÉLET TITKA

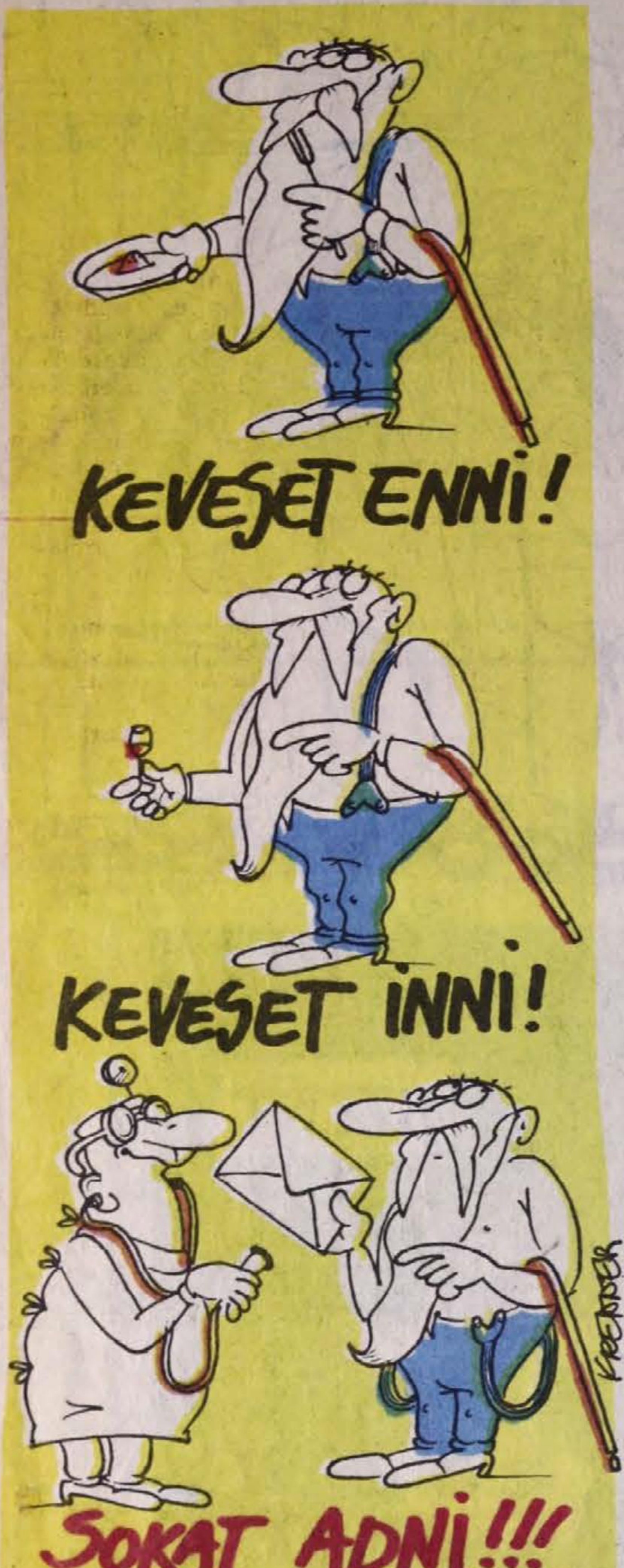
KEVESET ENNI!
KEVESET INNI!
SOKAT ADNI!!!
KREADER

Az áprilisi (4. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

— Hogyne, kislányom. Persze hogy lehet, csak a másik észre ne vegye.

A kétszáz forintos jutalmat nyerték: **Szabján Vilmos, Budapest, Táncsics Mihály u. 85. II. 29. 1211; Fajka Tamás, Komló, Fürst S. u. 25. 7300; Mikolics Ferenc, Nak, Fő u. 110. 7215.**

A nyereményeket postán küldjük el.

SZABADÚSZÓ

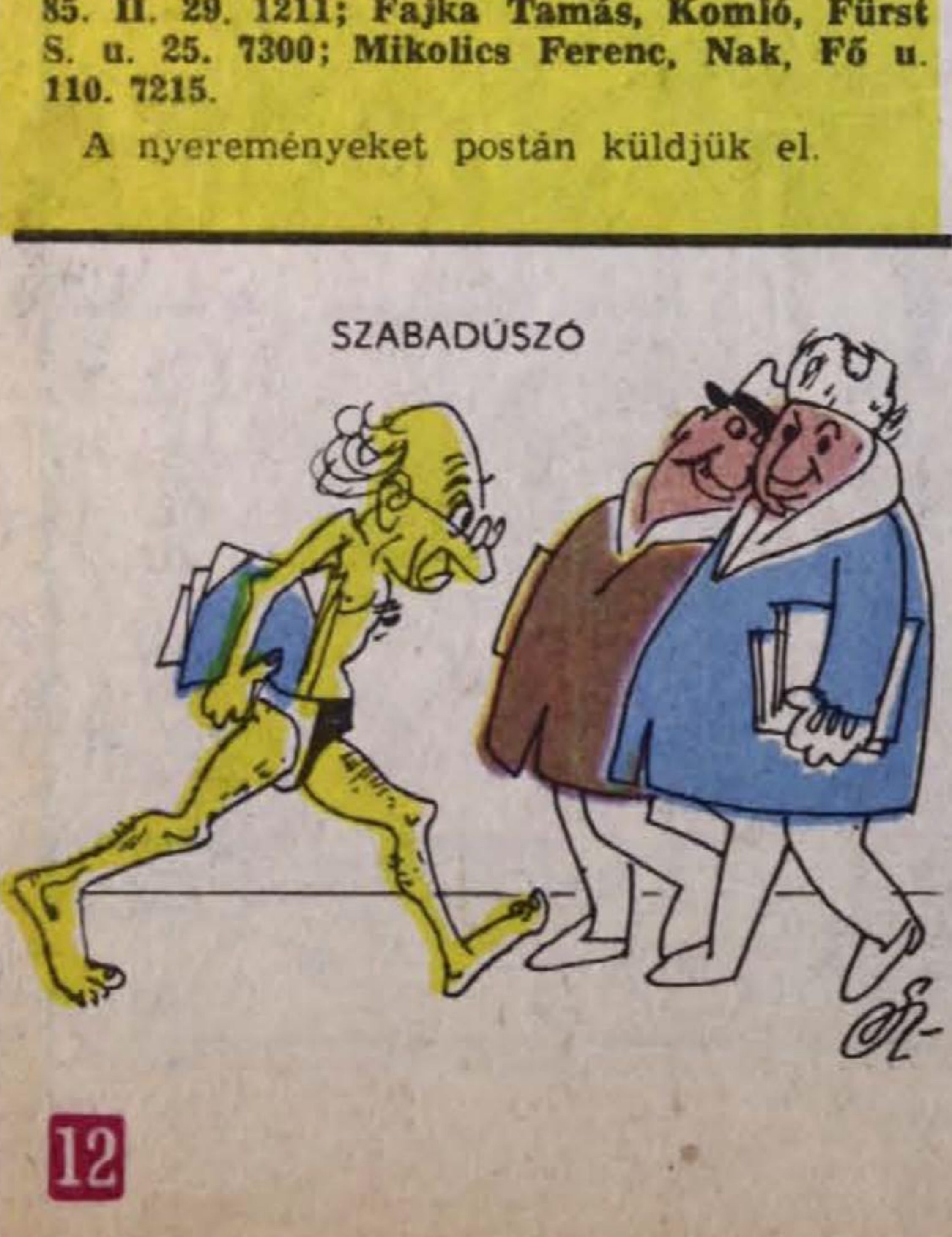

KISKIRÁLY

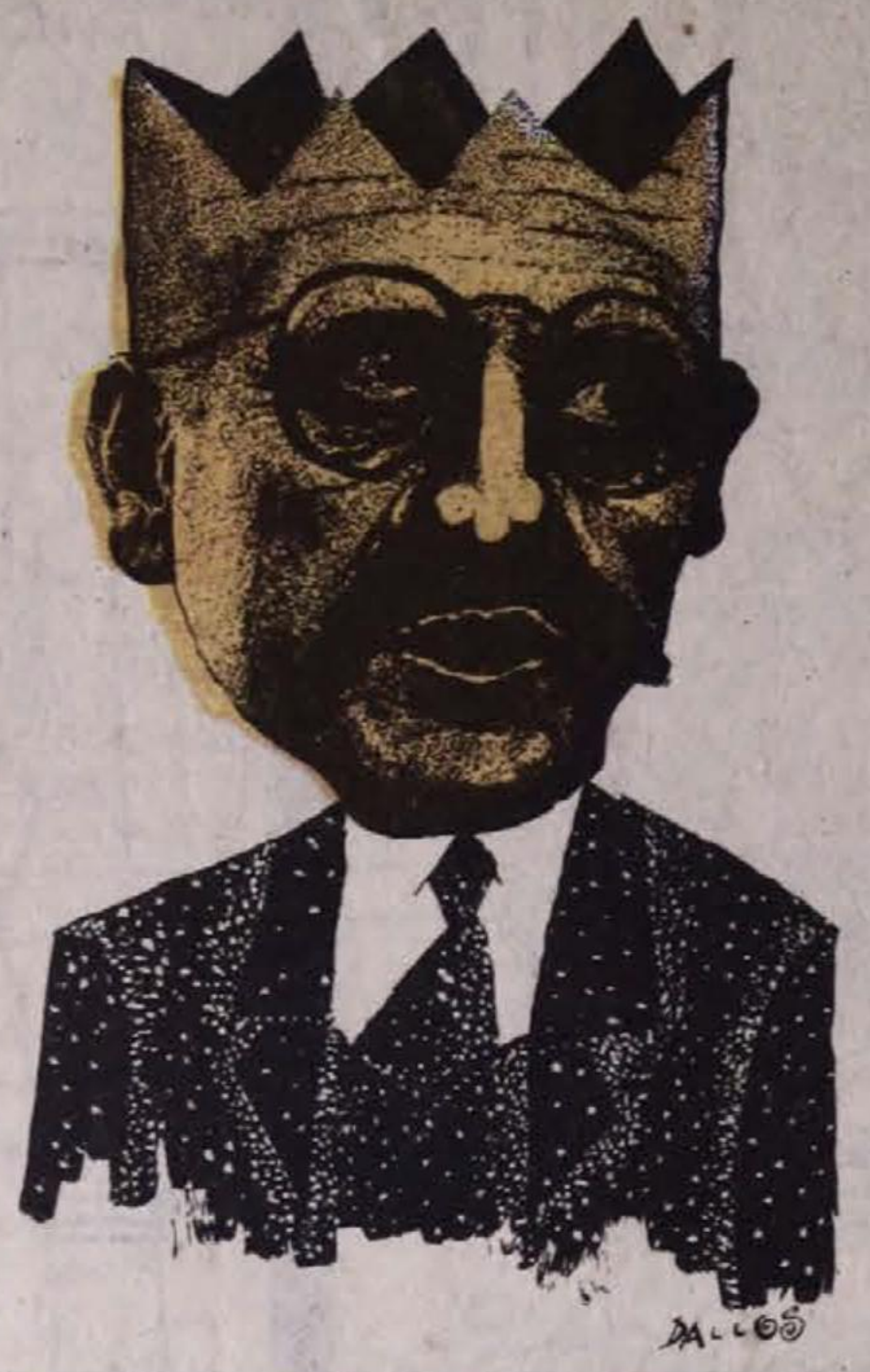

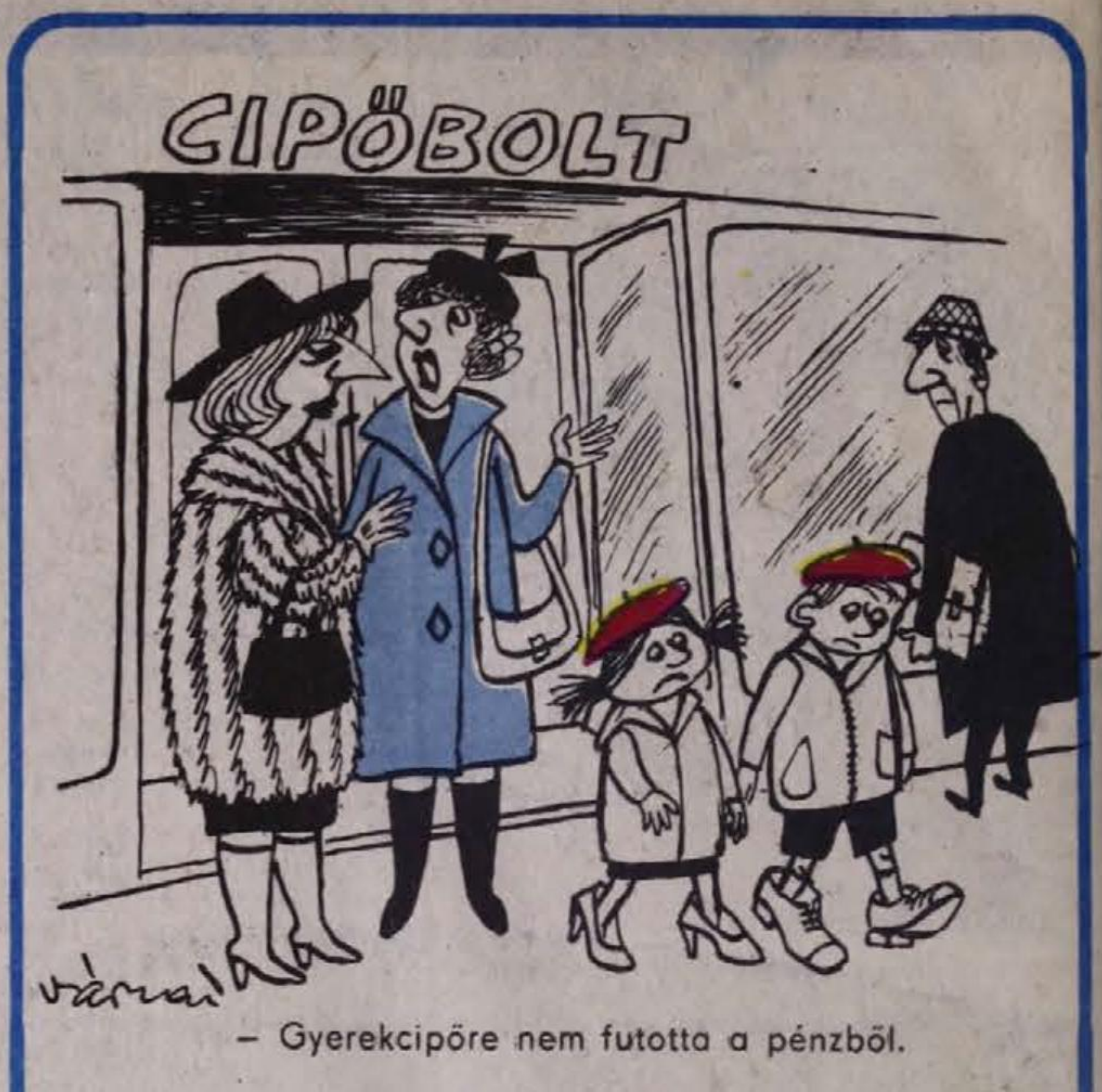

– Gyerekcipőre nem futotta a pénzből.

HUSS!

Az osztályfőnöki órán kézről-kézre járt a pályaválasztási tanácsadó és a felvételi tájékoztató. A diákok unott képpel lapozgattak a füzetekben, Bubaj, az osztályfőnök aggódva nézett szét a padsorok között.

— No, Hóman Szekfű, te mi akarsz lenni? — kérdezte az egyik diáktól.

— Pilóta, tanár úr — válaszolta a gyerek és titokzatosan vigyorgott.

— Te tudod — vont vállat Bubaj, és a cingár Harmathy Tódorhoz fordult. — Tódikám, te mit választottál?

— Pilóta leszek — vihogott Tódi.

— A fizikumod megfelelő hozzá?

— Tökéletesen, tanár úr!

— Te tudod — vonta meg a vállát az osztályfőnök. — Krisztina, mondd meg nékem, mi a te szíved vágya pályaválasztásból kifolyólag?

— Pilóta szeretnék lenni — mosolyodott el Krisztike.

— Ti meg vagytok őrülve! — csattant fel a tanár. — Mi van itt? Repülési őrület? Mik akartok lenni: polgári repülők, akik naponta járnak nyugatra, vadászrepülők, akik csak szocialista hadgyakorlatra járnak, vagy mezőgazdasági repülők, hogy írjon rólatok a Moldova?

— Társasági pilóták, akik elrepülnek a pénzzel — vágták rá kórusban a srácok.

— Milyen pénzzel? — értetlenkedett Bubaj.

— A tanár úr nem ismeri a pilóta-játékot? Hét ember összeáll, s kiválasztják maguk közül a pilótát, a két másodpilótát és a négy utaskísérőt. A négy utaskísérő kimegy az életbe s egyenként két-két utast toboroznak, akik aztán összeadnak fejenként 15 ezer forintot. Az így összejött 120 ezret fogja a pilóta és huss, elrepül.

— A játék nem jó, mert nekem sohasem volt 15 ezer forintom — vetette közbe a nyugdíj előtt álló Bubaj.

— A tanár úrnak nem kell, hogy 15 ezer forintja legyen. Csak olyan embert kell beszerveznie, akinek van — mondta Kriszti.

— **Így sem jó —felelte Bubaj. — Az én baráti körömben már évek óta nincs olyan egyed, akinek volna 15 ezer forintja.**

— Mert a tanár úr rossz körben forgolódik, csupa pedagógus a haverja — vette át az oktató szerepét Kriszti.

— És a pilóta elrepülése után mi történik? — tért vissza az ügyre Bubaj.

— A másodpilóták pilótákká, az utaskísérők másodpilótákká, az utasok pedig utaskísérőkké lépnek elő, s most már ezek az új utaskísérők szélednek szét, hogy újabb pénzes utasokat gyűjtsenek be. A tanár úr tényleg nem hallott erről a pilóta-játékról? Pedig az újságok sokat írtak róla, sőt az Ablakban is bemutatták.

— Akkor én ablakot pucoltam — mondta a tanár. — Őszintén szólva még most sem értem teljesen ezt az egészet.

— Mert tanár úrnak nincs dohánya. Akinek nincs dohánya, az általában nehezen érti meg, akinek viszont van, az rögtön felfogja — magyarázta Tódika.

— És ti ezért akartok mindnyájan pilóták lenni?— értetlenkedett Bubaj.

— Ezért hát! — vágták rá a srácok kipirult arccal. — Orvosi vizsgálat, pályaalkalmassági, felvételi sem kell hozzá. Hát nem nagyszerű?! Ha az egész ország pilóta lenne, nem kellene senkinek dolgoznia, csak fogni a pénzt és huss!

— Ha az egész magyar nép pilóta lenne, kik lennének a fizető utasok? — tűnődött a matematikai problémán Bubaj.

— A tanár úr mindig akadékoskodik, azért nem vitte semmire — szólt közbe Hóman Szekfű.

— Lehet, hogy igazatok van — hajtotta le a fejét Bubaj. — Csak röpködjetek szabadon, én megyek s veszek húsz deka pilóta-kekszet az unokámnak.

— A savanyú cukor olcsóbb — figyelmeztette Krisztina.

— Azt majd jövőre veszek, amikor ti már kiröpültetek az életbe — mondja Bubaj és huss! — kisomfordált az osztályból.

Majláth László

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: VCR rendszerű videokazettát, hibásat is; — José Feliciano lemezeket; — Régi gyermekjáték-nyomdát; — Régi lyukasztógépet, hozzávaló tűkészlettel; — Régi postai tárgyakat, bélyegzőket, pecsétnyomókat; — Gerald Durrell: Családom és egyéb állatfajták és Vadászat felvevőgéppel című műveit; — Rossz számítógép-alkatrészeket, tartozékokat.

KÍNÁLNAK: Fekete turistazsákot; — Disco fényorgonát; Szalagos magnót; — Elektronikus orgonát amatőröknek; — Alig használt Hajdú centrifugát.

CSERÉLNEK: Az Ezermester Kiskönyvtár sorozat sok példányát, egyéb műszaki könyveket rossz Minividire vagy hasonló kistévére.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

BRAVÓ, BKV!

Negyvenöt kisdiák és még vagy negyven felnőtt nevében ezen a módon köszönöm meg a BKV egyik munkatársának rugalmas magatartását. Fábián József, aki a 65-ös busz Szépvölgyi úti végállomásán, 1988. április 16-án teljesített szolgálatot, menetrenden kívül felvitt bennünket a Hármashatár-hegyre.

Kirándulni indultunk, negyvenöt, 10 évnél fiatalabb gyerekkel. Balszerencsénkre 8 óra 40-kor elment a dugig telt busz, a következő azonban csak egy óra múlva indult volna, 9 órakor pedig már vagy három buszra való ember állt a megállóban. Egyikünknek bizarr ötlete támadt. Hátha a BKV-sok megértik a helyzetet, és elindítanak egyet az egyébként párosával várakozó 65-ösökből. A gépkocsivezetők éppen reggeliztek. Reménytelennek látszott a vállalkozás, de megpróbáltuk. Ekkor az egyikük — Fábián József — miután lenyelte a falatot, felállt és intett, hogy kövessük.

A gyerekek persze nagy ovációval fogadták, mert nem kellett háromnegyed órát ácsorogni a kirándulás helyett.

Köszönjük, hogy ilyen kellemes meglepetéssel szolgált a BKV, s még szebbé tette az első igazi tavaszi napot.

Dr. Pándy Mária
Budapest

FONÁK

Ez évi 11. számunkban „Legális vagy büntetendő” címmel megjelent levélre a Központi Népi Ellenőrzési Bizottságtól az alábbi választ kaptuk:

A népi ellenőrzés az Újpesti Dózsa teniszszakosztályánál folytatott vizsgálata jogi minősítés nélkül, morálisan nem tartotta elfogadhatónak, hogy egyes edzők a csekély jövedelmükre hivatkozással a hozzájuk beosztott gyerekek szüleitől rendszeres jövedelemkiegészítést fogadjanak el. Ezzel nemcsak a névtelen bejelentő nem értett egyet, hanem a cikkben hivatkozott edzőhöz beosztott 30 gyermek szülei közül 16 gyermek szülei sem.

Ugyanis a szülői munkaközösség felhívására mindössze 14 szülő eszközölt befizetést az edző részére, pontosabban az edző feleségének átutalási betétszámlájára. Az SZMK felhívása egyébként ellentmond a cikkíró állításának, mivel az önkéntes adakozás helyett valamennyi szülő részére egyértelműen meghatározták a havi 200 Ft befizetési összeget.

Figyelembe véve, hogy divatos sportágról van szó, a teniszezni vágyó gyerekek körében nagy a túljelentkezés, nyilvánvaló, hogy egyes szülők — akik tehették — az edző részére külön juttatással kívántak gyermekük részére előnyt biztosítani. Ezt egybevetve azzal, hogy az edző sem tudott a honorárium fejében végzett különmunkáról elfogadható magyarázatot adni, a vizsgálat következtetése szerint az ilyen jellegű befizetések mellett fennállt a kivételezés lehetősége is.

A népi ellenőrzés megállapításait, valamint az edző szakmai tevékenységét együttesen mérlegelve döntött úgy az Újpesti Dózsa vezetése, hogy az edzővel kötött szerződést felbontja.

Hudik Zoltán
főov.h.

NEM VAGYOK HÁLÁS . . .

A paraszolvencia ügye nagyon elkeserít és bizonyára a hozzám hasonló, szerény körülmények között — épp hogy csak — élő nyugdíjas társaimat is. Eddig, ha betegek voltunk, s elmentünk az orvoshoz, kedvesen fogadott, rendesen megvizsgált, noha nem adtunk hálapénzt. Én legalábbis nem, mert nem áll módomban. Különösen akkor vált még lelkiismeretesebbé a vizsgálat, amikor bevezették a szabad orvosválasztást . . .

Mennyire hadakoztak a hálapénz ellen! Az orvosi rendelőkben is kint volt a rendelet, miszerint orvos nem fogadhat el hálapénzt. És most legalizálták, ami eddig tiltva volt!

Ezért kinek legyek hálás?

Kovács Mihályné
Szeged

CSAK FELÚJÍTJÁK

Ez évi 16. számunkban „Bezár a tejbár” címmel jelent meg panaszos levél, melyre a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalattól az alábbi választ kaptuk.

A szegedi Somogyi tejivót szükségszerű felújítás miatt a közeljövőben valóban be kell zárni. A felújítással korszerű, színvonalas gyorsétkeztetőhelyet kívánunk létrehozni. Ez az üzlettípus tejtermékeket is árusít, így továbbra is szolgálhatja az egyetemisták és nyugdíjasok olcsó étkezését. A panaszos információja tehát pontatlan, nem City Grill üzlet nyílik. A felújításban és üzemeltetésben részt venni szándékozó vállalkozókkal még folynak a tárgyalások, tehát az üzlet végső megjelenési formája nem lezárt.

Dékány László
igazgató

MÉHÉSZEK
KONTRA HUNGARONEKTÁR

Talán nem mindenki előtt ismeretes — vagy csak részben az — a méhészek háborúja a Hungaronektár Kereskedelmi Vállalattal. Röviden a tények: A Hungaronektár — nyilván nem szándékosan — a múlt évben hatóanyag nélküli vagy egészen kevés hatóanyagot tartalmazó úgynevezett füstölőcsíkokat hozott forgalomba. Ennek következtében az egyébként is labilis egyensúlyi állapot a méhcsaládok és az őket károsító ázsiai nagy méhatka között felborult. Mintegy kétszázezer méhcsalád pusztult el és körülbelül ennyire tehető az erősen károsult családok száma is. (Az ország méhállománya a pusztulás előtt 600 000 család körül volt.)

A Hungaronektár hallani sem akar a kártérítésről. Ez az ő szempontjukból ugyan érthető, de alig érthető a károsultak részéről. A felelősségelhárítás, a ködösítés óriási. Bár már több szerv (sajtó, rádió, tévé) foglalkozott az üggyel, folyik egy MÉM-vizsgálat is, de eddig egyik illetékes sem állt a méhészek pártjára. Sajnos a jelenlegi vizsgálat sem sok jóval kecsegtet bennünket, mert már is bebizonyosodott: a statisztikai felmérés a nyomokat inkább eltünteti, mintsem rögzíti. Pontosan a lényeget nem rögzíti: az elpusztult méhcsaládok számát.

Dr. Vincze Ernő
méhész
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

Sajátos gondról is szólt az evangélikus lelkész: telefonigényüket 1936-ban adták be, de telefont egyelőre még nem kapott a parókia, pedig 22 község egyházi ellátása tartozik hozzá.

Nem kéne most már a Legfelsőbb Helyhez fordulni? Ott az is meghallgatásra lel, akinek nincs telefonja!

(A Komárom megyei Dolgozók Lapjában találta Károly Andrea, tatai olvasónk)

Paula néni 103 éves

Életvidáman, egészségesen

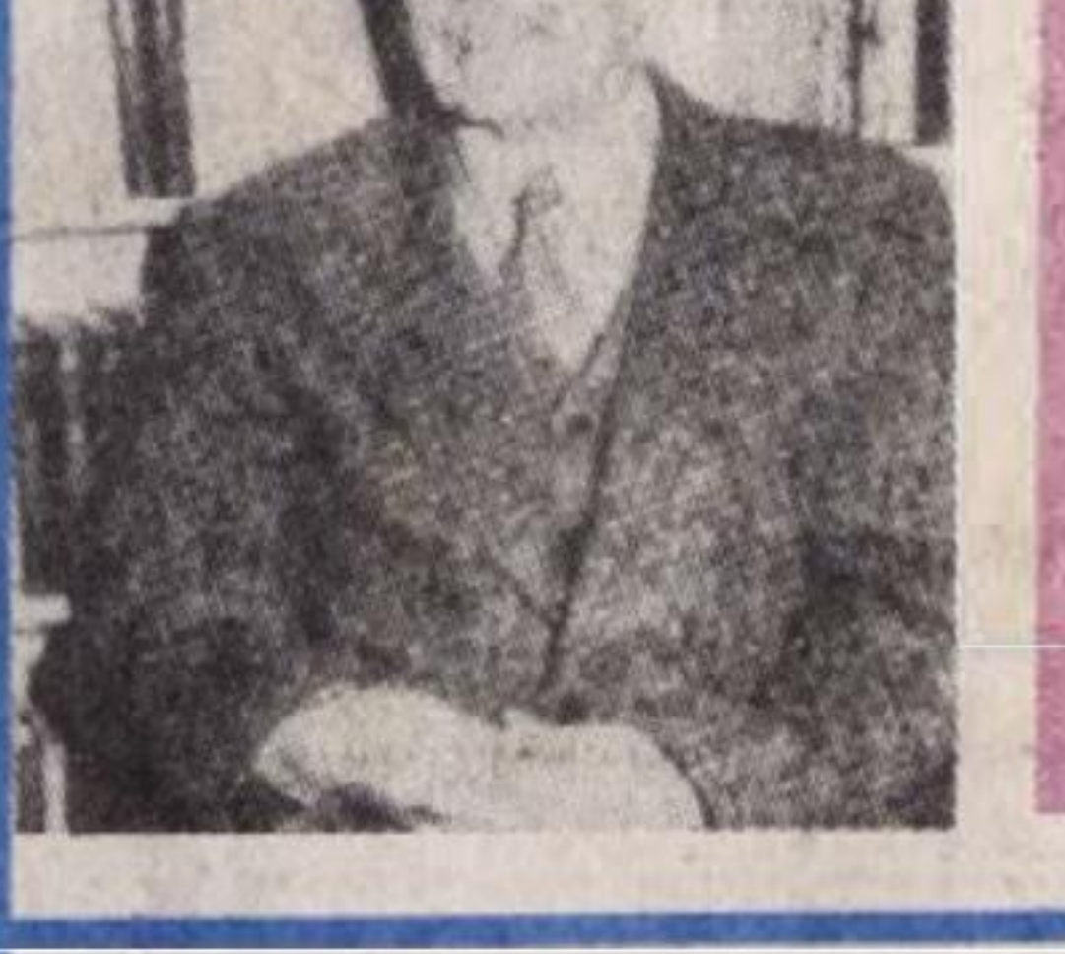

Életvidáman, egészségesen és — a kép tanúsága szerint — férfiasan!

(A XI. kerületi Híradóban találta B. J.)

AZ ÉSZAKDUNÁNTÚLI REGIONÁLIS VÍZMŰVEK
DUNAVÖLGYI ÜZEMIGAZGATÓSÁGA

komáromi
fürdőjébe
felvételre keres

ÚSZNI TUDÓ LAKATOS,
VILLANYSZERELŐ,
VÍZVEZETÉK-SZERELŐ,
SZAKMUNKÁSOKAT.

Mi értjük: nehogy azt kelljen énekelnie, hogy „a sróf, a sróf, a sróf a vízbe fúlt!”

(Beküldte Hegedűs Gábor, tatabányai olvasónk)

„kitelepedett”. A harmadik eset az integrálás, a börtönbüntetéshez hasonló állapot, „a magyar gulág”, mondja Hegedűs András.

A differenciálás meg alighanem az internáláshoz fogható!

(A Magyar Nemzetből ollózta Varajti Tibor)

át csak keksz és lazac volt az ennivaló. A hal azonban a hőségben megromlott, mert nagy hőség volt. Az üzemanyag-takarékoskodás miatt

Világos, ha nem lett volna nagy hőség, nem a hőségtől romlott volna meg!

(A Népszabadságból ollózta Pásztói Krisztina)

TÁRSASUTAZÁS

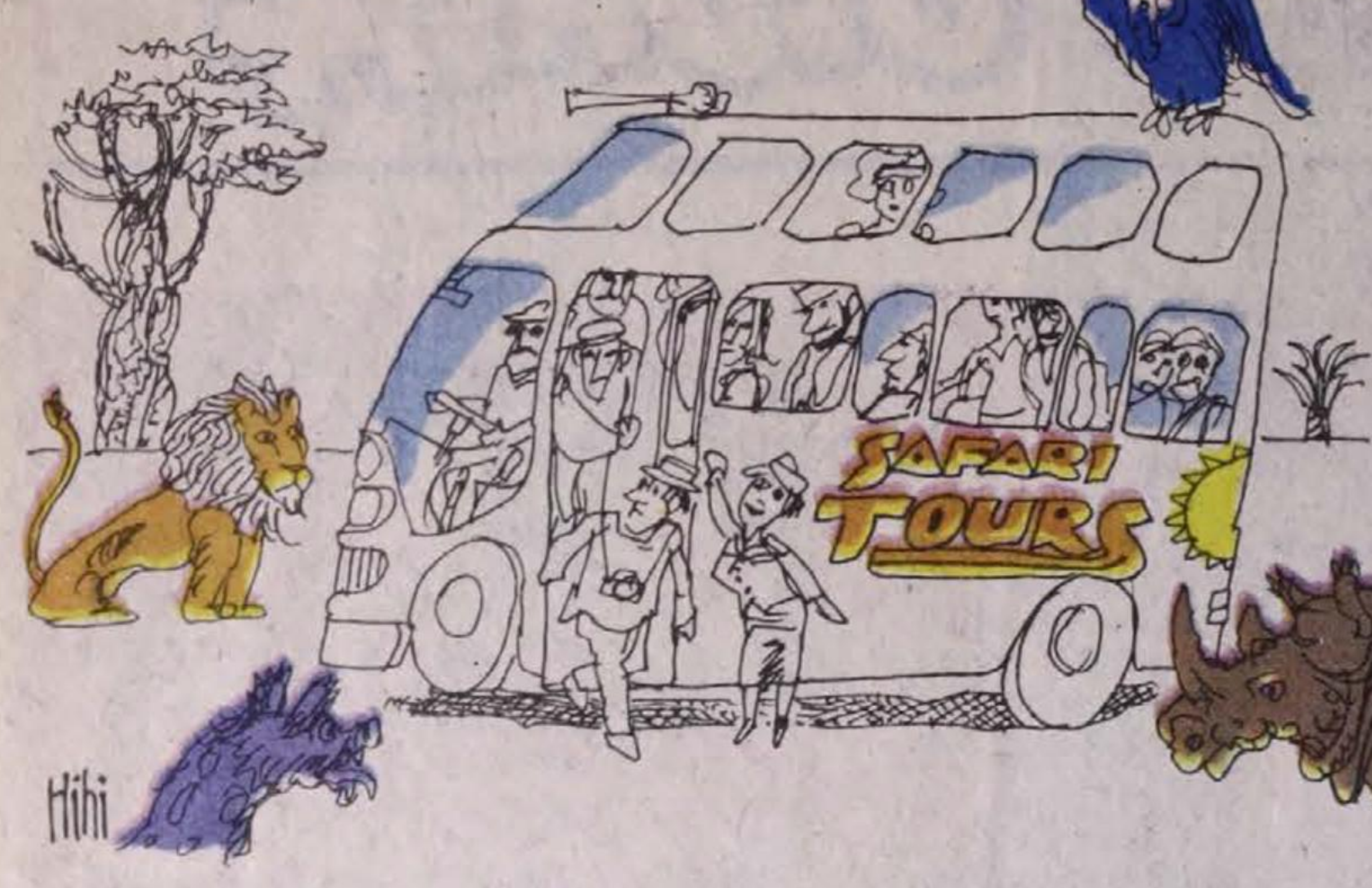
SAFARI TOURS
Hihi

– Délután ötig szabad program. Mindenki azt csinál, amit akar . . .

TERVEZÉSI HIBA

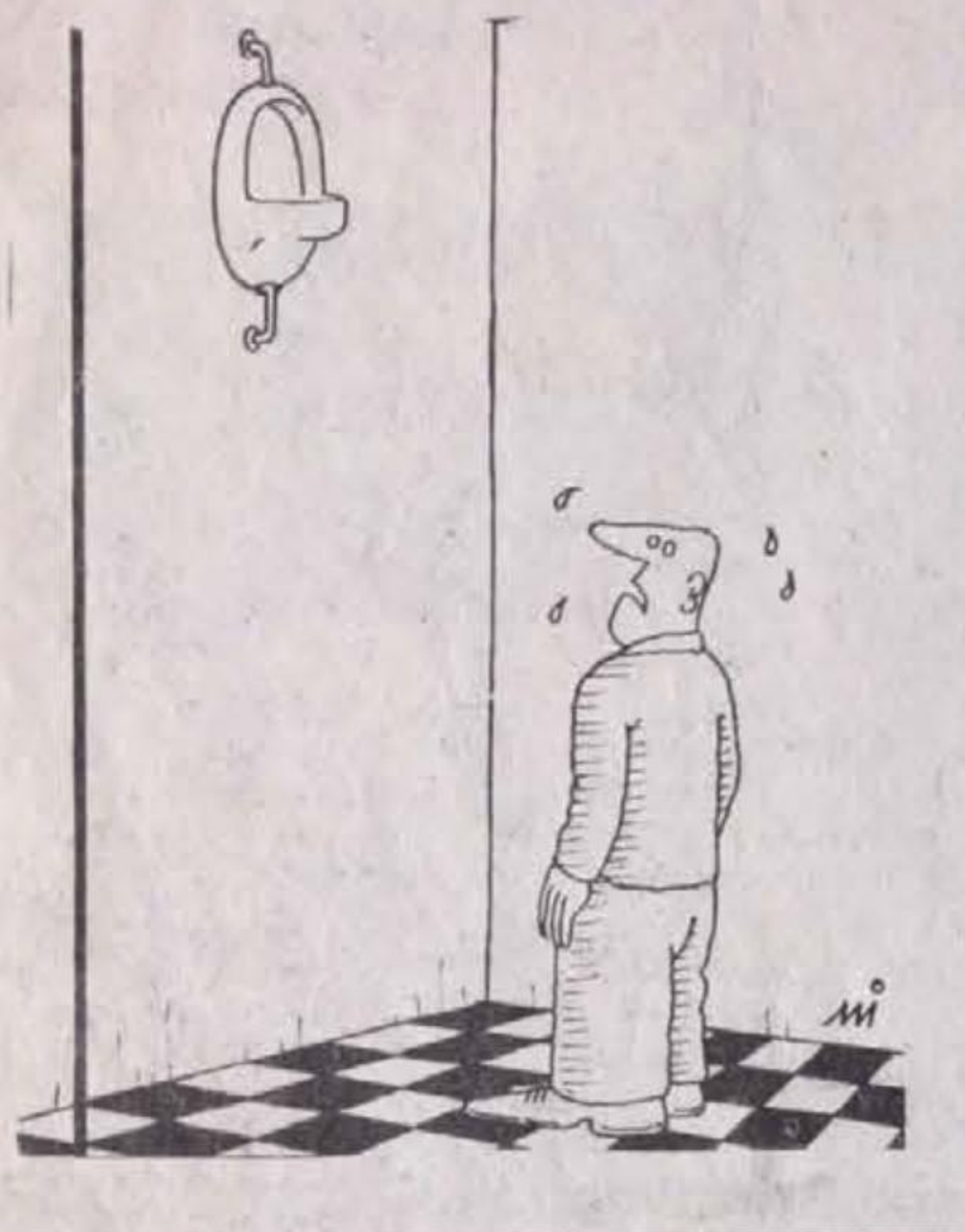

● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

Akkumulátorok
(6 és 12 V-os)
motor-
kerékpárhoz.
Töltve és szárazon.
Budapest III.,
Föld u. 48/A.

Nyitva:
8-tól 17 óráig.

TRIBÜN

A komor Seattle-ből a verőfényes, ám szmogos Los Angelesbe igazolt át a jó nevű rögbijátékos. Amikor megkérdezték: milyen különbséget észlel, csak ennyit válaszolt:

— Egy biztos. A szmogból még sosem kellett kilapátolnom a kocsimat.

* * *

A kaliforniai sárkányrepülők mestere azt a tanácsot adta tanítványainak, hogy próbálják a sirályok útvonalát követni, mert ezek a madarak csalhatatlan biztonsággal találnak rá a legkisebb emelő légáramlatokra.

— Na, milyen volt? — kérdezte egyik tanítványát a földet érés után.

— Csodálatos. Pontosan követtem a sirályokat és három órát köröztem a városi szeméttelep fölött.

* * *

Az edző a kispadról nonstop tanácsadással kísérte a mérkőzést.

— Fantasztikus — mondta az öltözőben az egyik játékos. — Ez az ember kilencven perc alatt több döntést hoz, mint a Legfelsőbb Bíróság három év során.

* * *

A Stanford Egyetem orvosi karának végzősei gyakorlatképpen már rendszeres körorvosi ügyeletet is ellátnak. Egyikük, hogy némi mellékkeresetre tegyen szert, vasárnaponként pattogatott kukoricát árul a stadionban.

— Úristen — kiáltott a rangadó egyik szurkolója az árus láttán —, és ez kezeli a kisfiam bárányhimlőjét!

* * *

John McEnroe mérkőzéslabdához jutott és bombaerős adogatással, ásszal nyerte az utolsó poént.

— Ez a jó a teniszben — kiáltotta. — Itt többet keresek egy ásszal, mint a pókerben néggyel!

(p. p.)

ÚTBAIGAZÍTÁS

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Ha még egyszer papának szólít, a mentők egyből odaviszik!

200-200 forintot nyertek: **Gebhardt Nándorné, Nagyatád, Koch Róbert u. 3., 7500.**
Rácz Béláné, Budapest, Madarász Viktor u. 43/D., 1138.
Kevei Jánosné, Ráckeve, Széchenyi u. 77., 2300.

A nyereményeket postán küldjük el.

HÍMENHÍR

– Mondd, Lajos, igaz, hogy megnősültél?
– Igaz.
– Híre jár, hogy özvegyasszonyt vettél el, borzasztó nagy halom pénzzel.

Lajos válasza a rejtvényből tudható meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 16-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

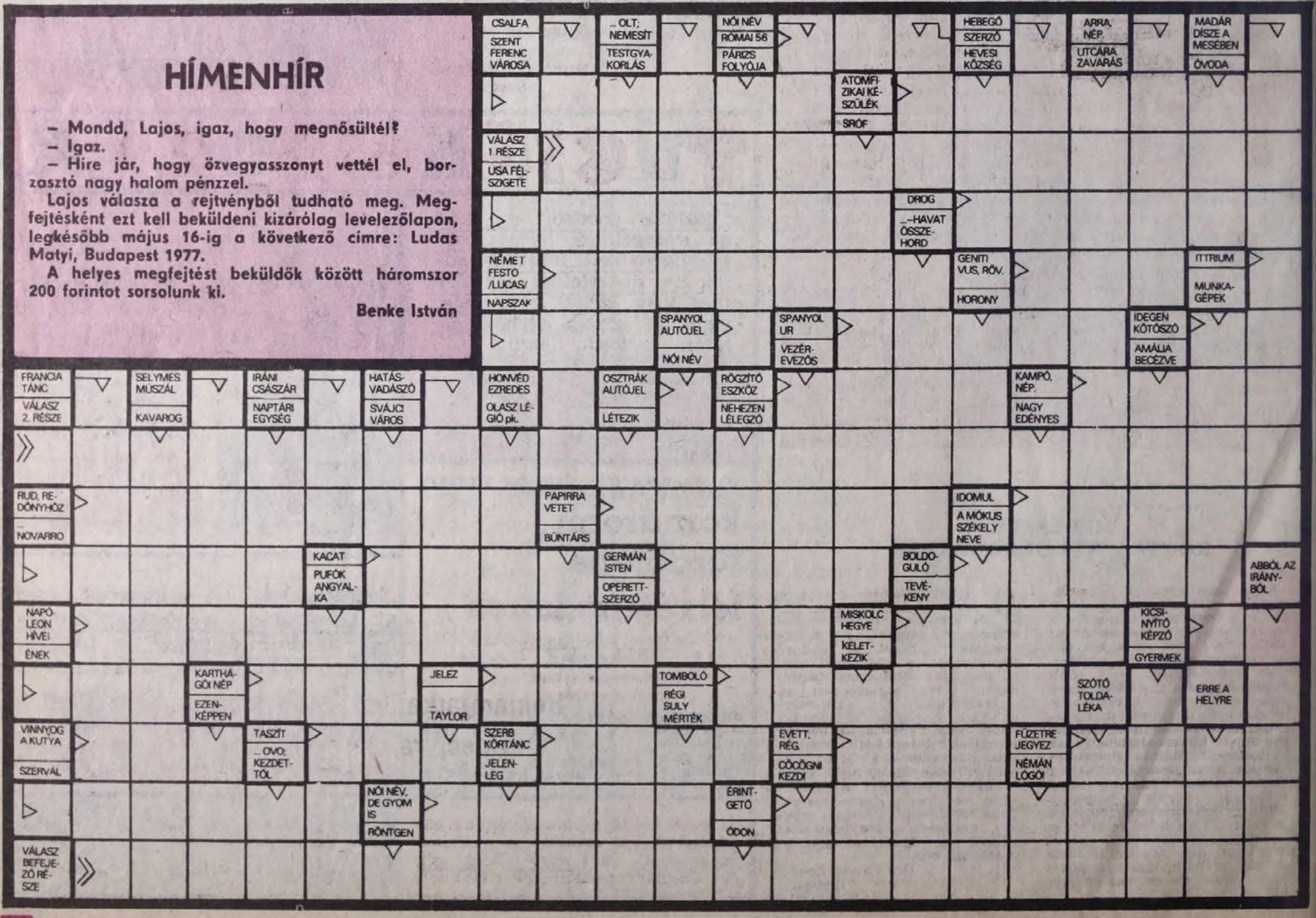
CSALFA
SZENT FERENC VÁROSA
... OLT; NEMESÍT
TESTGYAKORLÁS
NŐI NÉV
RÓMAI 56
PÁRIZS FOLYÓJA
HEBEGŐ
SZERZŐ
HEVESI KÖZSÉG
ARRA, NÉP.
UTCÁRA ZAVARÁS
MADÁR DÍSZE A MESÉBEN
ÓVODA
ATOMFIZIKAI KÉSZÜLÉK
SRÓF
VÁLASZ 1. RÉSZE
USA FÉLSZIGETE
DROG
...-HAVAT ÖSSZEHORD
NÉMET FESTO /LUCAS/
NAPSZAK
GENITIVUS, RÖV.
HORONY
ITTRIUM
MUNKAGÉPEK
SPANYOL AUTÓJEL
NŐI NÉV
SPANYOL UR
VEZÉREVEZŐS
IDEGEN KÖTŐSZÓ
AMÁLIA BECÉZVE
FRANCIA TÁNC
VÁLASZ 2. RÉSZE
SELYMES MŰSZÁL
KAVAROG
IRÁNI CSÁSZÁR
NAPTÁRI EGYSÉG
HATÁSVADÁSZÓ
SVÁJCI VÁROS
HONVÉD EZREDES
OLASZ LÉGIÓ pk.
OSZTRÁK AUTÓJEL
LÉTEZIK
RÖGZÍTŐ ESZKÖZ
NEHEZEN LÉLEGZŐ
KAMPÓ, NÉP.
NAGY EDÉNYES
RUD, REDŐNYHÖZ
... NOVARRO
PAPIRRA VETET
BŰNTÁRS
IDOMUL
A MÓKUS SZÉKELY NEVE
KACAT
PUFÓK ANGYALKA
GERMÁN ISTEN
OPERETTSZERZŐ
BOLDOGULÓ
TEVÉKENY
ABBÓL AZ IRÁNYBÓL
NAPÓLEON HÍVEI
ÉNEK
MISKOLC HEGYE
KELETKEZIK
KICSINYÍTŐ KÉPZŐ
GYERMEK
KARTHÁGÓI NÉP
EZENKÉPPEN
JELEZ
... TAYLOR
TOMBOLÓ
RÉGI SULY MÉRTÉK
SZÓTŐ TOLDALÉKA
ERRE A HELYRE
VINNYOG A KUTYA
SZERVÁL
TASZÍT
... OVO; KEZDETTŐL
SZERB KÖRTÁNC
JELENLEG
EVETT, RÉG.
CÖCÖGNI KEZDI
FÜZETRE JEGYEZ
NÉMÁN LÓGÓ
NŐI NÉV, DE GYOM IS
RÖNTGEN
ÉRINTGETŐ
ÓDON
VÁLASZ BEFEJEZŐ RÉSZE

IMPORT HUMOR

FESTŐ ÉS MODELLJE

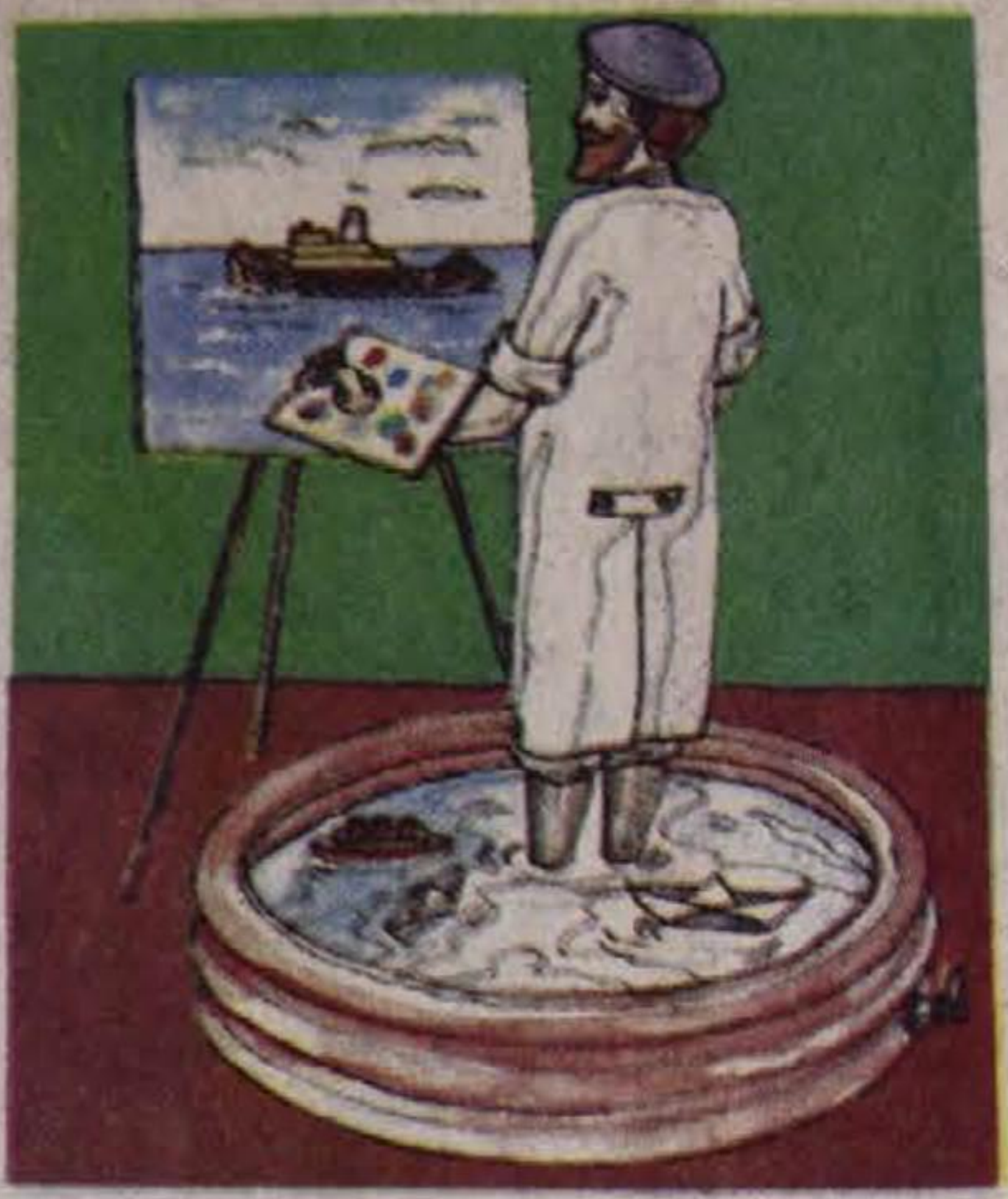

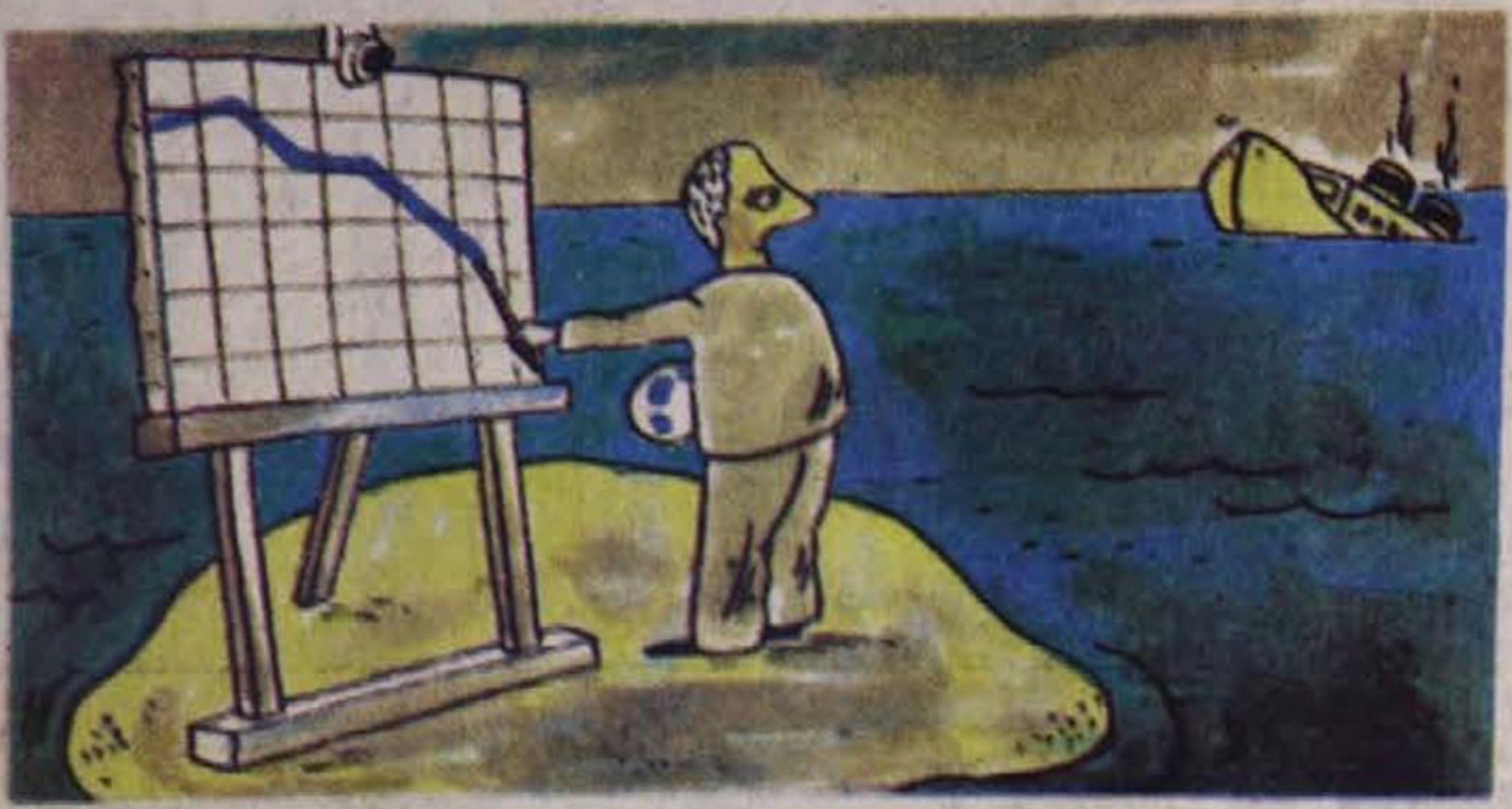

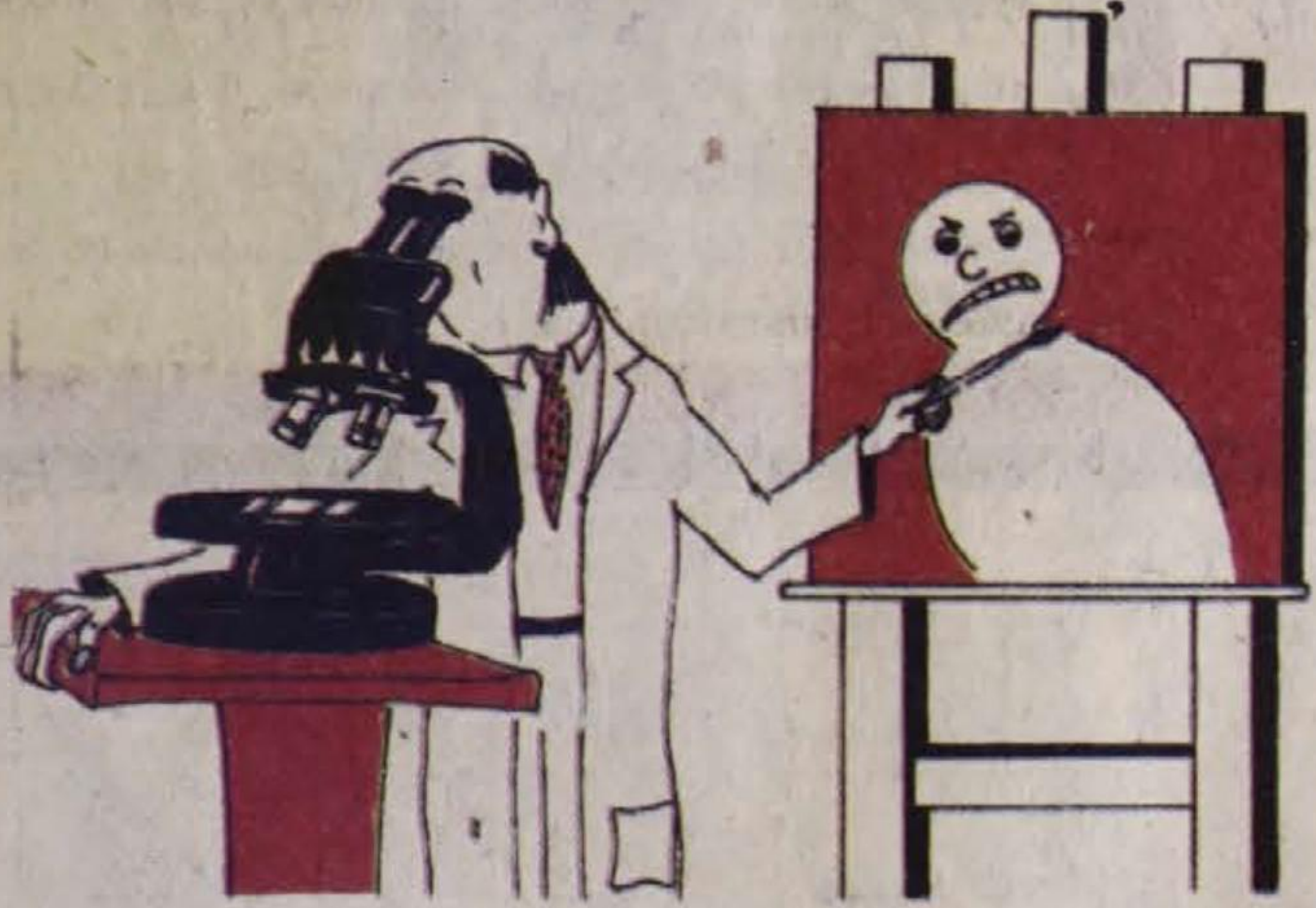

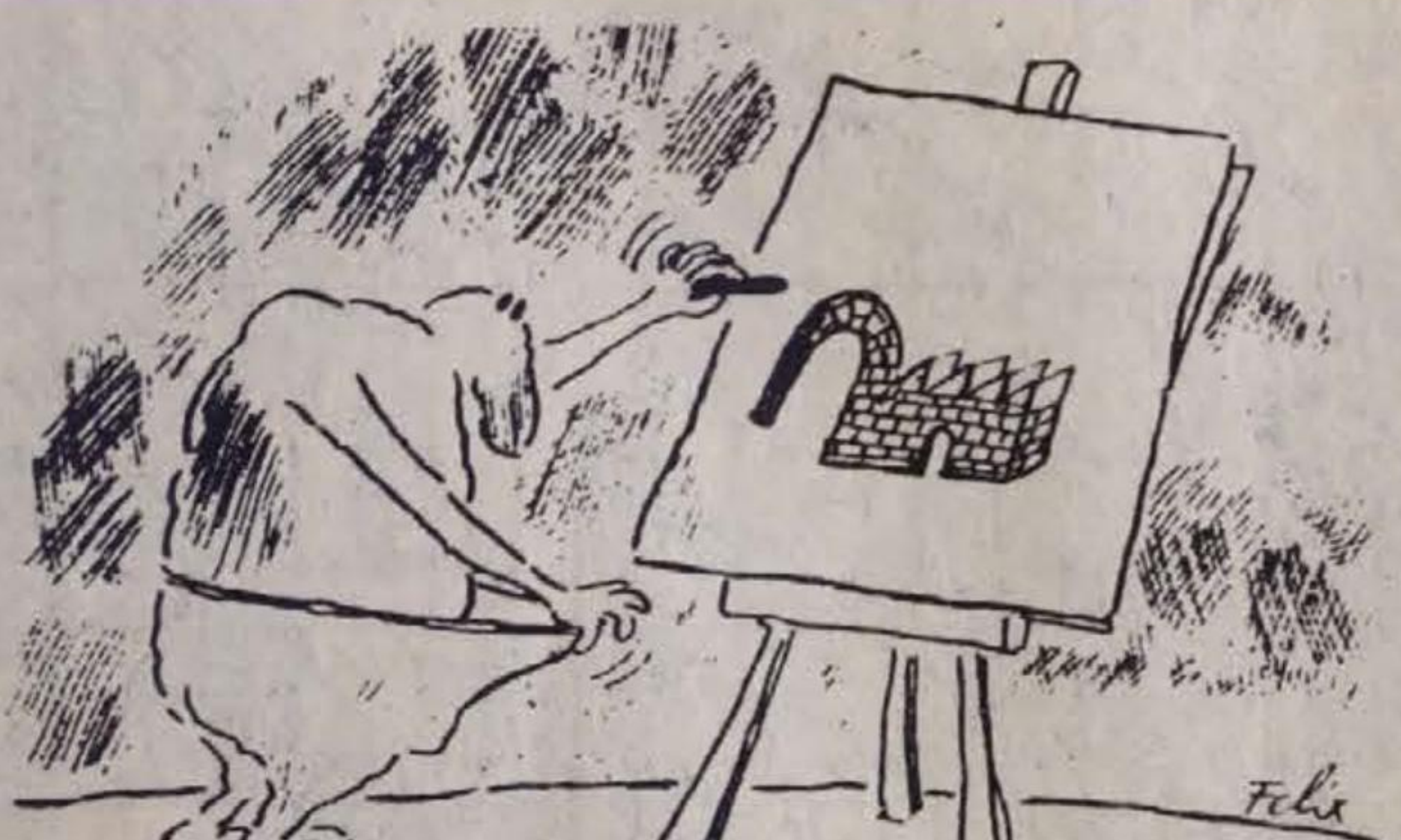

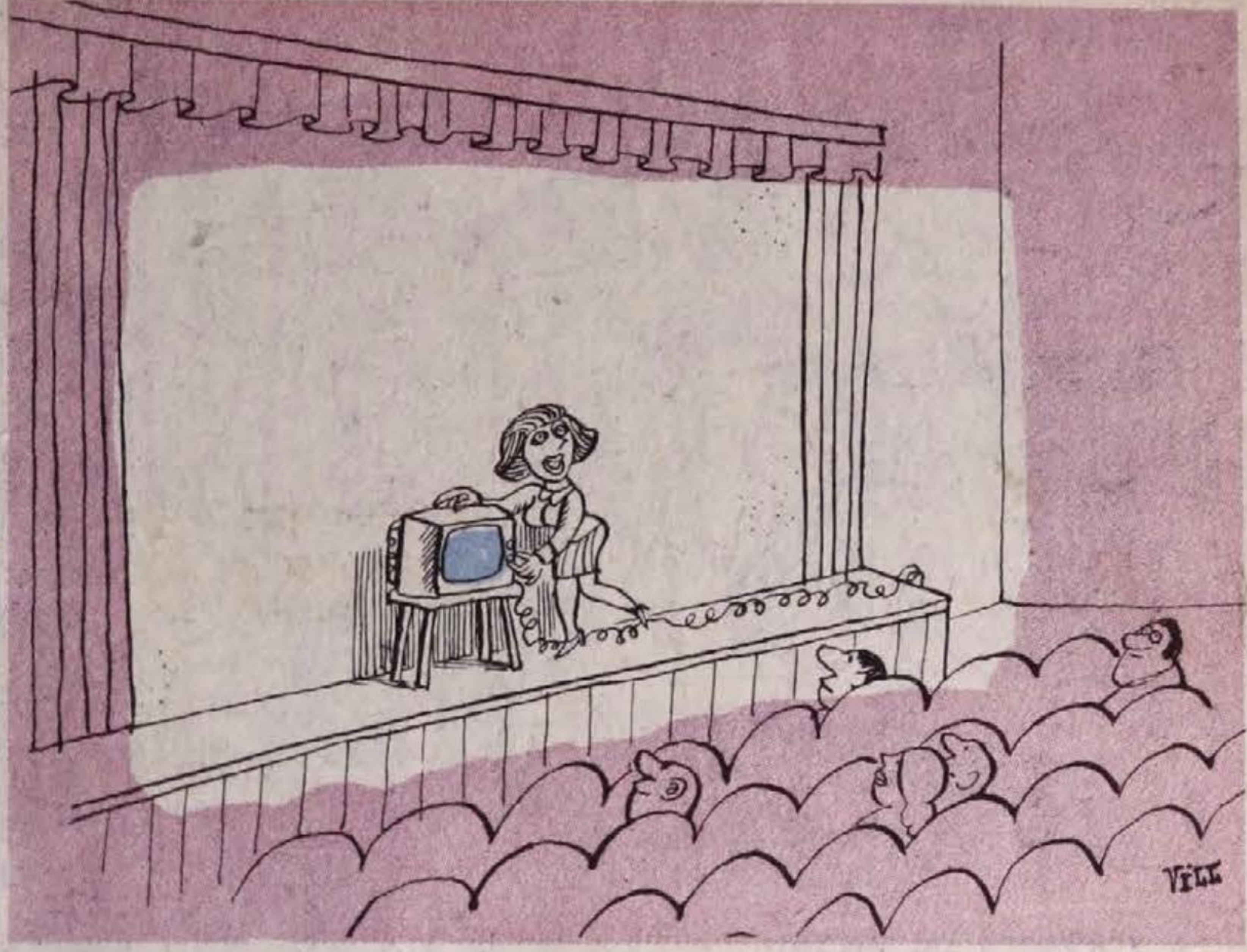

– A film előtt nézzék meg az izgalmas tévéhíradót!

MÉRCE

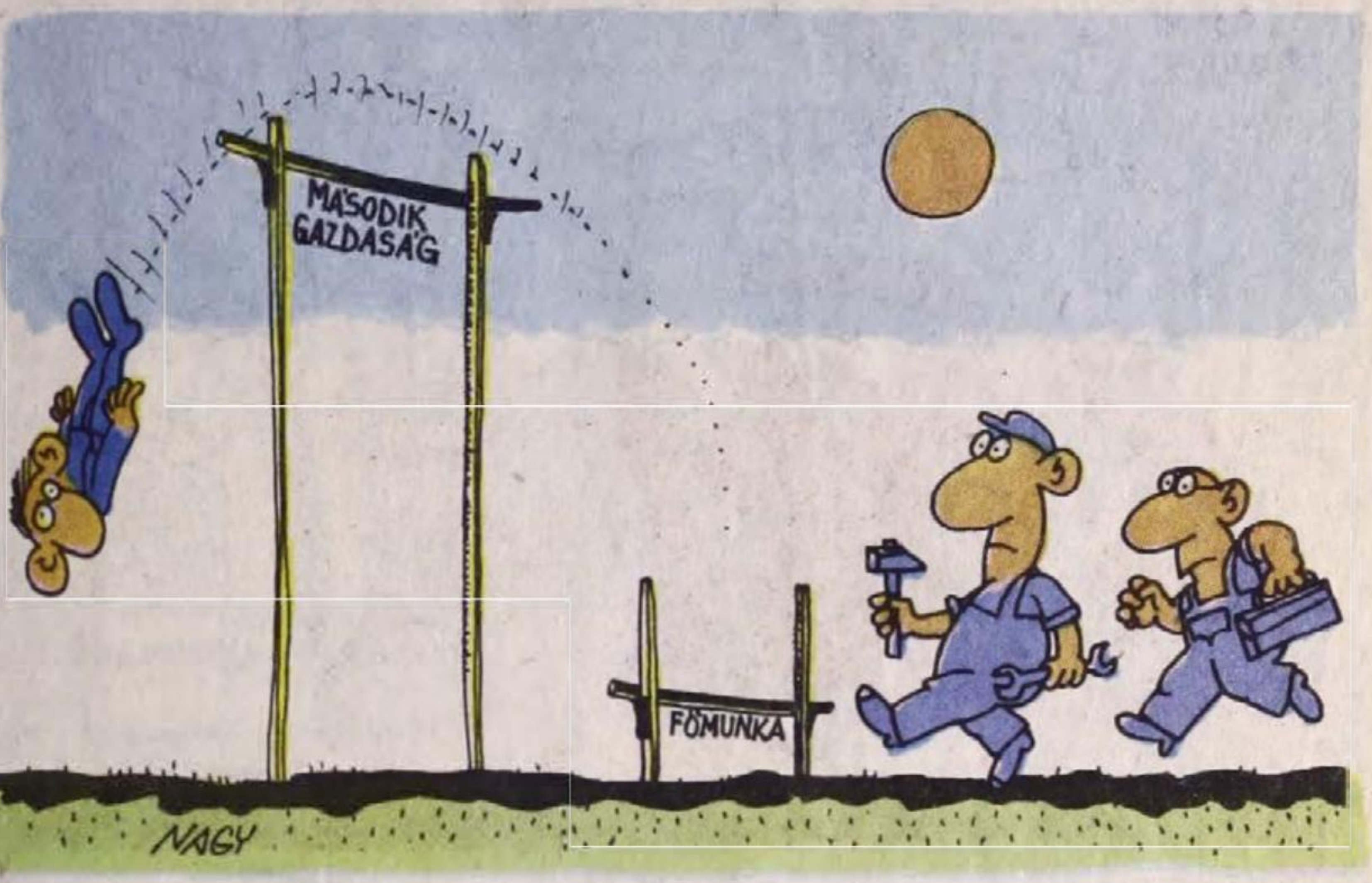

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

Reklámjaikat az Önök kívánsága szerint színes, rajzos formában közöljük.

Cím:
Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: **VÁGNER FERENC** vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/19-66-22
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

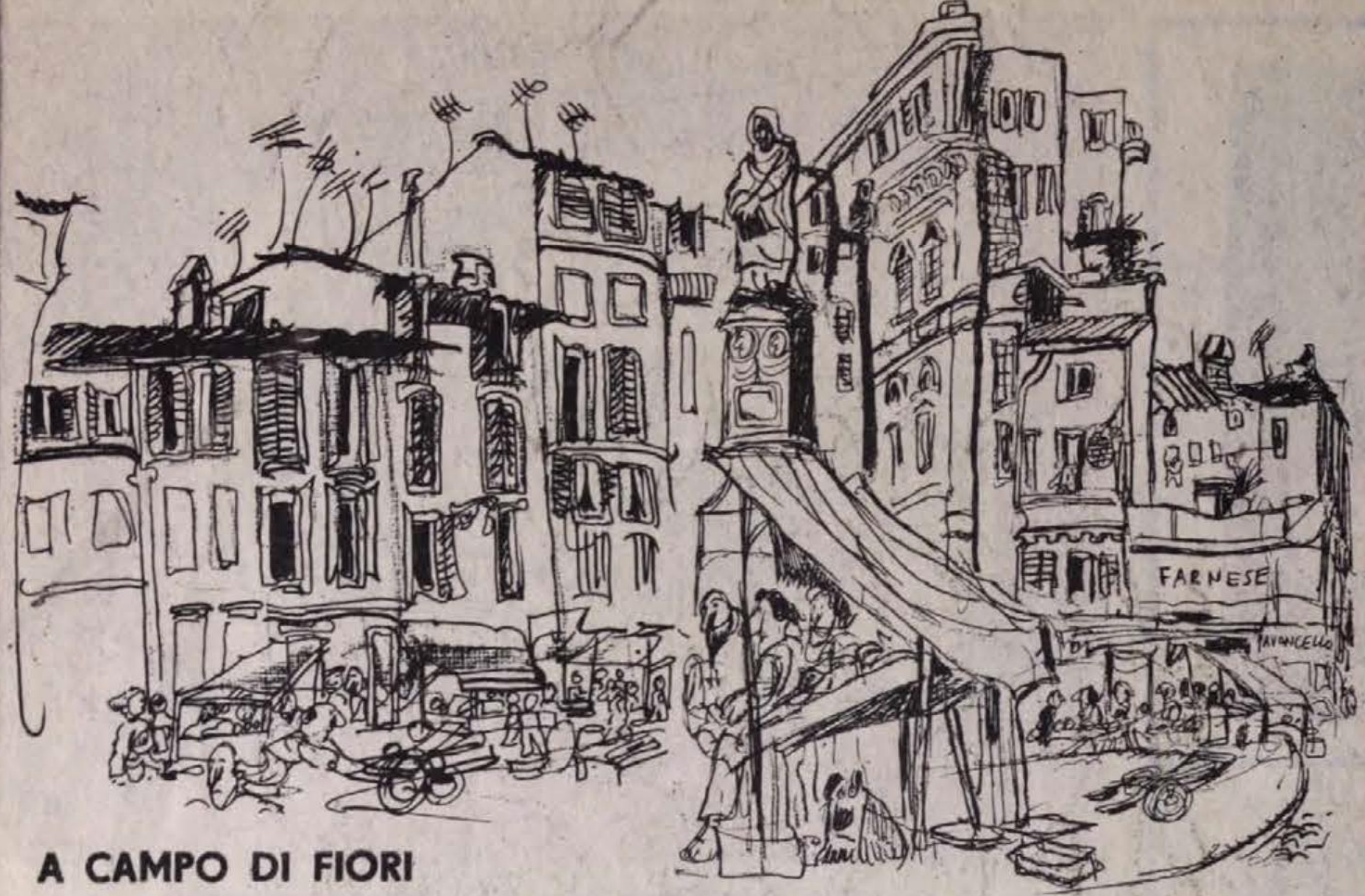

A CAMPO DI FIORI

Több száz éve a piac és a népszórakoztatás színhelye, itt voltak a kivégzések, Giordano Brunót is itt égették meg, ma az emberek a kis Farnese moziba járnak.

SAJDIK FERENC:

RÓMA

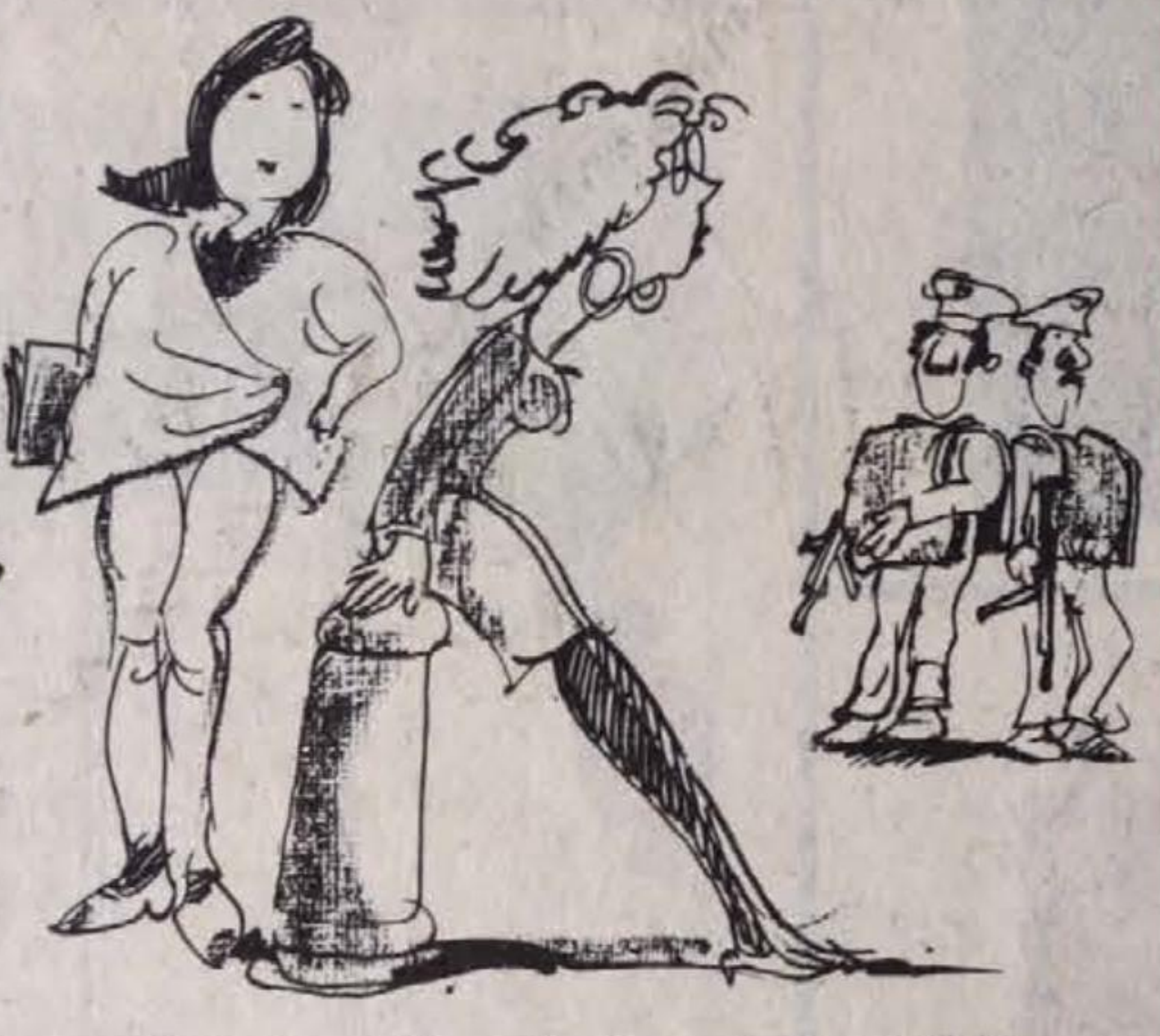

Mai római lányok, és mai római fiúk

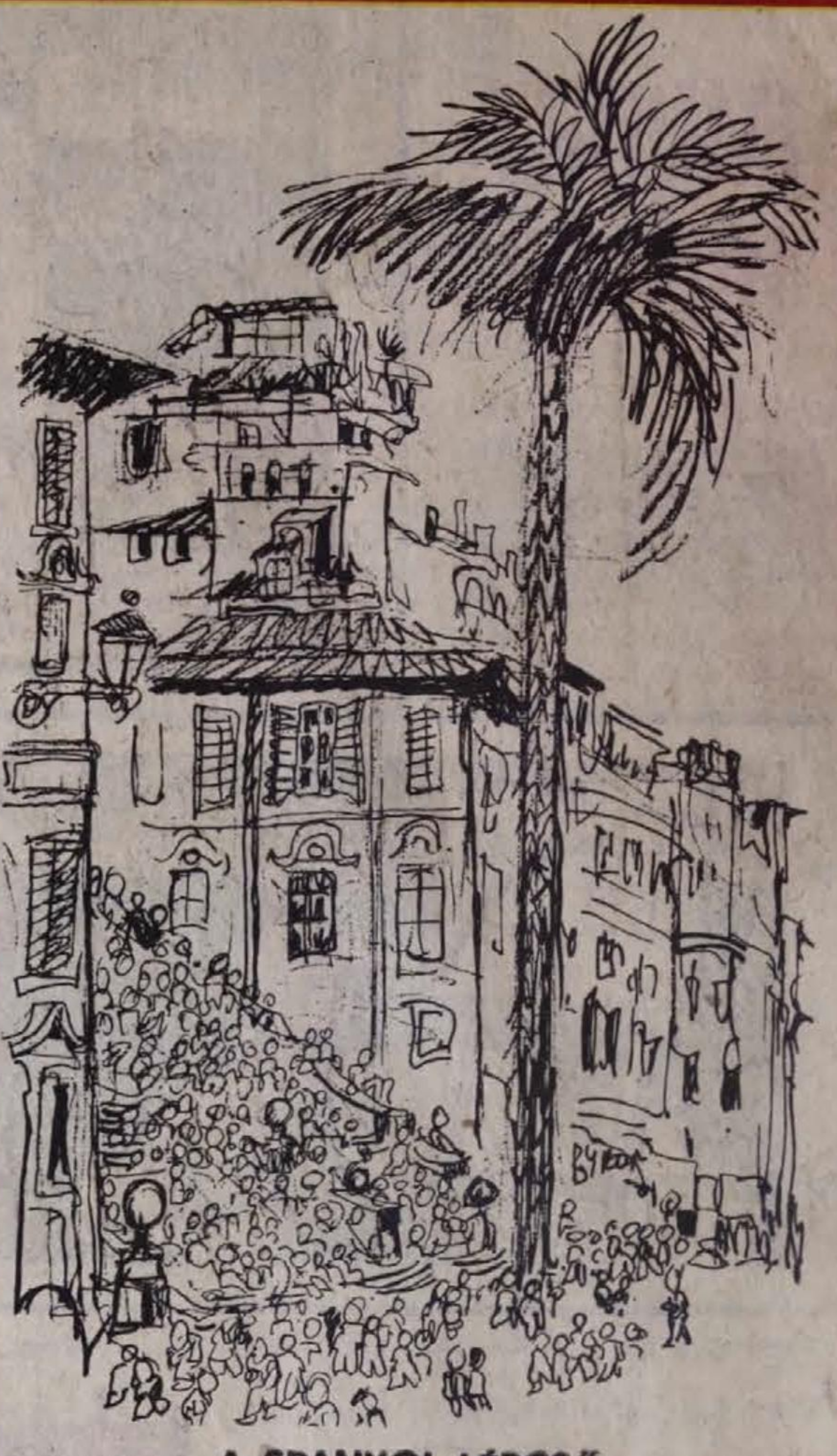

A SPANYOL LÉPCSŐ

Már most foglalt, a magyar turistának itt is csak állóhely jut.

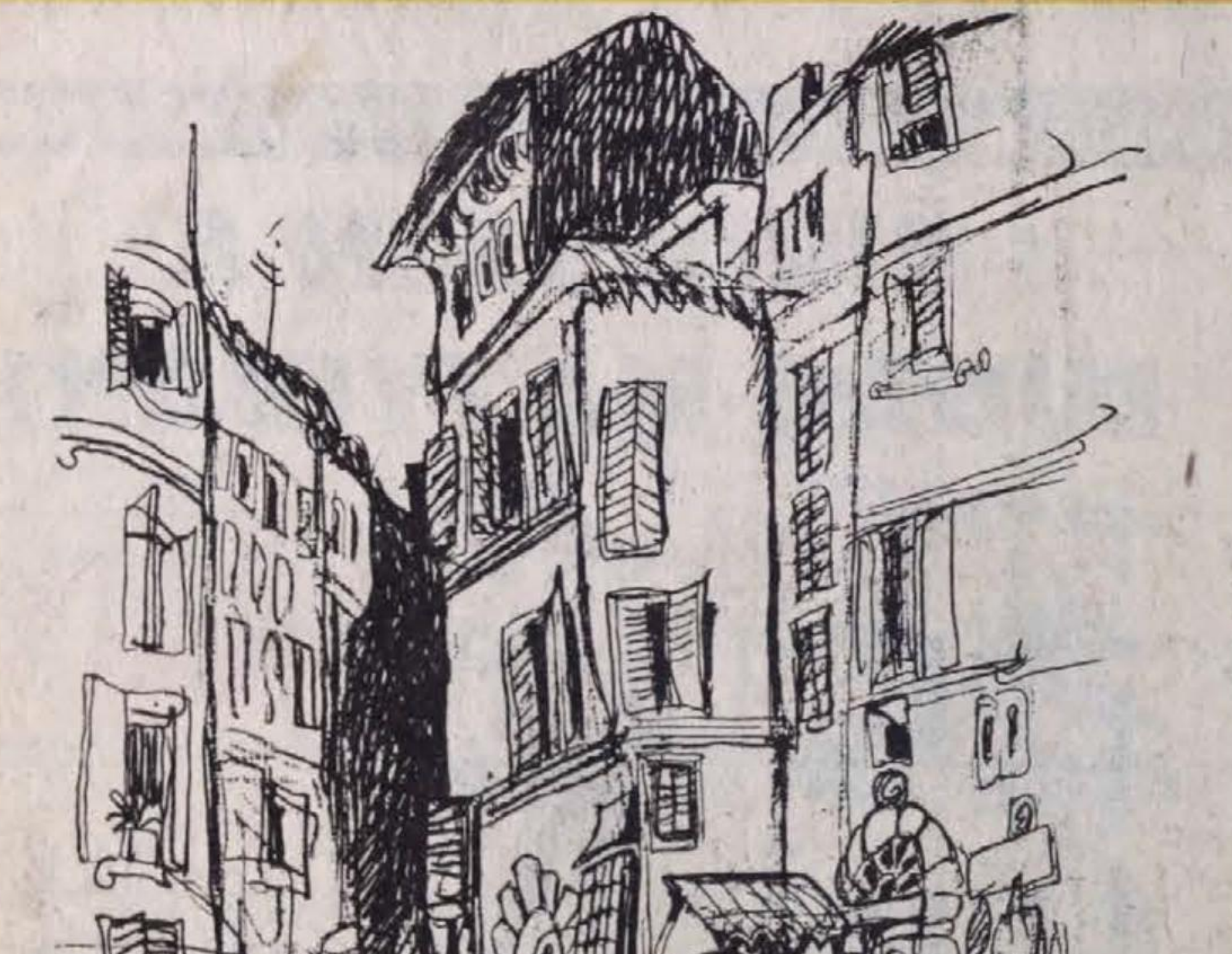

VIA MONTERRONE

Minden évszakban turisták nézik a több száz éves lakóépületeket. Vajon a lebontott Óbuda helyén épült Újbudát is fogják majd egyszer bámulni?

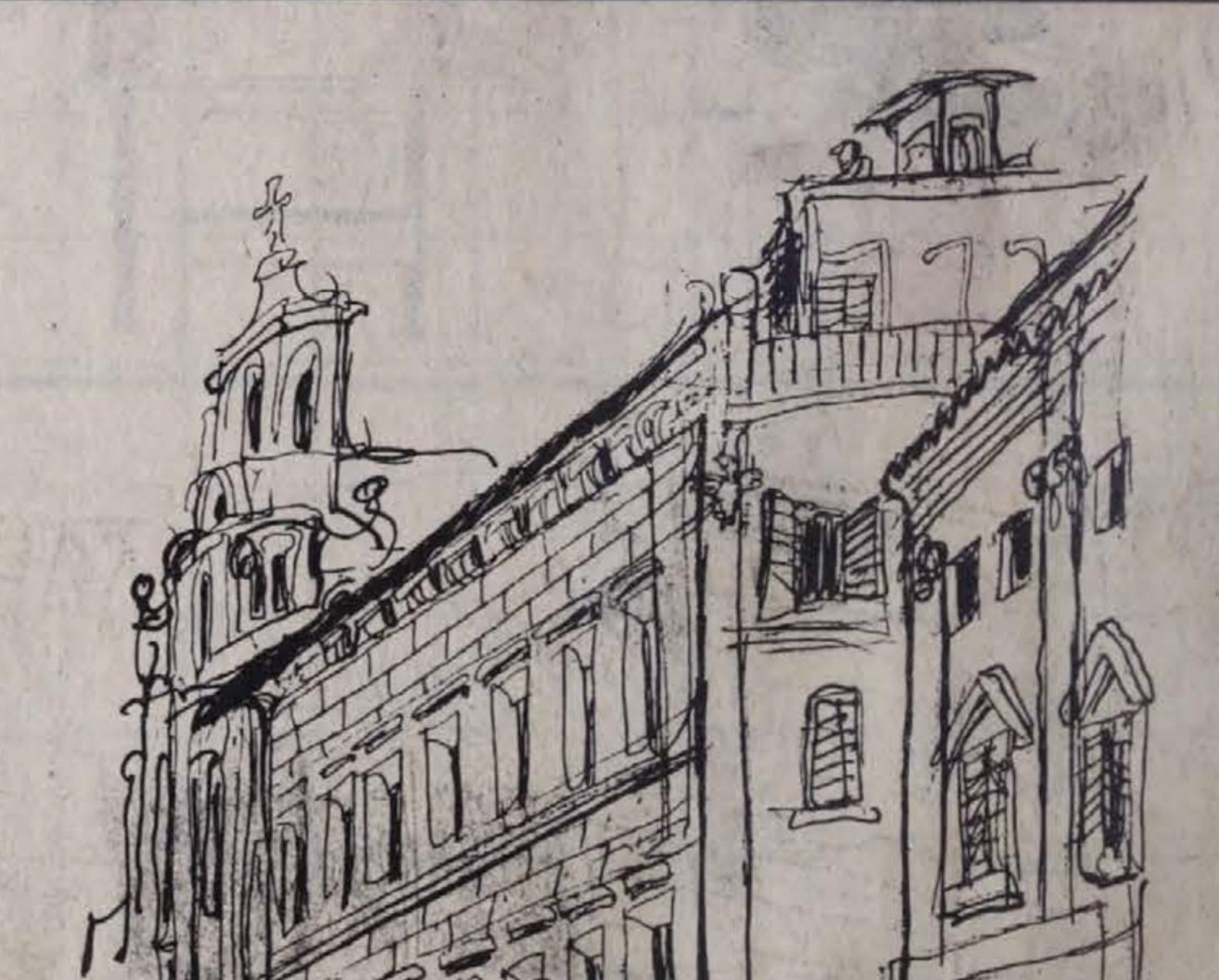

VIA GIULIA

A Magyar Akadémia épületét a húszas években vette meg az akkori kormány, mert valaki azt mondta, hogy amit ma megvehetsz, ne halaszd 1988-ra.